

கஸ்கி

KALKI

27.2.1966

35 காசு

ஒன்று சேர்ப்பது

ஒரு கோப்பை புத்தம் புதிய, தெம்பூட்டும்
ப்ரூக் பாண்ட் காபி

எங்கும்... எங்கேயும்... எங்கள் குடும்பம் எங்கெங்கு
நிலும், ப்ரூக் பாண்ட் காபி உங்களை உண்டு
பண்ணுகிறது. மகளை ஒன்று சேர்க்கிறது. எங்கள்
காபிபர்கள் ஆனவர்களுக்கும் சொல்வார்கள், ப்ரூக்

ப்ரூக் காபி இது இல்லாவிட்டால் முடியாது! ஏன்!
புத்தம் புதிய, தெம்பூட்டும், கமகமவென்ற மனம்
இருப்பதால்தான் - எப்போதும் காட்டிலும், சேற்ற
ப்ரூக் பாண்ட் காபி தாத்தை நினைவிடிறது!

கல்கி

மகாநாதர் போலஸ் மருதியில்
நுகருவதில்லை. பன்னாத்தகுந்தோர்
கிறார் மகாதேவன். அதுபோல் மருதநா
னில் அருளாளராக தந்தையுமாயும்,
அருந்தருளும் கொண்டு உன்னதத்தில்
நுகர்ந்துவருகிறார். பன்னாத்தகுந்தோர்
கிறார். தெருத்தகுந்தோர் போலஸ்
மகாதேவன். அது அருளார்.

- ஸ்ரீ பாரதிநாதன் பாரதிநாதன்

பொருளடக்கம்

தேவாலயம் 15 • பிப்ரவரி 27

சத்திர மண்டலப் பரணம்	- 3
நாஜாஜியில் கருத்துக்கள்	- 5
நவீன ஒலிப்பாடல்	- 10
வேண்டாத விபத்துக்கள்	- 12
கருவிகளுக்கு எங்கும் வழி உண்டு	- 15
பல்கலைப் பக்கம்	- 18
வாழ்வில் வாந்தும்	- 21
கண்ணனின் கவிதா	- 22
மாத்திரை	- 26
அ. சிவன் நாவல்	- 28
ஜீவரிதம்	- 30
வெற்றித் திருநகர்	- 45
நினைவுக்குப் பின்	- 53
காலச் சக்கரம்	- 61
சொலவக்கு ஒரு சபோதரி	- 68
பிரிவு	- 74
பைரோ பாம்பென்	- 77
வட்ட மொழி	- 80

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கருத்துக்கள்
எல்லாம் பொருள்கள் எல்லாம் கருவிகள்
பொருள்கள், கருவிகளும் கருவிகள்.

ஸிஸ்வர் எக்ஸைட்

விவசாய முறையும் உடனடிபாடுகள்

எண்ணெய் துவக்க

உங்களை உருவாக்கும் ஏஜன்டு.

தி

ஜெனரல்

எலக்ட்ரிக் கோ. ஆப்

இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட். சென்னை

கிளைகள்: பெங்களூர், கோயமுத்தூர், சிகந்தராபாத்

"சாப்பாடு வதும் வரை கிவர்
சொஷலிஸ்ட் ஸ்தம்பநிஸி ஒரு
சொந் ஓபாதிவு ஆந்ருவார்!"

"மஸீன்க்கவும் இப்பொழுது
இறக்குவதற்க்க்கிறார்!"

கொள்கைக்
குழப்ப முயற்சி

சந்திர மண்டலப் பயணம்

ராஜாஜி

விண்வெளிப் பிரயாணங்கள் பற்றிய 'மயிர்க்கூச்செறியும்' சாதனைகள் என்னை சர்க்காரத்திற்குக் காரணம் என்க பொய்த் திவையே உங்கள் ஏதோ கோளாறு போதும் என்று இவ்வளவு காலமாக எண்ணி வந்தேன், எனவே என்னைப் போலவே 'மந்த'மாக இன்னொருவர் இருக்கிறார் என்று சமீபத்தில் அறிந்த போது திருப்பதியா யிருந்தது. அவர் 'ஸாட்டர்டே ரிவ்யூ' என்ற பிரபல பத்திரிகையின் முக்கியமான ஆசிரியர்களில் ஒருவரான ஜோஸப் வுட் கரட்ச். 'எல் கேயோ' உள்ள ஜான்சன்பாசில் எத்தனை பூனைகள் இருக்கின்றன என்று எண்ணுவதற்காக உலகத்தில் ஒரு பாதினைச் சுற்றுவது தகுமா?' என்று தொரோ கேட்டார். ஜான்சன்பாசில் பூனைகள் எண்ணப் போவது போன்றதுதான் விண்வெளிப் பயணங்கள் எனக் கருதுகிறார் கரட்ச். உலகத்தில் ஒரு பாதினைச் சுற்ற வேண்டுமாயின் அதற்கு ஜான்சன்பாசில் பூனைகள் எண்ணுவதை விட நவீன பயன் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

மலையேறிய ஒருவரிடம் குறிப்பிட்ட சிகரமொன்றின் மீது அவர் ஏற விரும்புவதற்குக் காரணம் கேட்டபோது, 'காரணமா? இப்படியொரு சிகரம் இருப்பதேதான் காரணம்' என்றாராம். இதன் மீது ஒரு தத்துவமே உண்டது. இந்தக் காலத்தில் இதவே ஒரு மந்திரமாகிவிட்டது. ஒரு காரியத்தை நாம் செய்ய முடியும் என்பதற்காக மட்டும் அதைச் செய்து காட்டுவது நிலையமாகாது; இவ்வளவு விரமங்கள் மேற்கொள்வதற்கு ஈடாக அந்தக் காரியம் நன்மை பயப்பதாகவும் இருப்பது அவசியமாகும். இதை எடுத்துக் காட்டும் கரட்ச், ஒரு சாதனையின் அற்புதத்தையே நினைத்தே நாம் மயித்துப் புகழுவதையும், அற்புதத்தின் காரணமாக அதற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்ற பாருபாட்டைக்கூட இழந்து விடுவதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இதற்கு எவன்எவரும், தொழில் நுட்ப அறிவையும் குறை கூறிப் பயனில்லை. பல பெரிய விஷயங்களை அறிவதற்கு எவன் உதவி புரிவது; பல பெரிய காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தொழில் நுட்ப அறிவு உதவுகிறது. ஆனால் நாம் அறிவிற அல்லது செய்கிற விஷயங்களை மதிப்பிடுவதற்கு எவன் னும், தொழில் நுட்ப அறிவும் உதவா. அவை நாம் சந்திர மண்டலத்தைச் சென்றடைய உதவி புரியலாம்; ஆனால் சந்திர மண்டலத்துக்கு நாம் போக வேண்டியது அவசியமா இல்லையா என்பதை அவை உணர்த்த மாட்டா.

நாம் எவன்எவரும் அறிவிற பல விஷயங்களை நடைமுறையில் செய்து காட்டுவதால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பது ஆரம்பத்தில் தெரிவதில்லை. நாம் ஒன்றை அறிவது வேறு விஷயம்; அதைக் காரியத்தில் செய்து காட்டுவது வேறு விஷயம். அறிவதை யெல்லாம் செய்து விடுவது அஜாக்கிரதையாகும். அணுவின் நுட்பத்தை அறிந்ததால் 1945ல் அணுருண்டைக் கண்டுபிடித்து அதைக் காரிய ரீதியில் உபயோகப்படுத்தியதின் கெட்ட விளைவுகளை இப்போது நன்கு உணர்ந்தோம். இதை எண்ணும் போது அணுவின் இரகசியம் அறியப்படாமலே இருத்திருந்தால் அனைவரும் குமே கேடமம் என்று தோன்றலாம்.

பூமியின் ஆரஞ்சு சக்தியிலிருந்து விடுபட்டு ஒரு ராக்கெட் அதன் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு முன்னால் அது புவி ஈர்ப்பிலிருந்து 'தப்பித்துக்கொள்ளும் வேக'த்தைப் பெறுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது விண்வெளி ஆராய்ச்சியும் நமக்கு நெருக்கமான பிரச்சனைகள் மறந்து அவற்றிலிருந்து 'தப்பித்துக் கொள்ளும் வேக'த்தைப் பெற்றுவிட்டது என்று கரட்ச் கேசியாகக் கூறுகிறார். பின்தங்கிய நாடுகளில் குறைந்த பட்சக் கவியும், ஆரோக்கியமும், நாகரிகமும் உண்டா

வதற்குப் பலப்பல வேண்டிய ஏராளமான நிலங்கள் இப்போது அமெரிக்கா, ருஷியா இவற்றின் விவசாயப் போட்டியில் கிரயமாகிறது.

நடுத்தர மத பிரதந்தர்களின் முடிவில் அவற்றைப் படிப்பதாலும், கேட்பதாலும் உண்டாகும் தல் விவசாயிகள் கூறும் பங்குதி என்ற ஒன்றுண்டு. அந்த சமயத்தில் அந்த நூலின் உயர்ந்த தத்துவத்தை மத நம்பிக்கையும் சேவை மனப்பான்மையும் இவ்வாறோரிடமும், ஆசாரவீணர்களிடமும் உபதேசிக்கக் கூடாது என்ற எச்சரிக்கையும் காணப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை அறிவதற்கு முன்னால் அவ்வாறு அறிபவரீடம் சில போக்குவனதாம்பல்கள் இருந்தாலே அவ்வறிவு தவறான வழியில் பிரயோகமாகாது என்பது இதில் தாக்கீதம். பழத்தவர்களும், சமூகத்தில் உள் வகுப்பில் உள்ளவர்களும் கவனமாகவோ இப்படித் தடை விதித்தனர் என்று பலர் நினைப்பது நியாயமல்ல, பக்குவமிக்ந்த ஒருவர் அத்தவத்தைப் பின்பற்றுவதாகக் கொள்

கோம். உலகம் ஒரு மானவ என்பது அத்தவத்தினால் இணைத்துப் பேசப்படுவது. இக்கொள்கையையும் "என்னைச் சேரவைத்த எல்லோரையும் மன்னித்துக் காப்பாற்று கிறேன்" என்று கண்ணன் வேதவிக் சொன்னதையும் பக்குவமில்லாத ஒருவர் தமக்குச் சாதகமாகப் பொருள் கொண்டால் சமூகத்துக்குத் தாம் ஆற்ற வேண்டிய தார் மியப் பொறுப்புக்களைத் தாட்டிக் கழித்து விடக்கூடும். எனவே அறிவைப் பெறுவதற்கு ஒரு தகுதியை நினைவிப்பது மிகவும் நியாயம். அறிவினும் தனதும் விதாயக் கூறும்; அபத்தம் விதாயக் கூறும். அறிவு மரத்தின் பழத்தைப் புசிப்பதற்கு ஐத மதமும், இதில் துணை சமையலும் விதித்துள்ள தடைகளையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அணுவின் அமைப்பையும், அதுதான் தெய்வியுள்ள சக்தியையும், அமெரிக்க வயல்ஸ் நிபுணர்கள் "வேற்றிக்" மாடக் கண்டு பிடித்ததன் விளைவுகள் அறிவு மரத்தின் பழத்தைப் புசிப்பதற்குக் கிழித்து வெதம் தடை விதித்ததன் பொருள் நேரடியாக உணர்த்துகிறது. || ௨ ||

இரு அறிஞர்களின் கருத்து

மிஹாதீவ் என்பவர் சோவியத் ருஷிய வாழ்க்கையைப் பற்றி மிக அருகாக ஒரு புத்தகம் எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் கண்ணன் முடிவு, பொருளாதாரம் மட்டுமின்றி ஆன்மிகமும் மக்கட் குலத்தின் ஒரு முக்கியமான சக்தி; இதற்கு ருஷியர்கள் விதிவிக் கணம் என்பதாகும். கம்யூனிஸ்த்தின் பிரமை விரித்து விடுபட்டுவிட்ட சோவியத் இராஜார்களின் ஆன்மிகத் துறையில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட வழி தெடுக்கிறார்கள் என்கிறார் அவர். தனிநபர் மானத்தை அழுத்தமாக வெளியிடுவதே அவர்களது இலட்சியம் என்று தாம் கருதுவதாக மிஹாதீவ் கூறுகிறார். தாம் கிறிஸ்துவ சமயத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்றும், தனிநபர் சுதந்திரத்தை கிரெய்டும் மனிதாபிமானம் என்றும் அவர் நிரமமாக, பரிசுடமாக மாகக் கூறியிருக்கிறார். மனித குலத்தைக் கம்யூனிஸ்த்தால் காப்பாற்ற முடியாது, கிறிஸ்து சமயத்தில் அப்போதேயே மாகக் முடியும் என்ற கருத்தை அவர் கவியுறுத்துகிறார்.

க க க

சிரமமான போராட்டத்தில் இறங்கியுள்ள எவருமே சத்தரப்பவாதிவாகவும், கவிரக்க மற்றவராகவும் ஆகியிருந்து இவர்களை, கம்யூனிஸ்டுகள் எப்போதும் போராடிக் கொள்வதற்குப்பதால் அவர்களை சத்தரப்பவாதமும் கடுமையும் மிகவும் நல்லுக்கத் தெரிவின்றன. எனினும் சமூகாயத்தின் பரிணாமத்தில் கம்யூனிஸ்டும் ஐந்தாய்க்கமும் கூட இறுதியில் ஒரு கொள்கையாக இவையொடியும் என்று டாக்டர் தோர்பெக் அவர்கள் ஒரு நூலில் கூறுகிறார். இரு தரப்பினரும் ஒருவரை மற்றவர் தாக்கிக் கொள்ளாமல் இணைவுக்கு முயல வேண்டும் என்பது அவரது கோரிக்கை. இப்போதே எவ்வாறு ஐந்தாய்க்கவிதும் சமத்துவக் கொள்கை உட்

புத்தரது வருவதையும், அதே போல் கம்யூனிஸ்டுகளால் தொழில் சுதந்திரங்கள் ஓரளவுக்குப் பிரவேசித்திருப்பதையும் அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். சேத்தின் போக்கு கம்யூனிஸ்ட் கொள்கையின் திரத்தரமான கணர்ச்சியில் எழுந்ததல்ல வென்றும், நீண்ட காலம் அந்திய ஆதிக்கத்தில் இருந்ததன் எதிர்வினைவாவே சீனம் இந்த ரீதியில் செய்கிற தென்றும் டாக்டர் தோர்பெக் கருதுகிறார்.

இவ்வாறெல்லாம் சித்தாந்த ரீதியில் அவர் பேசியபோதிலும் கம்யூனிஸ்டு விவ் தரீயைத் தடுக்க திகழ்கவாய்தியில் ராஜ்யவ ரீதியில் பரம் பெறுவதன் அவசியத்தை அவர் உணராமலில்லை. வெனிஸ்ரர் எதிர்ப்பை விட கம்யூனிஸ்டு தாடுகளுக்கு உள்சேர்பே தொழிலாளர்களின் சுதந்திர வேட்டை மிகுந்து வருவதையும், அங்குள்ள திரவாகஸ்தர்கள் தடைமுறைக்கு உகத்த விசாய மணப் பாய்வை காட்டுவதையும் அவர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடுகிறார். எத்த சமூகத்துக்குமே தீவிராடி விவசாயம்தான், அதுதான் கம்யூனிஸ்த்தின் பவவிவையாக அங்கம் என்பது தெரிந்து விட்டது. மேலும் உலக கம்யூனிஸ்ட் என்ற ஓரகம்பப் இப்போது பிரிந்து போவதால் அதன் எதேச்சாநிதார சக்தி முன்னகவு இல்லை. இனி வாகக் கிரமத்தில் கம்யூனிஸ்டு நாடுகளும் ஐந்தாய்க்கங்களும் பவ விதத்தில் விதோதமான தொடர்புகள் கொள்ளக்கூடும். இதன் இறுதியில் ஒரு சந்தோஷமான சமாதான உலகம் பிறக்கக் கூடும் என்பது தோர்பெக்கின் நம்பிக்கை. எல்லாக் கணவுகளைப்போ வெறும் கணவுதான் என்று தாம் தவ்வி விடுவதற்கில்லை. எனினும் அது ஆவதக்களும் அவற்றை எங்கு வேண்டுமாயினும் ஏவக்கூடிய கணிகளும் உள்ளவரை மனித குலம் தோர்பெக் கூறுகிற முறையில் முன்னேறி வளருமா என்பது சந்தேகமே.

★

சேத்துடன் விஸ்தரிப்பு இலட்சியம் உணர்வு கம்ப்யூஸிஸ்திஸ் மூக்கியமான் தொக்கமாவிலிட்டால் அது மிகப் பெரும் அபாயமாகிவிடும் என்று புஷ்பபெற்ற ஆதிவிவர் தாரமன் என்னை எச்சரிக்கிறார். இந்த எச்சரிக்கையைப் பாராட்டு இத்தியாவும் பாலித்தானும் நட்புக் கொள்வதற்கு தாஷ்கெண்டில் ரூஷியா மூலக்கின்று வழி கண்டதை இணைத்துப் பார்த்தும்போது தாஷ்கெண்டில் விளையுபற்றிய தமது மலிச்சி அபிசமாவிறது. ஒருபுறம் தாஷ்கெண்ட் சத்திப்பு நிகழ்க் கூடாது என்று சேம் மூலன்று தொக்கியுற்றபோது மறுபுறம் ரூஷியா சத்திப்பு ஏற்படுவதில் வெற்றி கண்டது ரூஷியாவின் அத்தன்கதை உயர்த்தி விட்டது. இத்தியா - பாலித்தானின் நட்பைப் போலவே சேத்துடன் இத்தத் தொக்கியும் மூக்கியமானது.

★

சேத்துடன் இத்தியா சமாதான முறையில் தீர்வு காண வேண்டும் என்று இத்திய கம்ப்யூஸிஸ்ட் எட்டிவின் இரு பிரிவுகளும் போர்னை கூறுகின்றன. முதல் தொற்றத்தில் இது நல்ல சமாதான முயற்சி என்றே தொன்றும். ஆயினும் சித்தித்துப் பார்த்தால் சே அபாயமேற்பு பேச்சுவார்த்தையால் தீர்வு காணக் கூடிய வேறும் எவ்வாய் பிரச்சனை அல்ல என்பது தெரியும். பவாத்கார முறைவாழும் கம்ப்யூஸிஸ்த்கை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற சேக் கொள்ளை சமரஸம் செய்து கொள்ள முடியாத நிரந்தர ஆபத்து. எனவே சேத்துடன் பேச்சு வார்த்தை தொடங்குவதால் தற்போது இத்தியாவில் பிளவுபட்டுப் பலவீனமாகியுள்ள கம்ப்யூஸிஸ்ட் எட்டிவின் ஒன்று படுத்திப் பலமுட்டுவது தவிர வேறு பான் இராது. சிறிய பிரதேச உரிமைப் பிரச்சனை நாம் சேத்துடன் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியுமாயின் அதைத் தடுக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் போர் என்பது எப்போதமே தீவிரதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் சேத்துடன் அதுவாண்டப நிச்சயமாகிவிட்ட கொள்ளையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு காரால் பேச்சு வார்த்தை நடத்த இயலும்?

★

தாஷ்கெண்ட் ஒப்பந்தம் என்னவாயினும் 'தெருக்கடி நினைமன' நிகழ்த்தேலாகவேண்டும் என்று முதன் மத்திரிகன் யாவரும் விசும்புவது இயற்கையே. கூறு நினைவில் அரவியல் காணும் அனிகாத அதிகாரம் கண்டெல்லாம் 'தெருக்கடி' நினைமனம் பாதுகாப்புச் சட்டமும் முதன் மத்திரிகைக்கு அளித்திருக்கின்றன. 'பணத்தானையைவிட அதிகாரம் பரிவாயெனவே உலகம் அதிகம் இன்னதார்த்திருக்கிறது' என்று ராஷ்டிரபதி ராதாவிருஷன் அவர்கள் குடியரசு நில உலரவில் கூறிவது மிகவும் சரி.

★

பாலித்தானுடன் ஒற்றமை காண்பதற்கு முயன்றபோதிலும் இத்தியாவில் நலன்பே

மூக்கியமாகக் கருதப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். பாலித்தானுடன் சமாதானமாகி நல்லெண்ணம் ஏற்படுத்திக் கொள்வது இத்தியாவின் தலையுக்கு உத்தமதன் என்பதுபோல இது தொனிக்கிறது.

★

'நில்கன் என்னை எவ்வளவு தூரம் நம்பத்தயாராக இருக்கிறீர்களோ அதைவிட அதிகமாக நான் உங்களை நம்புகிறேன்' என்பதே இத்தியாவிற்கும் பாலித்தானுக்குமிடையே தற்போது பரஸ்பரம் நிலவ வேண்டிய மந்திரபாவம். பாலித்தானுக்கு மூலத்தானே இத்தியா தெருக்கடி நினைமனம் ரத்த செய்முறையில் நாம் வரையும் தாக்காமலே ஒரு நல்ல அம்சத்தில் வெற்றி பெற்றவராயோம். அது தாஷ்கெண்ட் ஒப்பந்தத்துக்கு இன்னமொரு முத்திரை வைத்ததாகவும் ஆகும்.

தாஷ்கெண்ட் ஒப்பந்தத்தின்படி ஒழுங்காக வேண்டும் என்பதில் தற்போதுள்ள தேச உணர்ச்சி பலவீனமாகியுள்ள போருளாதார ஒத்துழைப்புக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில் தான் நமது நாடுகளின் எதிர்காலம் உள்ளது. நம் நாடுகள் மட்டுமின்றி கம்ப்யூஸிஸ்த்கைத் தழுவின ஆசிய நாடுகள் அனைத்தின் எதிர்காலமும் இதைத்தான் சார்ந்துள்ளது எனலாம். நம்பிக்கையும் தைரியமும் இதற்குத் தேவை. ஐரோப்பாவில் இதைவிட எல்லாம்

தாரமான நிலையில் மிகவும் சிக்கலானதொர் அமைப்பின் கீழ் பல நாடுகள் பொதுச் சந்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைக் கண்டு நாளும் தளருகிற உதாரகத்துக்குப் புத்துரிக்கைக் கொள்ளலாம்.

★

ஒங்கொரு முறையும் பார்விமெண்ட் கூட்டத் தொடக்கத்தில் ராஷ்டிரபதி நிகழ்த்தும் உரைமைய் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கும் முறைமைய் பார்த்தால், உலரவின் கூறு துக்கன் வாயும் தத்துவ அறிஞரான நம் ராஷ்டிரபதியின் தனிச் கூறுதல்களை என்று தொன்றும். இது முற்றிலும் தவறு. ராஷ்டிரபதியின் உரை என்பது சர்க்காரின் உரை வந்தி வேறல்ல. பரிசுட்டிஷ் பார்விமெண்டில் கூல்கிற எட்டிக் கொள்ளைகளை ராணி எழுத்துக் கூறுவது போன்றதே இதுவும்.

★

விபந்தாசனம் குறித்துப் பேராமிலிப்
தொல். எல். கம்பென் எழுதியிருப்பதில்
அடிதில் கண்டுள்ள வரவுகளைப் பேசிய
பொது உண்மையைக் கூறுகின்றன: ௧௮

ஒரு நாடு கண்ட விமரிசனங்களையும்
கருத்து மாறுபாட்டையும் வாயடைக்கச்
செய்யுமாயின் அது தன் தவறுகளைத்
திருத்திக் கொள்ளும் சத்தியவிய இருந்து
விடுகிறது. முன்பு நாஜி ஆட்சியிலிருந்து
தொர்மலில்தும், தற்போது தென்னுப்
பிரிக்காவிலும் உண்டான போன்ற அதாவது
முன்னையதால் எதிர்ப்புக் குறைவு ஒடுக்க
வேண்டுகொள்பதில், எதிர்ப்புக் குறைவு
எழுப்புவதைவிட மெனமமாக இருப்பித
விளக்கியும் என்று மக்கள் எண்ணுகிற சூழ்
நிலையை உண்டாக்குவது கூடத் தவறுதல்.

பேர்க்கு சத்திரம் அளிப்பதன் நோக்கம்
மும் நிலையமும் மக்கள் தங்கள் மனத்
தைத் திறந்து காட்டச் செய்வது மட்டு
மல்ல. இச் சத்திரம் இருந்தாலே தவத்
தைத் தடுக்கவும், சத்தியத்தைக் கண்ட
பெருக்கவும் இயலும். வேறு வழியிலும்
தவற்றதைத் திருத்திச் சத்தியத்தைக் காண
முடியுமோ என்பதோ? இதுவரை தாம்
அப்படியொரு வழியைக் காணவில்லை.

இதோடு என் கருத்தொன்றையும்
சேர்க்கிறோம்: மந்தக் கட்சியின் இடம்
பெறுத ஆளும் கட்சியின் கட்சியினின்
இரகசியமாக நடத்தும் விவாதங்கள் இங்
வாறு "தவற்றதைத் தடுக்கவும் சத்தியத்தைக்
காணவும்" இவ்வேறு வழி என்று கற்பப்
படலாம். ஆனால் இத்தகைய உள் விவா
தங்கள் நிலைமையைச் சீராகக் ஒருகாலும்
போதாது.

★

விபந்தாமில் சமாதானம் ஏற்படுவதற்
கான சாத்தியங்களுக்கான அமெரிக்கா மீட்டரை
பார்க்கும்போதே, தான் தோல்வியை ஏற்கத்
தவாராக இங்கு என்பதையும் கறுதியாகக்
காட்ட வேண்டி, வீடுபுதுதாலையும், இது காரண
மாகவே அமெரிக்கா மீட்டரம் விபந்தாமில்
குண்டுபோடுமாறு நேர்த்திருக்கிறது என்றும்
ஒரு பேர்சின் திசைக் கூறுகிறது. விபந்
தாமில் அமெரிக்காவுக்கு உள் ராணுவ
சீரமைக்க வேண்டியவற்றுக்கு முத்திய குதன்
ஒன்று நன்றி விளக்குகிறது:

கிடை நல்லும் நீரும் இன் எவிலும் — கைத்
கை நினைத்தோடு ஒட்டல் அகிது.

'எதிரியின் அரணும் ராணுவமும் பனின்
மாரிடுப்பிலும், அவர்கள் தமது சொந்த
தாட்டும் போரிடும் அநுகூ நிலையைப்
பெற்றுள்ளவரையில் அவர்களின் வேல்துவது
என்ன?' என்பது இதன் பொருள்.

★

ஸ்ரீ வாஸ்பநாதுர் அவர்கள் இந்திய
மக்கள் அனைவரின் நலனுக்காகவும் பாடுபட்
தால் மக்களின் நலனுக்காகவும் தமது
உயிரை நீத்தார்: கங்கிரஸ் கட்சியின் நல
னுக்காகவும், அது அடுத்த தேர்தலில் வெற்றி
பெறுவதற்காகவும் உயிரைத் தரவில்லை
என்ற நிலையமான கருத்தை எல்லா மக்களும்
ஏற்பார்க்கவேண்டும் நம்புகிறோம். அவரது பிரா
ணத் தியாகம் மக்களுக்கு அவர்களது கட
மைபை நினைவூட்ட வேண்டுகொண்டிருக்கிறது. ஒரு
குறிப்பிட்ட கட்டத்தின் நலனுக்கு அதை
தகுப்பிரயோகம் செய்து கொள்வது முறை
யல்ல. வாஸ்பநாதுரின் மரணம் தனக்கு
ஒரு நல்ல தேர்தல் சொத்து. எங்குமே
ஏகபோக்கிய எண்ணம் கவிரிவிட்ட கங்க
ிரஸ், பிரமை கொள்ளலாம். தேர்தலின்
இன்னொரு செயல்க் கூடாது என்று தற்கும்
விதிகள் காங் பநாதுரின் மரணத்தைக்
கட்சிக்குப் பயன் செய்து கொள்வதைக்
கட்டுப்படுத்தாது என்றும் கங்கிரஸார்
எண்ணக்கூடும். ஆனால் உண்மையில் இந்தியா
பாடுபட்டால் இரு நாடுகளும் தெருங்கிச்
செயலாற்றிச் கமிட்டி காண வேண்டும்
என்று கீழும்பும் வரங்கும் ஸ்ரீ வாஸ்பநாதுர்
என்கிறியின் நினைவுக்கு வாரிக்கொள்கார்.
இதை ஒரு கட்சிக்காக மட்டும் ஏகபோக்கியம்
செய்துகொள்ள முயல்வது மிகவும் அபத்தம்
என்பதால் தேர்தல் அடிப்படையில்
குற்றமுமாகும்.

★

திவ்வியமான வெயின்ட் மீட்டரம் கங்
கிரஸின் சேர்த்து ஒன்று மாணவர்களுக்கும்
சங்கம் கங்கிரஸின் சேர்த்து ஒரு மாணவ
ர்க்கும் என் மாணவர்களைத் பார்க்குதங்கள்.
அவர்கள் வருப்பு முடித்து விட்டுக்குத் திரும்
பும்போது இரண்டு கொள்கைகளைத் திரும்புகள்
கொள்கைச் சொத்துடன் தப்பி ஒடுவதைக்
கண்டு அவர்களின் தொடர்ந்து சென்று
எண்ணவிட்டு ஒடுவதை வெற்றிகரமாகப்
பிடித்து 32,000 ரூபாய் கொள்ளிப் பணத்
தையும் மீட்டிடுக்கின்றனர். இம்மாணவர்கள்
இப்போதே கமிட்டி பட்டம் பெறத்

குன்றுதொருமும் சூமரப் பெருமான் போயின் கொண்டுமுத்தருளியுள்ள
திவ்விய கந்தவர்களுள் சிறப்பு வாய்ந்த கந்தை மிக்கல். இங்கு எழுத்தருளியுள்ள
விவகார வேலருக்குக் கோடி அக்கிரை செய்கதாக முருகையுமாரிகளால் தீர்மா
னிக்கப்பட்டு 4-5-88த் தேதியிலிருந்து தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. 10-8-88
அன்று பூர்த்தியாகப் போகிறது. கவிஞர் கரதனின் திருவருளுக்குப் பார்த்திரமாக
விரும்புவிடார் செயலாளர், ஸ்ரீ சிங்கர் வேலன் கோடி அக்கிரைக்குடி, சிக்கல்,
தருணர் ஜிவகர் என்ற முகவர்க்கு திவ்வியமே மெற்படி திவ்விய கந்தவர்களின்
சிறப்பாக தடைபெறச் செய்ய வேண்டுகிறோம்.

சங்கரநா அக்கிரை ரூ. 3, கங்கிரஸின் ரூ. 15, கங்கிரஸ் அக்கிரை ரூ. 100,
அங்கிரஸ் அக்கிரை ரூ. 200, கங்கிரஸின் ரூ. 400.

தருதி அடைத்து விட்டனர். நமது இளைஞர்கள் யாவரும் உஷாராகவும், தீரமாகவும் இருக்க வேண்டும், கருகருப்புடன் முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும் என விரும்புகிறோம். திவ்வி மாணவர்கள் ஓர் உதாரணமாக அமைத்து விட்டனர்.

★

சர்க்காரைக் குறித்து மக்களுக்கு உள்ள குறைகளை விசாரிப்பதற்காகவுள்ள 'ஆம் பட்டம்மாள்' என்ற அமைப்பை இரண்டு வட்டம் பவுள் செலவில் (அதாவது 35 லட்சம் ரூபாய் செலவில்) ஏற்படுத்த பிரிட்டன் உத்தேசித்துள்ளது. நிதானமாகக் காரியம் நடத்தினாலும் நிச்சயமாக ஆம்பட்டம்மாள் அமைக்கப்படும் என்று தெரிய வருகிறது. ஸ்கான்டினேவியாவிலும், பிரான்ஸிலும் நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் இங்லாந்தைப் பின்புலாந்து, டென்மார்க், நார்வே, நியூஸிலாந்து நாடுகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

★

மக்கள் அனைவரும் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு தீர்ப்பு:

தெருக்கடி நிலைமை என்று சாக்குக் காட்டி மனம் போனபடி ஊதுசெய்து விசாரணையில் தியே காவலில் வைக்கும் போக்கை பிப்ரவரி 16-ம் தேதியன்று நாட்டின் தலைமை நீதி பீடமான ஸ்பிரீட் கோர்ட்டு ஒரு தீர்ப்பில் கண்டித்திருக்கிறது. மண்ணெண்ணெய் வியாபாரி ஒருவரைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கோர சர்க்கார் ஊது செய்ததை ஆட்சேபித்துத் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கை விசாரித்த கபீர் கோர்ட்டு, வியாபாரியை விடுதலை செய்ய வேண்டும் எனத் தீர்ப்புக் கூறியுள்ளது. தீர்ப்பை வெளியிட்ட பிரதம நீதிபதி ஸ்ரீ கிரேந்திர கட்கர் அவர்கள் இது அதிகார துஷ்பிரயோகமாகும் என்று கூறினார்.

★

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வோர் ஆண்டும் பெண்ணும் குழந்தையும் சராசரியில் அந்நிய நாடுகளுக்கு 85 ரூபாய் கடன் பட்டிசூட்டிப் பதாக ஸ்ரீ மகாலித் தியாவி அவர்கள் ஸ்பாய்ஸ் கிரஸில் கூறியுள்ளார். இதுவரை இந்தியா அந்நிய நாடுகளுக்கு 3500 கோடி ரூபாய் கடன் பட்டிசூட்டிகிறது. மேலும் இது ஏறிக் கொண்டு போகிறது.

சர்க்காருக்காக நம் மக்கள் தலிக்கு ரூ. 85 கடன் பட்டிசூட்டிப்பதைத் தவிர சொந்தமாக உள் நாட்டிலேயே பட்டுள்ள கடன்கள் வேறு உள்ளன. இறையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் இந்தியா எப்படி 'வளர்ச்சி' பெற்றிருக்கிறது என்பதற்கு முழுச் சித்திரம் கிடைக்கும். ஸ்ரீ தியாவி தமக்கிட கூறிய முறையில் வெளிக்கென்று கூறினார்: "கடன் தொகையை இஷ்டப்படி வெல்லாம் செலவழிப்புங்கள். ஆனால் இறுதியில் வட்டியுடன் அதைத் திருப்பித்தராக வேண்டும். இப்போது உண்மையாக எப்படி அனுபவிக்கிறோம் அப்படியே கடன் தீர்ப்பதற்கும் அனுபவிோம்."

NOW ON SALE

SATYAM EVA JAYATE

(Volume III)

BY

RAJAJI

A collection of Rajaji's articles on various topics published in SWARAJYA from November 1961 to the end of 1963. This volume has a subject index of 46 pages.

Price Rs. 6/-

Please contact your local agents for KALAI and SWARAJYA. Copies can also be had from all the Railway stalls of M/s. Higginbothams (P) Ltd.

A few copies of the previous two volumes (published in 1961) are available at Rs. 6 each volume (postage extra) and can be had from

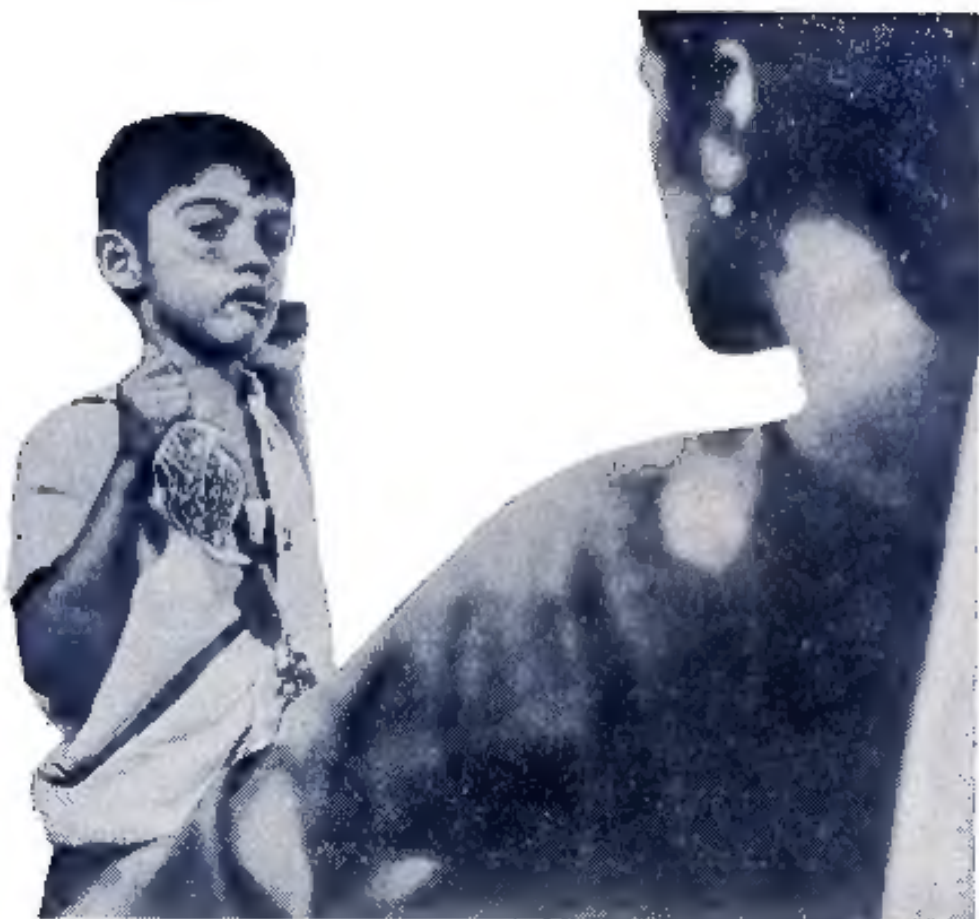
**BHARATHAN PUBLICATIONS
PRIVATE LIMITED**

KALAI BUILDINGS, KILPAUK, MADRAS-10

ஏராளமாகக் கடன் வாங்குவதை ஆட்சேபித்து நான் முதலில் குரல் கொடுத்த போது இன்றைய காங்கிரஸ் அக்கிராஸர் கூறியது எனக்கு நினைவு வருகிறது. 'நமக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களே அதைத் திருப்பிப் பெறுவது பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. ராஜாஜி எத்தனாக நாம் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று கூறிக் சிரமப்படுகிறார்?' என்று கேட்டார் அவர். அவரது அட்பர்கள், என்னை அவர் 'தொறுக்கி விட்டதாக'ப் பெருமைய் பட்டுக் கொண்டார்கள்.

கடன் களம், வரிச் களம் இவற்றினின்று தேசத்தை விடுவிப்பதற்கு வழி இல்லாமல் போகவில்லை. அந்த வழியில் முதல் அடி எடுத்து வைப்பது இந்தியா-பாஸிஸ்தான் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதேயாகும். மற்ற நடவடிக்கைகளையும் சுதந்திரக் கட்சி காலக் கிரமத்தில் வெளியீடும். உரிய பாஸ்தையை மறந்துவிட்டால் பிரசார கோஷமும் தற்பெருமையும் பிரமைமும் களமையைப் பெருக்கியே உதவும்.

"விவேகம் விதியில் நன் குரலை எழுப்புகிறது. ஆயினும் அசட்டை செய்பவர்கள் அதை அசட்டை செய்வதினாலே மகிழ்வினார்கள். அறினர்கள் விவேகத்தை வெறுக்கிறார்கள்" என்று ஸ்ரீமதன் கூறுகிறார். "இன்னும்" தன்மையும் பெருமையோடு அவர்கள் என்னைத் தேடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் அப்போது என்னைக் காண முடியாது." இது கிதிஸ்துவ வேத வாக்கியம்.

**என் பாரி மிட்டாய் எல்லாத்தையும் கொடுன்னு
அவன் வம்புக்கு வந்தாம்மா !**

குரப்பயலி அவனுடைய பங்கை இன்னொருவன் கொண்டுபோக விடுவானா என்று...
ருசி சிக்கலும் புடிச்சு சத்து திறந்ததுமான பாரி மிட்டாய்கள் என்றால் சிறுவர் முதல்
பெரியவர்களை யாருக்குமே அடக்கமுடியாத ஆவல் உண்டாகத்தான் செய்கிறது!
எத்த சத்தப்படுத்திலும் பாரி மிட்டாய்களை நீங்கள் குடித்துக் களைவது அனுபவிப்பீர்கள்,
அவதனை சில்லறைவாடகையோ அல்லது அழகுநண்ண ஒள்களிலோ வாங்கிப்
பிறகுடன் கொடுத்து குடித்து மகிழுவீர்கள். இனிப்பான பாரி மிட்டாய்கள் வாங்குகையை
இன்பமயமாக ஆக்குகின்றன.

**பாரிஸ்
-உயர்தர மிட்டாய்
தயாரிப்பாளர்கள்**

களைத்திருக்கிறீர்களா? ரூபரீ பட்டர் ஸ்காட்ஸ் — நெய்
பருடல் — டேவன் கிரீம் டாரிக்ஸ் — ஜிஞ்சர் கேப்ஸ்.
பாரிஸ் கன்பெக்ஷனரி லிமிடெட், மதராஸ்

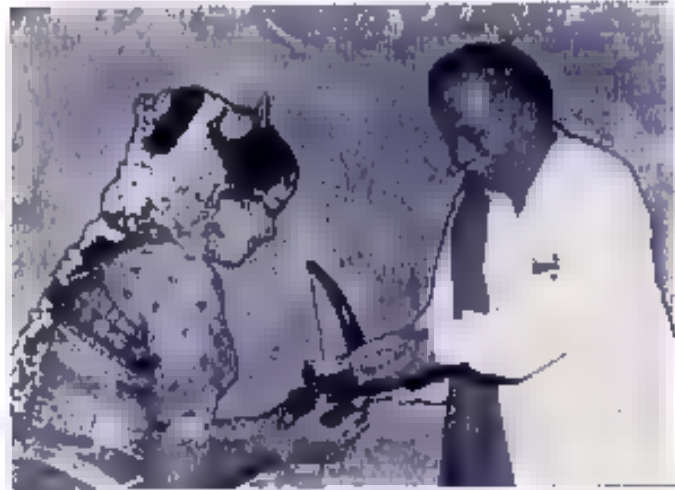
செய்திப் படங்கள்

1. பல்வாசுரத்தில் கண்டன் ரப்பர் கம்பெனியைத் தொழில் மந்திரி ஆர். வெங்கடராமன் ஜனவரி 28த் தேதி தொடங்கி வைத்தார். படத்தில் பிரிட்டிஷ் கைதகமியன், கம்பெனி டைரக்டர் பெர்னாஸ் ஆலெக்சாண்டர் தொழில் மந்திரியுடன் காணலாம்.

2. ஸ்ரீ கலாநிகதன் ஆதரவில் குமாரி சத்திரகாந்தாவின் சிவகாமி வில் சபதம் வெள்ளி விழா நாட்டிய நாடகம் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் நிறப்பாச நடை பெற்றது. விழாவுக்கு வந்திருந்த திரு ம. பொ. சிவலாகம், ஸ்ரீ ஏ. எம். சீனிவாசன், நடன ஆசிரியர் தண்டாவுதபாணி பிள்ளை, எவரெஸ்ட் ராமனார் ஆகியோரையும் காணலாம்.

3. சிவகாமிவில் சபதம் வெள்ளி விழா நாட்டிய நாடகத்தின் பொட்டி குமாரி சத்திரகாந்தாவுக்குப் பரிசை வழங்குகிறார் திரு சி. எம். அண்ணாதுரை.

4. உடுமலைப்பேட்டை ஸ்ரீ சௌரிராஜப் பெருமானுக்குக் கும்பாபிஷேக வைபவம் ஜனவரி 28த் தேதியிலிருந்து பிப்ரவரி 2த் தேதியுரை விமரிசையாக நடந்தது. இதற்குக் கும்பாபிஷேகத்தைப் பக்தர்கள் கண்டு களித்ததோடு, ஸ்ரீ எம்பார் விஷயாகவாட்சாரியாரின் கதாகாலிகேபத்தையும் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

“ஒவியக் கலை” “மாடர்ன் ஆர்ட்” என்ற ஒருவித புட்சிவையத் தோற்றமித் திருக்கிறார்களே! இது எம்முடைய இத்திய சம்பிரதாயத்திலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு புதுமையா!”

“யார் அப்படிச் சொன்னார்கள்? இத்திய சம்பிரதாயத்துக்கு இது புது மையே இல்லை! சொல்லப் போனால் இது நமக்கு ஒரு ஏன்ஷியன்ட் (Ancient) அதாவது புராதன பாணிதான். தொன்றுதொட்டு நம்மில் பலருடைய வீடுகளில் வரலட்சுமி விரதத்துக்காகக் கவரில் காவிக் கட்டியின் உதவியால் மண்டபமும் படமும் போடுவதைப் பார்த்திருப்பீர்களே! ஏன்! பல கிராம எம்முகளில் ஐயனார் கோவில் குதிரைப் பொம்மைகள் வைத்திருப்பார்களே! வரலட்சுமி படம், ஐயனார் கோவில் பொம்மை, திருப் பதி மரப்பாக்கி எம்மாமே இன்றைய மாடர்ன் ஆர்ட் தத்துவத்தை அன்றே தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டவை தான்! உருவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைக் குறைத்து உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்”

சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியும் போது தோன்றும் பேதத்தைப்போ மாறுதலையோ மாடர்ன் ஆர்ட் என்று குறிப்பிடலாம். மேலை நாடுகளுக்கு இது புதிய பாணிவாக இருந்தாலும், நமக்கு இது புதிது என்று சொல்வதற்கில்லை. பென்சமனிகள் வீட்டு வாயில்களில் என்று கோலம் போடத் தொடங்கினார்களோ அன்றே அவர்கள் ‘மாடர்ன் ஆர்ட்’-ஐக் கற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். இரண்டு வட்டத்தைப் போட்டு அதன் மேல் ஒரு சதுரத்தை வரைந்து ரதமாக்கி விடுவார்கள். எட்டு மாதிரி பக்கவாட்டில் ஒரு பக்கம் வளைவாகவும் மறுபக்கம் நேராகவும் இழுத்து மீனாக்கி விடுவார்கள். புகைப்படத்தில் காணும் ரதம் போலவோ மீன் போலவோ இல்லாத போலுதும், அந்த உருவங்களின் தத்துவத்தை ஓரளவு வெளிவாக்குவதே மாடர்ன் ஆர்ட். கொண்டபள்ளி பொம்மைகள் மாடர்ன் ஆர்ட்டின் பிரதிபலிப்புத்தான். குதிரையின் பாய்ச்சலுக்கு முதுகில் கொடுக்கிறார்களே தவிர அதன் அங்க அமைப்புகளில்லைபோ!”

நவீன ஒவியங்கள்

[புதுவத்துவத்தைக் கொடுக்கும் சம்பிரதாயமான ரஷியர்களையும் பாவம் கொடுத்தல் ரஷியர்கள் தீவிரவாதியும் பார்த்தும் பழகிய கண்களுக்குத் துடிக்குக் கொடுத்தல். குறித்து விக்ரம் கர்ணத் திருக்கோலம் கொடுத்து குழப்பமாகத் தீவிரத்தவர்க்கும் நவீன பாணி ஒவியங்கள் புதுமையாகத் தோன்றுவதற்கு உதவியாகப் புதியதாகத் திருக்கிறார்கள். இவைகள் சிலர் வெகுநாகரிகமாக இருக்கிறார்கள். சிலர் சிவப்பது போல் வெகுநாகரிகமாக இருக்கிறார்கள். பலர் புதிதென்கின்ற முயற்சி செய்வதில் வெறுக்கிறார்கள், சிலர் கையவையில் இந்த ஒவியங்கள் தங்கள் கொடுக்கும் ஆக்க விளக்கங்கள், தங்கள் சித்திரத்தின் விட ஒரு படி வெளக்கவே குழப்பம் கைகாட்டி அமைத்து விடுகிறார்கள். சம்பிரதாய வரையில் வந்த ஒவியர் இவ்வியம் பிரபல மாடர்ன் ஆர்ட் மனதாளிடம் கற்றுப் கொண்டவர். அறுதும் தெய்விக கண்ணம் கையுள் இந்திய பாணி ஒவியர்களே விக்ரமித் திருப்பவர். மாடர்ன் ஆர்ட் பற்றி அவர் கருத்துக்கள் அந்நிய அமைப்பில் பேசிய கண்களோம்.

“மாடர்ன் ஆர்ட்டில் உருவத்துக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்?”

“ஆமாம், உருவத்தைவிட அது தோற்றுவிக்கும் உணர்ச்சிக்குத்தான் முக்கியத்துவம். சம்பிரதாய வழியில் வந்த ஒவியர் ஒரு மோட்டாஸை தான்கு சக்கரங்களுடனும் மற்ற அமைப்புக்களுடனும் போட்டுக் காண்பித்தால், ஒரு ‘மாடர்ன் ஆர்ட்’ கலைஞர் போடும் அதே மோட்டார் படத்தில் மோட்டார் பாரே இருக்காது! இரண்டு உயர்வானின் அடிக்கவட்டை மாத்திரம் அமைப்பையாகப் போட்டுவிட்டு நிறுத்தி விடுவார்! மோட்டார் ஒடிவதைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் கவடு போதுமே மோட்டாஸைக் குறிக்க என்பது அவர் சொன்னால், மோட்டார் என்பது ஒருவதற்குத்தானே! ஆங்கிலத்தில் இதை (symbolism) சிம்பாலிசம் என்று சொல்வார்கள்.”

“சம்பிரதாயமான உருவக் கலைக்கும் புரட்சியரமான இந்த உணர்ச்சிக் கலைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லலாமா ஒவியர்களைப் பொறுத்தவரை?”

“சரியாய்ப் போச்சு! இந்த உருவக் கலையிலே தேர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் அடைந்த ஒவியர்தான் அந்த உணர்ச்சிக் கலைக்குள் நுழைய வேண்டும். உழைத்து உழைத்து உருவத்தின் பூரணத்துவத்தைக் கண்டவனானதான் அதன் உணர்ச்சியையும் அதுபவிக்க முடியும். உணர்ச்சிக்கு உருவம் கொடுக்க முடியும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் சம்பிரதாய ஒவியக் கலையில் நீந்தித் திரித்துப் பிறகு சத்தியாசம் வாங்கிக் கொண்டவர்கள்தான் இந்த ‘மாடர்ன் ஆர்ட்’ ஆகிரமத்தில் நுழைய வேண்டும். வெகு அபூர்வமாகச் சிலர் பாவ சத்தியாகிகளாக நேராகவே இந்தப் புதிய ஆகிரமத்துக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேற்றி பெற்றார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

“சம்பாசம், ஆகிரமம் என்னெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள்! இந்தப் புரட்சி ஒவியக் கலையில் குரு சிஷ்ய பாவம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு ‘மாடர்ன் ஆர்ட்’ உபாசகரும் தம் சிருஷ்டிகளுடன் ஒரு தனித்துவத்தை இணைத்துக் கொள்ளுகிறாரே? அது சரியா?”

“அது ரொம்ப கடுமட! இந்தத் துறையில் குருவுக்கு இடமில்லை. ஆகம் விசாரம், ஆதங்கத்தி என்பது போல் இது ஒருவித ஆகம் கற்பனை வியவகாரம். விடுகளில் ஏதாவது விசேஷ

பூதை புனைகாரர்களில் சடுபடும் போது புரோகிதர் இரண்டு சிமிட்டா மஞ்சள் பொடியைக் குழைத்தோ, உதிர்ந்த வெவ்வுக் கட்டியை ஒன்றாக் கியோ பிள்ளையார் என்று சொல்லித் தட்டிய வைத்துப் பூதை செவ்வதை தாம் பார்க்கிறோம். ‘மாடர்ன் ஆர்ட்’ இந்தக் கட்டத்தில் கூட உருவாகிறது. அந்த மஞ்சள் பொடி தம் கற்பனை யில் விநாயகராகி விடுகிறது. நம் பக்தி வேகத்தில் அதே பொடி விநாயகரின் உணர்ச்சியையும் பெற்று விடுகிறது. நம்முடைய பூதை வியவகாரம் புரி யாத அத்தியர் யாரும் அதைப் பார்க்கத் துடன் விநாயகர் என்று ஊகிப்பார் களோ? மாட்டார்கள்! இது போல் அவரவர்கள் கற்பனையில் தோன்றும் ஒவியங்களும் சிற்பங்களும் பிறருக்குச் சட்டென்று புரிய வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை. இதனால் மரபு, வழி, சம்பிரதாயம் என்ற விஷ யங்கள் இடம் பெறுவதில்லை. ஆகையால் அவரவர்களே அவரவர்களுக்குக் குரு! அவ்வளவுதான்.”

“பார்த்தவுடன் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத வர்ணத் திட்டக் கலையோ விகார உருவங்களையோ, ரசிகர் களால் எப்படிப் பாராட்ட முடியும்? அவை களின் சிருஷ்டகர்த்தாக்களின் கண்கள் வழியாகவே மற்றவர்களும் பார்க்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?”

“ஆளுணப்பட்ட நவீன ஈவியக் கலைத் தாத்தா பிங்காசோவே இதை எதிர்பார்ப்பதில்லையே! ‘இந்தச் சித்திரங் களைக் கூர்ந்து கவனித்து விளக்க முயற்சி செய்வோர் எப்போதுமே தப்பிதமாகத்தான் விளக்கம் கொடுப் பார்கள். எனக்கே, ஓர் ஒவியத்தைத் திட்ட ஆரம்பித்த பிறகு அதைத் தாற் போல் அதில் என்ன வரும் என்று தெரியாது. ஆகையால் அதற்கு விளக் கம் கொடுக்கவும் நான் முயலுவ தில்லை. ஓர் ஒவியன் தன் மனத்திலுள்ள உணர்ச்சிக் குழப்பத்தை வெளிபே

கொட்ட வேண்டும் என்ற வெறிக்கு ஆளாகும் போது கொஞ்சம் வர் ணத்தை எடுத்துத் திரைச் சீலைமேல் கொட்டுகிறார். அவ்வளவுதான்!— என்று அந்த பிச்சாசோவோ சொல்லி விடுகிறார். மார்க்ச்கால் என்ற ரஷ்ய நவீன கலைப்பாணி ஒவியர் தீட்டும் படங்களிலெல்லாம் அவன் கற்பனை செய்கும் உருவங்கள் அகத்தூய் தரையையே தொடராமல் அத்தாத்திய் மிதந்து கொண்டே வரக்கும். அதற்கு என்ன காரணம் கொடுத்தான் தெரியுமா? 'கவிஞர்கள் மாதிரிப் இஷ்டம் போல் காற்றிலே மிதப்போம். ககரத்தில் சாடுவோம் என்றெல்லாம் மாடு கிறார்கள்! அந்தக் கவிஞர்களுக்கு உயர்வு கருத்துக் கந்திரம் ஏன் ஒவியக் கலைஞனுக்கும் இருக்கக்கூடாது? அதனால் என் கிருஷ்டிகள் மிதக்கின்றன' என்றான்.

"தாய்கள் உபாசிக்கும் இந்த கவினாவ ஒவியக் கலையை ஏற்று சிக்காத வர்கள். தங்கள் கலைமேலுள்ள விசேஷத் தாலும் அதைப் புர்த்துகொள்ள இயலாத தாலும், கம்பிரதாய வறி சடுபட்டிருக்கும் தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சிலர் குற்றம் சாட்டுகிறார்களே! இவ்வுண்மை இருக்கிறதா?"

"இதற்கு நேரடியாக இவ்வாமல் வேறு வழியில் பதில் சொல்லுகிறேன்.

"1913ம் ஆண்டில் முதல் தடவை யாக திருப்பூரில் நகரத்தில் நவீன பாணி ஒவியங்களின் கண்காட்சி ஒன்று நடந்தது. அதில் எவர்க்கப்பட்டிருந்த படங்களின் ஜாபிதாணைத் தயாரித்த போது அதில் முகவுளையாகச் சில வரி கட்டாயம் சேர்த்திருந்தார்கள். 'கலை என்பது வாழ்க்கையின் அறிவு. மாறுதல் இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லை. மாறுபட்டிருப்பதையும், கள்களுக்குப் புறக்கணிக்கவாத புதுமைகளையும் கண்டு அறிவு ஏதுவாகவது வாழ்க்கைகளைக் கண்டே அந்தகவது போவாகும்' என்பதுதான் அந்த வரிகள்.

"அந்தக் கலைக் காட்சிக்கு வந்து போவவர்களைப் பற்றிப் பிறகு மத்திய கால ஒன்றில் செய்தி வெளியாகி இருந்தது. சில பேர்கள் இதில் ஆர்வம் காட்டினார்கள் என்றும் பலர் ஆத்திரமே அடைந்தார்கள். கலை காட்சியில் ஏன் அன்றையச் சூழலரை கலை ஆர்வம் கொஞ்சம்கூடக் குறைந்து போனதாகக் கண்டித்துக் கொள்ளாத ஒரு கவலாவ் இவ்வென்று கூர்கல் போட்டு அங்கிருந்த பிச்சாசோ ஒவியம் ஒன்றைக் கூட வந்தவர்கள் மார்க்கக் கூடாது

என்று தடுத்தாராம். அதே சித்திரத் தைத்தம் சிஷ்யர்களுடன் வந்த கவிஞர் ஒவியர் ஒருவர் மிகவும் புரிந்து கொண்டு ரசிப்பது போல் தெப்போலியன் பாணியில் தின்று தம் சிஷ்யர்கள் பார்வையில் மதிப்பைப் பெற நடத்தாராம்!

"இந்த இரண்டு குறிப்புகளினுத்தே இந்தக் கலைகள் நன்மைவாய் நாம் ஒரளவு புரிந்து கொள்ளலாம். சில ஒவியங்களின் தன்மை தாமதமே நம் அறிவுக்குப் புலப்படும். சிலவற்றை அளவுகளுக்குக் குட்டப்படும் நாம் காலகாலக் கொண்டு புரிந்துவிட்டதாக நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான்!"

"மாடரன் ஆர்ட் கலைக்கும் குழந்தைக்கும் ஏதாவது உறவு உண்டா? இந்தக் கலைஞர்கள் எப்போதும் குழந்தை அபிமானிகளாக இருக்கிறார்களா?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. ஆதி நாட்களில் பாரிஸ் நகரத்தில் இந்தப் பாணியில் கவனத்தைச் செலுத்திய ஒவியர்கள் தாடி வைத்திருந்தார்கள். திண்சரி முகவுளரம் செய்து கொள்ளக் கூட அவர்கடம் இல்லாமல் ஒவியம் திருவதில் சடுபட்டிருந்தார்கள் என்பது உறுதிகம். மற்ற அம்சங்களில் இவ்வாத மரபு இந்தத் தாடி வைத்துக் கொள்வதில் மாதிரிப் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டது. பிச்சாசோ, இந்த மாதிரி தாடி வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது."

"இந்த கவினா பாணி ஒவியகலை எப்பது எப்படி?"

"உணர்ச்சி எப்பதற்கு ஒரு வரையரை விடையாது. அது போவத்தான் அந்த உணர்ச்சியை உருவமும் எத்த வரையரைக்கும் அவைபடாது. எத்த எங்கேயும் அவைபடாத ஒரு கலைவ எத்த நிலையைக் கொண்டு அளப்பது? புரிந்து கொள்ள அளவு ஏற்றுக் கொள்கோம்!"

"மாடரன் ஆர்ட் எம் கட்டிடக் கலை யென்றும் என்ன விரும்புகிறீர்கள்?"

"ஆட்செபமே இல்லை. காரணமாக நன்றாக வளரட்டும். வளரத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்த மாடரன் ஆர்ட்டும் முழுக்க முழுக்க இந்தியப் பண்பாட்டு விளக்க வேண்டும். பிடிபட்டு ஒவியக் கலைக் காட்சி அழக்கமோ பின்பற்றலோ முயலுவது நல்லதல்ல! வங்கத்தில் ஜாமினிரார் இவ்வியத்தில் தம் ஒவியக் கலைஞர்களுக்கு வழிகாட்டலாக இருந்து வந்திருக்கிறார்."

வேண்டாத

பொதுமக்கள், மோட்டார் வாகனங்களில்
எண்ணிக்கை பெருமையாக அதிகரிப்பதனால்
பொதுமக்கள் நெரிசல் அதிகரித்து அதன்
மூலம் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை பெருகக்
கூடுகிறது. ஆகவே இந்தியாவின் 1956-57-இல்
இந்த வகுப்பினரின் வாகனங்களின் எண்
னிக்கை 281 சதவீதம் அதிகரித்து வருவதாகவே
எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் காலத்தில்
சாலைகளில் ஏராளம் விபத்துக்களின் எண்
னிக்கை 130 சதவீதம் அதிகரிக்கும். இந்த
நிலை தடுக்கப்படவாய்க் தீர்த்து வருகிறது.

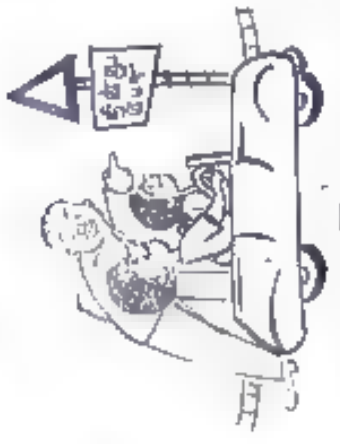
கொண்ட விபத்து வருடங்களிலான விவரம் :
சாலை விபத்துக்களின்
கணிதமுத்தரம்

வருடம்	62
1961	72
1962	79
1963	88
1964	107

இந்த வருடத்தில் (1965) பிப்ரவரி முதல்
நெடுங்கரை 14 பேரின் சாலை விபத்துக்களின்
கணித முத்தரம்.

கடந்த சில வருடங்களில் எதிர்ப்பு சாலை
விபத்துக்களை ஆராய்ந்ததில் பெரும்பாலான
காரண விபத்துக்கள் சாலைகளில், பஸ் மற்றும்
காரி புறவண்டிகள் அருகேயுள்ளதால் ஏற்
பட்டன எனத் தெரிய வந்திருந்தன. சென்னை
நகரையே பொறுத்தவரையில் காரி வாகனத்தின்
பக்கத்தில் ஏதாவது விபத்தின் சேதம் மிகப்
பலமாகும். இதற்குக் காரணம் இதுதான். இது
மூலக்காரணமாகும். ஒவ்வொரு சாலைத்
தும் இதன் பொருள்வருகைகள் தாங்களும் சத்தி
இவ்வளவுதான் என்று நினைத்து விட்டு.

விபத்துக்கள்

வேறு பதிவு பாதைகளில் புது மார்க்கெட்டில்
அருகேயுள்ளதால், துருவிருந்துகளைப் போது
மாறுபாடு என்னிடத்தில் கூடிய இடங்களில்
கடந்த சில நேரங்களில் பாதையின் மார்க்கெட்டில்
பெரிய பஸ் போக்குவரத்தை விடப்படுகிறது
என்பார்கள்.

லாசரேஜ் நகரம், பஸ் லைன் நகரம் ஆகிய ஆள்
யில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதற்கு புறவண்டிகள்
போகும் நேரத்தில் அதிகம் பற்றியுள்ளதால், புறவண்டிகள்
காரி புறவண்டிகள் இது போன்ற காரணம், காரி
பஸ் போன்ற காரி வாகனங்களில் இடம்பெற்று
காலை போன்ற காரணம், காரி வாகனங்களில்
தாதுவாக இருப்பதால் காரி வாகனங்களில் மிக
தாதுவாக இருப்பதால் காரி வாகனங்களில் மிக
தாதுவாக இருப்பதால் காரி வாகனங்களில் மிக
தாதுவாக இருப்பதால் காரி வாகனங்களில் மிக

கடந்த சில வருடங்களில் எதிர்ப்பு சாலை
விபத்துக்களை ஆராய்ந்ததில் பெரும்பாலான
காரண விபத்துக்கள் சாலைகளில், பஸ் மற்றும்
காரி புறவண்டிகள் அருகேயுள்ளதால் ஏற்
பட்டன எனத் தெரிய வந்திருந்தன. சென்னை
நகரையே பொறுத்தவரையில் காரி வாகனத்தின்
பக்கத்தில் ஏதாவது விபத்தின் சேதம் மிகப்
பலமாகும். இதற்குக் காரணம் இதுதான். இது
மூலக்காரணமாகும். ஒவ்வொரு சாலைத்
தும் இதன் பொருள்வருகைகள் தாங்களும் சத்தி
இவ்வளவுதான் என்று நினைத்து விட்டு.

விபத்துக்களைத் தவிர்த்தல், மக்கள் செல்ல
வேண்டிய இடம் போக்குவரத்து பற்றிய விதி
முறைகள் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரல்.
மக்கள் தாதுவாக இருப்பதால் அளவுகடந்து செல்
லும் போகும்.

சென்னை உடனடி போக்குவரத்து இது:
சென்னை உடனடி போக்குவரத்து இது:
சென்னை உடனடி போக்குவரத்து இது:
சென்னை உடனடி போக்குவரத்து இது:

— என். வினாயகம், சென்னை போலீஸ்

**உங்கள்
கேசம்
பளபளப்புடன்
திகழ்வதன்
ரகசியம்...**

மூட்டையின் சத்து அடங்கிய

பொன்னிற TIARA டியாரா ஷாம்பூ

உங்கள் உந்தலைத் துப்புரவாகச் சுத்தம் செய்து மேலும் பட்டுப்போன்ற மென்மையுடனும், மிருதுவாகவும், சுலபமாகப் படியும் நிலையிலும் வைத்திருக்கிறது. மூட்டையின் சத்து அடங்கிய டியாரா ஷாம்பூவின் உபயோகத்தினால், உங்கள் கேசம் கட்டுக்கடங்கும் விதத்தைக் கண்ட புன்காங்கிதம் அடைவீர்கள்.

உங்கள் கேசம் புத்துயிர் பெற்று, பளபளப்புடனும், சிறந்த பட்டுபோன்ற மென்மையுடனும் திகழ உதவுவது டியாராதான். கேசத்தை தடவிப் பார்த்தால், அதன் மழமழப்பும், படியும் விதமும் உங்களை மகிழ்விக்கச் செய்யும். ஒரு முறை டியாரா ஷாம்பூவை உபயோகித்துப்பாருங்கள், என்னென்றும் உபயோகிக்கத் தோன்றும்.

J.K. Helene Curtis

இத்தியாவின் எக்போச
லியோகஸ்தர்கள்:

லபென்சர் அண்ட் கோ, லிட்.,
சென்னை 2 - பம்பாய் 28
டெல்லி 01 - கல்கத்தா 28

கருணா
எங்கும் வாழி
உண்டு

இரண்டாவது இத்தத் திருட்டு துத்த மறுதான் மார்பே தம்பதிகன்
பாடுகைதவந்தியுப் போய் ஏராளமான துணிமணிகள், தேடிவோகிராமி.

தட்டுவதற்குச் சாமரணிக் கிழிவதற்குத் தயார் எழுந்தது பங்குதெரு வாகி விடுகின்றன. இந்த இரண்டு கிழிவதென்பது மாரியேதும் பாதமொரு அமைத்ததில் விடப் போன்றும் இல்லை.

புதிதான பாக்ஷிக் ஊக்கு திறந்த அங்குதாடி மாரியேயின் மிகைதான் என்று சொல்லும் செவ்வு கொண் அந்தப் பாக்ஷிக் காண்பதற்குக் கொண்டு அடைபாளாய் காட்டப் போகிறார் ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் பணத்தை பாக்ஷிக் கொண்டு வசூலாகத் தொடங்கிய அந்தக் காண்பித் திறந்துமண் பங்குதெரு மறு தான் யாரைப்பிழைக் காண்பாடி விட்டிருந்த தார். நமக்கே நாட்டு பாக்ஷிக் கிழிவதில் படி ஊக்கு கைத்துக் கொண்பதற்கு, தகை விட்டு மிகைவகைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பெயரைதும் மாரித் தைவெழுத்துக்களையும் கட்டும் கொடுத்ததால் போதும்.

இந்த அடைபாளாய் காட்டும் காண்பு இவ்வாற்த் போனதற்கால் போகிறார் தகைவகை. மற்ற சந்தர்ப்பச் சாட்சியக் கைக் அடிப்பதையிற் மாரியேதும் கைது செவ்வு கிளரிகைக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். பாக்ஷிக் இருந்த மாரித் தைவெழுத்தை மாரிதும் நமக்கு கைவர் என்றும் தைவெழுத்த திபாசிடம் கொடுத்த அதை வும், மாரியேயின் மிகைவகைத் தைவெழுத் தைதும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அபிப்பிராயம் சொல்லுபடி கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

தைவெழுத்தவாரியா, பாக்ஷிக் இருந்த கைத் தைவெழுத்தும் மாரியேயின் மிகை வகை அங்குதாடியின் தைவெழுத்தும் ஒரே தகைவகை தொடரிலுதும் கர்த்து கைவித்த போது பாக்ஷிக் இருந்த மாரித் தைவெழுத் தில் ஒருகைத் தடுக்கலும் கூட்டலும் கைபுருத் தை. மாரியே மிகைவகைத் தைவெழுத்த திபாசிடம் ஒரே தகை அமைத்திருந்தது.

இதற்குப் போகிறாரே கைக்கம் கொடுக்க ளும்குளர்கள். திருட்டுப் பணத்தை கையொப்பிப்பிரும் என்று பீதிவிக் தைவெழுத்து தடுக்கிவிடுக்கலாம். அவ்வது வேண்டுமென்றே தைவெழுத்தை அப்படிப் கொட்டிடுக்கலாம் என்று அவர்கள் காதல். மேலும் ஒன்று வார காதத்துக்கு மேலாக இந்தப் பாக்ஷிக் திருட்டு கிழிவ வாரம் பத்திரிகைகளில் அப்படிமும் வேறு வாரம் 'தாண்டான் பாக்ஷிக் பணம் கொட்டினார்' என்று சொல்லி ஒன்றாறவில்லை. ஆகையால் இந்த அங்குதாடியை அந்தக் கைக்கம் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்று முடிவு எட்டினார்கள்.

தைவெழுத்து திபாசர் நமக்கு சந்தர் தம் பரிசோதனை எகையிற் இந்த இரண்டு தைவெழுத்துக்களையும் திரிமாரை ஆராய்ந்து பார்த்தார். பாக்ஷிக் தைவெழுத்தின் கைத் தடுக்கம் இவ்வகையான தடுக்கலாக இருந்தது. கைது ஒன்றித்த ஒரு கைவிக் தைவெழுத்துத் தான் அப்படி இருக்கும். அந்த கைவிக் ஒரு தைவெழுத்துக்களையும் இருக்கலாம் என்று கைவிக் வேண்டியிருந்தது. திபாசமாரை அது இவ்வ கைதுதன் மாரியேயின் மிகைவிதையுடைய

தைவெழுத்திலும் கைத் தைவெழுத் தம் அபிப்பிராயத்தைத் திபாசமாரைக்குச் சமர்ப் பித்தார்.

ஆனால் திபாசமாரை அதை ஏற்றுக் கொண் கில்லை. கிளரிகைவிக் கிழிவகை மாரியே தகைவகை பெற்றுத் கைத்து அனுப்பப்பட்டு விட்டார்.

நமக்குக்கைத்துக்கு மாரிதும் மாரிதிலே திபாசமாரை தைது செவ்வு கிட்டது கைத் அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. மாரியே அங்கு தாடி பாக்ஷிக் பணம் போடப் போக, இந்த அங்குதாடியின் கைவகை தகைவகை அடைத்து விட்டார் என்றுதான் திபாச தார். அகிலாசினிக் அதுமதி பெற்று மாரியேதும் கைத்துக்கடத்திப் போய்க் கைத்தித்தார்.

அவெக்காண்டர் மாரியே கோர்வுற்று மணம் தகைத்திருந்தான். தான் ஒரு திரை ராதி என்னும் ஆனால் சந்தர்ப்பச் சாட்சியக் கைக்கு எதிராகத் தன் கைக்குமணம் எழுபட கில்லை என்னும் திருப்பித் திருப்பிச் சொன் ளார். நாட்டு மாரை காண்பிப்பதான தன் மிகைவகை ஆகையிற் பூரித்தி செய்வ தாக்கு ஆண்டு காதத்துக்கு மேலாகத் திரைப்பட்டுச் சேர்த்து கைத்து பணத்தைக் கொண்டுவரான் அவன் சாமரணிக் பாக்ஷிக் விருத்தான். அவன் மிகை புதுக் ஊக்கு ஏற்படுத்த எந்தப் பாக்ஷிக்கும் போகவில்லை. குறிப்பிட்ட வேண்டிக்கிழைமையன்று சிப்பித் தைவெழுத்துக்களாகாடாவுக்காகக் கைவி டாடி இருப்பது பெட்டியைத் திறந்தவன் அவ்வதான்! அவன் அதை முடிவெழுத் துடைய பத்திரமொரு இருந்தது என்று உறுதி யாகச் சொன்னான்.

பிரைவத்துக்குப் பிதலும் ஆகப்பித்திரிக் இருந்த அங்குதாடியையும் தைவெழுத்த திபாசர் கைத்தித்தார். பாக்ஷிக் தைவெழுத்த தன் தைவெழுத்தே இவ்வ கைது உறுதி யாகச் சொன்னான் அவன்.

மாரியேயின் காரியிக் ஆதாரை வழிக் கைதுவாரும் அந்த திபாசர் கைத்தித்தார். அந்த வழக்கிலிருக்கும் தம் கைத்தித்தார் மாரியேயினிடம் தம்பிக்கை குறைத்திருத் தது. 'மாராவது கட்டாளியிற் திபாச கொண்டு தன் மிகைவகைப் பெயரிக் அவன் பாக்ஷிக் கைக்கை ஏற்படுத்திவிடுக்கலாம். கைவிக் தொமங்கைவிருத்து யாராவது பணம் போட்டிருக்கின்றன என்று கைத்துக் கொண் டாலும், ஒருவராவது அதைப் பற்றிப் பத் திரிகைச் செய்திவிடப் பார்த்த பிறகும்த் தகைவகை கொடுக்க ஒன்றாறவில்லை. கைவிக்விடிக் கைத்தித் தைவெழுத்து இருக்கின்றன என்று என்ன முடியுமா?' என்று தம்பிக்கை கைட்டாத கைவிக் பதிக் சொன்னித் தார். தைவெழுத்து திபாசர் மணம் கைத்துத் திருப்பினார். ஆனாலும் அவர் மாரியே குற்றம் செய்வதில்லை என்றுதான் தம்பினார்.

க க க

சிகை தாட்டக் கைத்தித் தைவெழுத்து ஒரு தாட்டர் தகைபுடல் கைத்தித் தைவெழுத் துக் கொண்புருத்த போது மாரியே வழக்கல் பற்றிப் பெயர் கைத்தித் தைவெழுத்து

மார்பேவ் குற்றவாணியாக இருக்க முடியாது என்ற தம் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொன்னார். டாக்டர் தலைவர் சிரித்தார். "கருணைக்கும் ஓர் அளவு உண்டு. மார்பேவ் குற்றவாணியாக இருந்த சாட்சிகளை உங்கள் கருணை கண்டுமறு முடியாது" என்றார்.

"என் கருணை விஞ்ஞானத்துடன் கைத்த கருணை. பாய்ச்சிக் கையெழுத்து நிச்சயமாக ஒரு தோவானியிலுடையது. ஆனால் நான் பார்த்த அங்குதாமி திடீராகத்திரமான நபர். அவனால் இப்படி ஒரு கையாடிகள் கையெழுத்துப் போட முடியாது" என்றார்.

"தோவானி என்று சொல்கிறீர்? அப்படியானால் புடாபெண்ட் தலையில் உள்ள ஆம்பத் திரிகையில் சேரிக் கையாடோ" என்றார் டாக்டர்.

"ஆம்பத்திரி" என்ற வார்த்தை ஹென்ரிக் ஹீஸின் மனக் கதையைத் திறந்து விட்டது. உடனே அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

முதல் ஆம்பத்திரியில் இருந்த அங்குதாமி என்பவன் ஒரு புயலி. அவனும் பிரசவத்துக் காக வந்தவன் தான். அவனிடம் பாய்ச்சியில் போட்டு வைக்கும்படியான பணம் ஒரு தாளும் இருந்ததில்லை.

இரண்டாவது ஆம்பத்திரியின் தோவானிகள் பட்டியலில் அங்குதாமி என்ற பெயரில் இல்லை.

மூன்றாவது ஆம்பத்திரியில் அவருடைய தம்பிக்கைக்கும் பவன் பட்டியலு. மிராமப் புறத்திலிருந்து வந்த அங்குதாமி என்ற கையாடிகள் ஸ்திரீ கன் ஆரீரணன் செய்து கொண்டு படுக்கையில் இருந்தான். கைத் அந்த அம்மையானைச் சேவித்தார்.

மெல்லுமல் சமயத்தில் மிராமப்புறத்திலிருந்து வந்த அந்தக் கிறிஸ்தவன் கொண்டு வந்த பணத்தைப் பாய்ச்சியில் போட்டுவிட்டு ஆம்பத்திரியில் சேர்த்தான். உடனடியே அவருக்கு ஆபரேஷனும் ஆகிவிட்டது. கட்டு அவிழ்க்க நாட்கள் ஆகுமென்ற நிலையில் அவன் ஆம்பத்திரி படுக்கையிலேயே இருந்தான். அவனுக்குப் பத்திரிகைச் செய்திகள் வரவித்துச் சொல்ல யாரும் இல்லை. உற்று உறவினருமில்லை. கல்நீட்டம் அவன் போட்டுக் காண்பித்த கையெழுத்தும் பாய்ச்சிக் கையெழுத்தும் ஒன்று இருந்தன. இந்த விவரங்கள் கைத் நீதி ஸ்தலத்தில் சமர்ப்பித்தார். உடனடியாக மார்பேவ் விடுதலை செய்யப்பட்டான்.

அடுத்தபடியாகப் போலீஸார் எவனும் பிரஸ்தாப இருப்புப் பெட்டிக்கு மாற்றச் சாஸி வைத்திருந்த மார்பேவின் பாய்ச்சித் தலைவர் மீது பாய்த்தது. அந்தத் தலைவர் தான் குறிப்பிட்ட வெண்ணிற்றைமையன்று மார்பேவ் கெம்பியே பிறகு கையெழுத்தின் மூட்டிக் கொண்டு இருப்புப் பெட்டியிலிருந்த பணத்தை எடுத்துப் போய்விட்ட தாசைத் தெரித்தது. அந்தத் தலைவர் மார்பேவ் மூட்டிக் கொள்வான் என்று நினைத்துச் செய்தார். கடைசியில் மார்பேவ் இருந்த கைக்கு அவரே போய்ச் சேர்த்தார். கல்நீடன் கருணையே மார்பேவை மீட்டது.

—கொமதி ஸ்வாமிநாதன்

(ஆதாரம்: சீடர்ஸ் ஸ்டூடென்ட்)

தேசிகம்

தேசிகம் நினைத்தவை

தூக்க நோத்திக் எனக்கு உதவி புரித்தவர் பெரரசிசியர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை அவர்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் குடத்தை அரசினர் கல்லறையில் இடைதில் (இன்டர்மீடியட்) - தேசிகம் செய்தி பெற்ற நான் பி. ஏ. (ஆள்கல்) வகுப்பில் சேரும் பொழுட்டு அண்ணாமலைப் பள்ளிக் கழகத்துக்கு விண்ணப்பித்தேன். திருத்தலிக்கும் எட்டுக்குடிக்கும் மெய்யன்பர்கள் பத்தி புணர்ச்சியுடன், காலடி எடுப்பவையிற் போல், நான் என் சொந்த காரையே சொரடாசேசியிலிருந்து (தஞ்சை மாவட்டம்) அண்ணாமலை நகருக்குப் பஸ்முறை சென்று வந்தேன். அங்கு தக்கார் பவரைக் கண்டேன்! பள்ளிக் கழகத்தில் சேர முயன்றேன். நான் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வாலும் தோல்வியடைந்தன. ஆனால் நான் உள்ளம் தளரவில்லை.

சென்னைப் பள்ளிக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகத் திகழ்ந்த பெரரசிசியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் தற்செயலாக அண்ணாமலைப் பள்ளிக் கழகத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களை நான் எதிர்பாராத வகையில் கண்டேன். என் உள்ளம் அவரை நாயுற்று. உன்னம் சென்ற வழியை உடனும் சென்றது. என் நினைவைச் கருக்கமாக விளக்கினேன். நான் பெற்ற பல்வகை நன்மதிப்பீதழகனைப் பொது மையமாகப் பார்த்தார். என் தகுதியைச் சித்தையால் அறிந்தார்; உள்ளத்தால் உணர்ந்தார். எனக்குத் துணை புரிய வேண்டும் என்று அவரது நல்ல உள்ளம் அவருக்கு உணர்த்தியது. சொல்லிக் செல்வார் தம் செங்கிசுற சொல்லாகப் பள்ளிக் கழகத்தில் சேர எனக்குத் துணை புரித்தார். பள்ளிக் கழகத்தில் சேர்ந்த பின் நான் அவர்களிடம் என் அகக் கவிதை-ஆழ்ந்த நன்றியைப் புலப்படுத்தினேன். "நான் ஒன்றும் செவ்வாடவில்லை. என் கடைமையத்தான் சேர்த்தேன்" என்றார் தமிழ் தேசிகம் கொண்ட டாக்டர் சேதுப்பிள்ளை.

எ. பெருமல், தமிழ் பெரரசிசியர் குதகத்தில் கல்வி, உரிமை, (மதுரை)

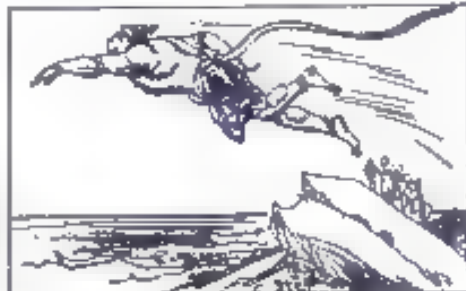
சீதைமேல் தீவிரத்தோடு கவனம் செலுத்தியவனாக மாறியிருந்தான். சீதை மீது ஒரு மோகம் ஹனுமான் தீவிரமாக இருந்ததால் ராவன், ஹனுமான் மீது தான், ராமன் ஹனுமான் தமது முத்திரை மோதிரத்தை அடைபாளமாக அணித்தார்.

ஹனுமான் அவரது வான சேனையும் மரமாகத் தேடினார். சமுத்திரக் கரையைய அடைந்ததும், மகாவதுரனை எதிர்பார்த்து திகைத்து நின்றான்.

ஹனுமான் சீதைமேல் கவனம் செலுத்தியவனாக மாறியிருந்தான். சீதை மீது ஒரு மோகம் ஹனுமான் தீவிரமாக இருந்ததால் ராவன், ஹனுமான் மீது தான், ராமன் ஹனுமான் தமது முத்திரை மோதிரத்தை அடைபாளமாக அணித்தார்.

ஹனுமான் தமது தமது ஆற்றலால், புது பல்லிபெற்றும், மகேந்திர மலை உச்சியில் ஏறி, பிரமாண்டமான வடிவம் எய்தி, வானத்தி லுள்ளே பாய்ந்தார்.

வழியில் கரகர என்ன அரக்கி ஹனுமான் விழங்கத் தன் வாகனத்திலுந்தான். ஹனு மான் தமது வடிவத்தைக் கருக்கினார். அவ னது வாகனம் நுழைந்தார். மீண்டும் தமது பிரமாண்டமான வடிவம் எய்தி, அவளது வலது கரது வழியாக வெளியே வந்தார்.

நிலங்கையை அடைந்ததும் ஹனுமான் இவர்களைக் கோட்டை ஹனுமான் தேடினார். சீர்த் செயல்கள் பல புரிந்தார். கடைசி யாக சீதைக் கண்டார். தன் வந்த விஷ யத்தைச் சொல்லி ராமரது அடைபாள மோதிரத்தையும் சீதையிடம் அளித்தார்.

டயர்ஸோல்ஸ் சிரஞ்சீவிப் புகழ்பெற்றது. உலகமெங்கும் உபயோகத்திலிருப்பது. இந்தியாவில் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்டேன்ஸ்டயர்
அண்டு ரப்பர் பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்

சுண்டவரின் கண்ணீர்

சுண்டவர்

நீர் மட்டும் மனமன வென்று ஏறி வருகிறது.

இப்பொழுதுதான் ஒட்டம் மாறினது தொடருக்கு வெள்கு ஒட்ட தொடர்விட்டது.

இதோ இன்னமும் உலர்ந்து அவரது தொண்டைக்கூடச் சூழ்ந்து விட்டது.

அந்தத் தொண்டையால் அவர் செய்த வேதாந்த ஸாரம் கொஞ்ச நஞ்செய்து. உடம்பு வேறு ஆய்மல வேறு என்று அது எவ்வளவு கிரியாக எடுத்துச் சொல்லி விடுகிறது? எனினும் இப்போது நீருக்குள் திடுக்கிடும் முடியாமல் பிரயாகம் அவரைச் சுற்றி போகும்போது உடல் வேறு, ஆய்மல வேறு என்று அவரால் தெளிந்திருக்க முடியவில்லை. உடலாக எடுத்துக் கொள்ள வழி ஏதுமுண்டா என்றல்லவா தலியாகத் தவிக்கிறார்?

நாடுவிலும் புறத்திலும் பின்பு மனமையில் உலர்வோ காலென்று தாக்கியபோது, எத்தியிலும் ஓர் உபரகம் காலென்று உதயமாயிற்று.

தமது பரமபரிசுடான ஆதிசங்கரர் குர்ஞரதலியில் பிரவேசித்தபோது அவர் பாத்தளை முதலில் கவலியுறையும், சங்கரர் அப்போது சந்தியாகம் பூண்டதால் அவரது தோப்பே மாரி, பிறப்புக்குரிய கருமப் பயனும் மாறி முதலில் அவர் காலே விட்டதைப் பின்பு வெள்கு, இப்போது நாளும் அதன்பால் சந்தியாகம்

பூண்டு விட்டாலென்ன? சந்தியாகத்தை உட்ப்பதற்காக அல்ல; சந்தியாகத்தை விட்டு நீயாக இருக்கவே சந்தியாகம் பூண்டுவிடலாமோ அப்படியும் பன்னிந்தி முற்றினேயோ, அதுவும் சரிதான்; இல்லாததானால் இருந்து மடிவதைவிடத் தவறு பூண்டு உயிர் நீத்தால் பன்னிந்திமே றோம் எந்தவிதவா கால்திரம் கூறுகிறது?

சகல கால்திரமும் உற்றுத் தெரிந்த அவர் சந்தியாகம் பூண்டுவந்திருக்கிற வேரடை மத்திரங்களைக் கூறத் தொடங்கினார்.

செவ்விலுள்ள 'தோர்' வென்று பாயும் தண்ணீரில் ஒழிக்கு மோவா உள்சூக்குள்ளே மத்திர நாத்தளை எழுப்பிக் கொண்டார். குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்து இளை நுட்பம் கனிக் கவலியுற்றத அவர் இன்று மெனக் காலத்தில் மத்திரங்களை ஒழிக் கொண்டிருந்தார்.

உன் நாதம், வெளி நாதம் இரண்டுமே ஒன்றான. நாம் என்ன ஆகியோம் என்ற திண்பும் தப்பி விட்டது அவருக்கு.

திரிபு நிரும்பியபின்னரும் 'தோர்' வென்று ஒளி மட்டுமே கேட்டது. இன்னமும் பிரயாகத்திலேயேதான் ஆய்மலக் கொண்டிருக்கிறேனோ என்று ஆச்சரியப்பட்டார். 'இவ்வகைவரவிட்டதில் கார்த்து விட்டால் பாரம் குறைந்து விடும் என்பார்களே, அந்த போல் கண்ணுக்குத் தெரியும் உடம்புளளால் நதியில் விழுந்தாலும் உடல் பாரம் குறைந்ததல்லவா போகிறது? இப்போதோ தம் உடல் கண்ணால் கண்கொடுத்து அப்படியானால் நாம் ஆற்றில் இங்கே எங்கு போகலாம்? கரை சேர்ந்து விட்டோமா?'

ஆறதான் அவரைக் கரையில் புரட்டிக் தள்ளி விட்டதோ, ஆண்டவன் கருணைதான் அவரைக் கரை சேர்த்ததோ? அவனது அது மத்திரத்தின் சந்தியாகமே? வாரே கூறுமுடியும்?

வேட்டைத்தை அவர் சென்றடைந்த திரிபு அவரது மனவி தவிர வேறு வாரும் விழித்திருக்க வில்லை, அவர் கதைத்த தட்டியதும் அவரின் தைத்தான்.

அவர் மீது படித்த அவனது பார்ப்பை அப்படியே திரிபுக்குவிட்டு விட்டது. அவர் வேகத்தில் அதிர்த்தியில் அவர்த்துவிட்டபோது எவ்வாறு அவர் மத்தியில் எண்ணிநிறர், ஆறல் அத்தக் கண்ணில் அப்படி கொண்டிருக்க வில்லை; சோகமும், தாபமும், விவர்ப்பிம பிரதந்தன் என்பதை உடனே கண்டு கொண்டார்.

"என்ன, எவ்வகை இப்படியும் பார்க்கிறார்?" என்றார் அவர் அவரைத் தெருவியப்படியே.

"இப்போ, என் அருமில் வராதிரிகள்" என்று விசேஷித்தான் அவர்.

"ஏன், உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது?"

"உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது?"

"எனக்குப் போர்ப்புத் வந்தது. வெள்கைத்தில் முற்றினேன். ஆனால் உன் மால்கல்வ பஸத்தால் பிழைத்து விட்டேன்."

"மால்கல்வமோ?... என்ன?"

"ஏன்? அதிவெள்ள சந்திகை? ஏன் இப்படித் குழந்திருக்கிறீர்? உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது?"

“எனக்கு... எனக்கு ஒன்றும் கரவாகியிருக்காது. உங்களுடைய உடம்பின் பூணாள் கன்ன மட்டும்தான் என் கழுத்தி னுள்ள தாவிக்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தமுண்டா?”

முப்பிரி நூல் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டதோ என்ற ஐயத்தால் அவர் தம் மேனியைப் நோக்கிக் கொண்டபோது.....

சற்றுமுன் அவரைக் கண்டவுடன் அவரது மனையின் கண்கள் எப்படி தினைக்குத்திட்டனோ, அதுபோல் இப்போது அவரது கண்களே தினைக்குத்திட்டன.

ஆம், அவரது உடம்பில் யந்தோபவீதம் இல்லாதது மட்டும்கூட; புதிதாக ஒன்று அங்கு இருந்ததுதான் அவருக்குப் பெருமையுண்டாயது.

ஆற்ற வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதால் சர வந்திரம் அணித்திருக்க வேண்டிய அவர் இப்போது தன் மொட்டைமொட்டையான காலாடும் அணித்திருக்கிறார்! “இது எப்படி” என்று யோசித்துத் தினை அவர் தடவைக் கொண்டபோது அவரது அழகமான கட்டுக்குடைய கையில் தட்டுமட்டையில்லா, ஆமாம், அவரது தலை மயிர்க் கப்பட்டிருக்கிறது. இதோ, இருட்டு வேளைக்குத் “திரை”யாக அவர் கையில் எடுத்து வந்த கம்புகடத் தண்டமொகியிருக்கிறது.

அவர் சத்தியாசெனியிருக்கிறார்! யார் சத்தியாசென கொடுத்தார்கள்? ஏன், நாமேதான் கொடுத்துக்கொண்டார். வெள்ளம் வடிந்தபின் அடிவீழ்வுகள் பொருட்கள் தெரிவதுபோல், அவரது சித்தநயிலும் ஒரு வெள்ளம் அடங்க, அதன் சிறு பழையநடப்புகளெனவாம் பளிச் சென்று தெரிந்தன.

ஆற்று வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட போது பிறரை மத்திரம் கூறித் தாம் துறவு பூண்டது அவர் நினைவில் வந்தது. “தம் வார்த்தை போய்விடக் கூடாது என்பதற்காக ஆண்டவனே சத்தி வாய்க் கிவ்வங்கூற அளித்து விட்டான். உள்ளத்தால் மறத்ததைப் புறத்தால் தினை இட்டி விட்டான்.”

அவர் மாதத்தில் சிறு பதுமையெனப் பணிந்து வீழ்ந்திருந்த மென்மனையைப் பார்த்தார். அவளது முதுகும் பிந்தையும்தான் தெரிந்தன. யகிட்டு உச்சி வரையில் குங்குமத்தை அப்பிக் கொண்டிருந்ததான். அதிலே அவளைக் காஷாயமாகக் காக்கும்படி என் ஆசி கூறியபடி அங்கிருந்து வேகிப் பெயிறார் அவர்.

அவர் யார்? அவர் பெரென்னை? கரென்னை?

அந்த பெய்லாம் யாரும் தீர்வமாகக் கொள்வதற்கில்லை. அவருடைய பழைய துண்டம் போய்விட்ட வேண்டுமென்பதற்காக அவரைப் பிடிவாதமாகத் துறவியாக்கிவிட்ட ஆண்டவன், அவரது அந்தப் பழைய துண்டம் வீசுவதற்காகக் கூட மறைத்தே விட்டான்.

ஆண்டவன் மறைத்ததை இன்று ஆராய்ச்சி யாளர்கள் தேடிப் பார்க்கிறார்கள். பனித மான அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

அவரது காலம் கூடப் பதினேழாம் நூற் றாண்டா, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டா எனத் திணைப்பாக ருடிவு செய்யப்படவில்லை.

அவர் வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஆற்றப் பற்றிக்கூட இரண்டு கருத்துகள் உண்டாம். அது கோதாவரி நதி என்ஹிராக் கென். “அன்னை, வேண்டா” என்பவர் இவ் றெரு காரர்.

தமக்கோ அவர் வாழ்த்தார் என்பது ஒன்றே போதும். வாழ்க்கை என்பதற்கு ஒரு பொருள் இருக்க வேண்டுமாயின் அவரது வாழ்க்கை துறவு கொண்ட பித்தான் தொடங்கி இருக்கிறது. அந்தப் பற்றி அறிவதே நமக்குப் போதும்.

முதலில் நாமே துறவு பூண்டுகிட்ட சங்கரர் பிறகு கோவிந்த பகவத்பாதரிடம் காண்டிராகத்தமாக சத்தியாஸம் வாங்கிக் கொண்டது போல, நாமராகவே துறவு கொண்ட தம் கதைவின் நாயகர் அதன்பின் சிவராமனைத் தீர்த்தர் என்ற அக்ஷைத சம்பிரதாய சத்தியாசென அனுவித் தமக்கு தினை தருமாறு வேண்டுகிறார். சிவராமர் அவருக்கு நாராயண தீர்த்தர் என்ற நாமம் தந்து சத்தியாசெனக்கிறார்.

சிவராம தீர்த்தருடைய பெயரிலேயே அவை வைவை ஒற்றுமையிருப்பது போல், அவரது உணர்வத்திலுமாயும்-பக்தி இரண்டையும் ஒன்றுடைய பாதக்கும் பாவிய இருந்தது. இந்த நோக்கு நாராயண தீர்த்தருக்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக மாணக்க எரப் பரிசோதித்தார் அவர்.

ஆனால் நாராயண தீர்த்தரோ அக்ஷைத ஐரான மார்க்கத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நீ வர என் மா நானே பரமாமமா என்பதை விசாரத்தாநாம் யோசனத்தாலும் அறிவ வேண்டுமென்று, பெரணத்த மோட்சம் எந்த பக்தி என்ற ஒன்று அவையெல்லாம் என்று எண்ணினார்.

“தம்முடைய ஆசாரிய பகவத்பாதர் என்ன போதித்திருக்கிறார்? நாமே பரம் போருன். உலகத் தொற்றமெல்லாம் பெரம். என்னுட்குத் தெரியும் உலகமே போய் எல்லாம் போது. உலகமற்ற பரம்பொருளை எதற்கு உருவக்கூடப் பார்த்துப் பக்தி சேறுத்த வேண்டும்? இது அக்ஷைத சம்பிரதாயத்துக்கேவிரோதம்” என்று நாராயண தீர்த்தர்.

“அப்போ. ஒன்று மறந்து போனாயே! ஆசாரியர் நீயும்-பிரம்ம அபேதத்தை மட்டும் தானு கூறினார்? ‘பரமோகார்த்தம் பரமோகார்த்தம் பரமோகார்த்தம்’ என்று அவர் மூன்று முறை சொற்றிருக்கிறார்?” என வினவிறார் குரு.

“பரமோகார்த்தம் மூடமதே என்று அவர் மாடினார். ஐரான மார்க்கத்தில் செல்ல முடிவாத மூடமதவினைகள் பார்த்து, ‘கோவிந்த தன் பஜிக்கும் பக்தியினாவது இறங்குங்கள்’ என்று கூறினார்” என்னார் நாராயணதீர்த்தர் விடாப் பிடிவாக.

“அப்படிப் பொருளில்லை, வெள்ளம்மா! கோவிந்தன் பஜிக்காதவர்கள் எவ்வாறு மூடமதிதான் என்பது ஆசாரியர் கருத்து. உணர்வுகளை வேண்டாம் அறித்துக் கொண்டு

'இன்ன வகைப் பூமிவீய்தான் இன்ன வகைப் பரீர் விளையும்' என்பது போல் வரவுக்குறியை விளக்கிய ஒரு பரீர் இருந்தது. அதுதான் இவரின் பரீர். நாயக மன்னர்களின் நாட்டினிக்கு அது சங்கீதத் துக்கு ஒரு புகழ்பெயர்ந்தது. 'கிருஷ்ணப் பிரேமமலை' என்பதன் பழித்துப் பாடிய சேந்திரக்குமார் எந்த அரீர். 'சந்த காரின் பண்பின் தாராயணரின் உண்மையைப் புரட்டினான் தாரணன். அவர் பூமித் பாச கதத்தைப் புரட்டினார். இரண்டு ஏடுகளி லுள்ள இரண்டு காகவியங்கள் அவரது கண் களிலும் கருத்திலும் தின்றுதான். 'மங்கலா கல்' என்பது ஒரு காகவியம். 'மங்கலம் ருக்கினி' என்பது மற்றொன்று. அப்போதே தீர்த்த நாராயணரின் அந்தரில் மங்கலம் போட்கொண்டு பரவியது.

தீர்த்த நாராயணரின் அந்தரில் கதத்து மங்கலம் விடத் தவிராள் அன்பும், தாயின் அடர்ந்து குறு குறுத்த இரைச் செங்கலும், அங்கங்கி கொள்ளும் ஒளிந்திருந்த நடன சொத்தரிலுமும் இப்போதுதான் அவரை விட்டு வெளிப்பட்டு தொடங்கின. 'கண்ண லில் விவரதி' என்று பொருள்படும் 'ஸ்ரீ' கிருஷ்ண விவா தரங்கினி' என்று சங்கீத நாடகம் தீர்த்த நாராயணரின் புகழ் கத் தொடங்கியது. தீர்த்ததிலிருந்து நாய கம் உண்டாவது பொருத்தம்தான் ருங்கு லுப்பிதையர் வளர்த்ததும், இவ் வரப்போரும் வளர்த்தல் நவாக்கரர் வளர்க்கப் போவது மான இரை நாடகப் பிரேம பதிக்கு மத்திரர் அளிப்பதுதான் தீர்த்த நாராயணர்.

கண்ணலில் லுளத்திலிருந்து ருக்கினி கல்பாணம் வரவுபெறும் அந்திதமன கதைப் பகுதி தீர்த்தநாராயணரின் கவிதை உணர்ந் தில் இரை மலர்வொள்கப் பூத்தது. கரணமும், கரணமும் கொஞ்சம் சங்கீதத் தொழில் கவிதைகள் கவாணமாகக் கருதப்படும் பிரேம அழகுடன் மீறி, சொத்துப் பொரு ளும் இசையும் எல்லாம் எல்லாமாகக் கதத்து குறுக்கி ஆகன. பாசகத. சம்பிரதாய மொன்றே ஆய் பாடிற்று. தீர்த்தநாராய

ணர் ஆய் பாடினார். அதற்கெனவே 'கல்' 'கல்' எனச் சதங்கையொலி எழுப்பிச் செந் தாமரைக் கண்ணாலும் ஆடினார். 'சங்கீத ரண ரங்கி கரண கங்கையம்' என்று அவர் அவரின் பாட அதற்கெனவே அவன் ஆனந்த மூடன் கவனம் குறுக்க ஆடி அபிவிருத்தான்.

பன்னிரண்டு தரங்கங்களில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண விவா தரங்கினி திறைபெற்றுள்ளது. தீர்த்த நாராயணர் பிறவி எடுத்த பவனும் திறைவு பெற்றது. அந்த திறைவில் மெலட்டுர் பாசகத மொளம், ருக்கிப்படி நடனம் இவை பொன்ற ஓர் இரை நாடக மரபு பிறந்தது.

தீர்த்த நாராயணர் திருப்பூத்துருத்தியைத் தமது வாசந்தாசமாகக் கொண்டு பகிழ் பவிரை தனக்கு அறுவடை செய்துகொண் டிருந்தார்.

தீருரை மங்கலம் அமரலிங்கம் லுறவிக்கு தினம் காணலம் செய்து ஆசிரமமும் அமைத் தத் தந்தான். ஆகையம் எழுப்பித் தந்தான்; தீர்த்தமும் வேட்டும் தந்தான்.

அந்திருப்பூத்துருத்தித் தனமே தீர்த்த நாராயணர் உடல் கால்தவய உருத்த இடமாயிற்று. வெண்புகழ்க்குச் செங்குலும் அணைக்குக்கும் கடிதம் எழுதித் தெரிவிப்பது போல், தாம் உடலு விடப் போவதையும் தீர்த்த நாராயணர் ஞங்கட்டி அறிவிக்க. மாடு மாதம் கவிவாசக அட்டரி திழியில் அமரலிங்க மங்கலமும் மற்ற அன்பர்களும் அடி யார்களும் திருப்பூத்துருத்தியில் குழுமினர். அவர்களுக்கெதிரே வந்தகததைக் காட்டினும் அதிசய் வேடம் விவாங்கினர் தீர்த்த நாராயணர். தரழிவை ஆக ஆக திவியே தேனும் பொருகிக் கொள்பெய்தது. கர்ப்புர ளுவிவலிடச் சிறந்த சங்கீத லுவிவல், கர்ப் புர மனத்தையிடச் சிறந்த சங்கீத மணத் தில் அப்படியே கரைத்தார் சந்தியாமி.

தீர்த்த நாராயணர் மறைத்தார்; தீர்த்தம் மறைவதில்கூட, கிருஷ்ண விவா தரங்கினி என்ற பெயரில் அதுவற்றாத திவியாக நமது இரை உணவையரையில் பாடித்துகொண்டே இருக்கும். — 'கண்ண'

“ சங்கீத சந்தியாமி ”

சங்கீத சந்தியாமிவா ஸ்ரீ தீர்த்த நாராயண கவாமிகளின் ஆராதனை தினம் இம்மாதம் 25த் தேதி திழைந்தது. அதற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஆறு நாட்களுக்கு 25-2-55 இருந்து 2-2-55 லுடிய திருப்பூத்துருத்தியில் விவரிசை வாக விழா நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குன்றக்குடி அடிகளாவரத் தலைவராகக் கொண்ட விழாக் குழுமினர் ஸ்ரீ தீர்த்த நாராயணரின் நாயகினி வெங்காய் பதிப்பிக்கவும், அவரது பாட்களையப் பிரகாரம் செய்வும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். (இரைக் கச்சேரிகளையும், நூரிகைதகளையும், பழனி களையும் லுளவுக்குக் கவாணப்பட்டு வரும் 'கிருஷ்ண விவா தரங்கினி' தவிர 'சாண்டுகல் பகதி கதாங்கையம்' கவாணத்திலுள்ள 'பாளிஜாதாபகரணம்' ஆகியனவும் கவாமிகளால் இயற்றப்பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.) விழாக்குடி கிளசின் திட்டங்களுக்கு ஆவனிக்கவும், இவைகள் புகழ்க்கும் உதவிபுகழ்க்கும்.

திரவியம் அனுப்பவேண்டிய முகவர் : ஸ்ரீ எஸ். வெங்கடராமன், பொருளாளர் ஸ்ரீ தீர்த்த நாராயண குரு கவாமிகள் ஆராதனை இரை விழாக் குழு, 1/8, அகரணாரம், திருப்பூத்துருத்தி, தஞ்சாவூர்.

அத்தை வரலாறு
தாக்க கடிதம் எழுதிவிட்டுத் தான் என்றும் அவனுடன் உதவாக்கரை தெருவும் வரப் போகிற வெள்ளும் கமலா சொன்னாள். ஆனால் இரண்டு மூன்று ரயில் நிலையத்துக்குச் சென்ற வண்டி அத்தை வரவில்லை என்று வந்தது. வருவதாகக் கடிதம் எழுதிவிட்டு அவன் ஏன் வரவில்லை?

குக்கம்மா சொன்னாள்: "அப்படி யெல்லாம் கடிதம் போட்டு விட்டு, சொன்ன நேரத்துக்கு வந்து நிர்வகியாகிவிட்டு இந்த அத்தை."

"ஏன்?" என்று கேட்டான் தானா.

"பங்களுவில் ஒரு பெரிய மில் சொந்தமாக இருக்கிறது அவனுக்கு... அவன் கிறித்த கோட்டை அவனுடைய அகமூடையான் தாண்ட மாட்டார்."

"அதற்கும் சொன்ன நேரத்துக்கு வருவதற்கும் என்ன சம்பந்தம், குக்கம்மா?"

தானாகவும் அறிவாமைவாகக் கண்டு கொள்ளு வந்ததில் குக்கம்மா அவனுக்கு எவ்வாறு கவலாணி அம்மாவின் பெருமையை விளக்குவதென்று சொல்கிறார். "நான் பிட்டு நேரத்துக்கு வந்து நின்று பெரிய மில்லுமூலாடப்பா! எப்போ வருவான், எப்போ வருவான் நம்மவெல்லாம் ஏன் இத்தனை வந்து விட்டு, அப்படி வந்தாயிதானே அழகு? கூட்டத்தில் போவது

நிதவர்க்கம் ஏழு மணிக்கு வரச் சொன்னால் எட்டு மணிக்குத்தானே வருகிறார்கள்? ஏன்?"

அவனுடைய வினாக்கள் தானாகவே வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அத்தையின் செயல்வீரம் கிறிஸ்தவமும், அதிகார மையப் பான்மையையும், கர்வமான போக்கையும் தெரிந்து கொண்டான்.

மூன்றாம் முறையாக வந்த கடிதத்தில் அத்தை, நான் இரண்டு மூன்றாகவும் தான் வர முடியாமல் போனதற்குக் காரணங்கள் விளக்கி, இம்முறை தவறுது வருவதாக எழுதி விடுத்தான். ரயில் நிலையத்துக்கு தானாகவும் சென்றான். "இருந்த தடியை வார வரச்

கொண்டு அவர்களை கண்டாடு என்னுக்கு உட்போடு பிடிக்க விட்டாள்" என்றான் கமலா, வந்திடுகோ.

தான் படுமறும் விவரமாய், வைரமும் பட்டும் மின்ன அதை வண்டியிலிருந்து இறங்கினான். அவனுக்கும் பிடிக்கும் ஒன்றை வாய் ஒத்தது விழுவிருந்தோன், தெரு இறங்கினான், "கொள்" என்று குரலுக்குக் கொண்டு தாய் ஒன்று அடுத்ததாகக் கிழை இறங்கிற்று.

"இது வார்டு இயை" என்று கேட்டான் அதை. நாளை வைக்க கட்டிக்காட்டி. ஆனால் அவனுக்கு எல்லா விவரமும் தெரியும் போலிருந்தது. எனவே, பதிலை எதிர்பார்க்காமல், "அதாவது எம்மட்டுமாயிற்று?" என்று தொடர்ந்தான்.

விவரமே அவருக்கும் தெரியாது.

தெரு நுழைந்ததும் வைத்துக் கொண்டான். காலிரோவும் புகுகொட்டும் அணிந்திருந்தான் அவன். ஒன்றிரண்டு கண்ணாடி தவித்திருந்தான். தலைவசியை மெய்க்கேழும் புறம் கொழிக் கொண்டாட போகத் தூக்கி வாரியிருந்தான்.

"ஸாட்டு வண்டி தானா வந்தால் என் தில்?" என்றான் அவன். மூத்தமகக் கவித்தப்படுவோ.

"போகிற இடத்துக் கொல்லாம் தம்ம"வடிவாக" மோட்டார் கட வகு மாடா, தெரு?" என்றான் அதை.

"ஏன், இதற்கு என்ன வாய்?... உங்கள் மோட்டாரை இதை வண்டி கிரமாதமாக ஒட்டும், அதை?" என்றான் கமலா.

"இதிலே போனது முத்து போய்விட்டது" என்றான் தெரு விட்ட வாய்.

கமலா கிழவாணா? "முத்து போகாது.... உன் முத்துக் கண்ட போய்விட்டது" என்றான்.

தெரு கித்தது விட்டான், "மம்மி கமலா அத்து வர வர வாய் அதை மாறி விட்டது. இல்லைவா?" என்றான்.

"மம்மி கித்தவாரே, "அவனிடம் பெரி ஜெபிக்க முடியாதுடா உன்னிடம்.... தெரிந்து கொள்" என்றான்.

அதனையும் கமலாவும் கட்டும் வண்டியில் ஏதிக் கொண்டார். நாளைவும் தெருவும் நடந்தே போவதென்று தீர்மானம் ஆகியிருந்தது. வண்டியில் அதனையும் அவனுடைய பெட்டி படுக்கையும் ஏறியதே கமலாவுக்கே இடமில்லை.

தெரு நாளைவிடம் போயேயிடுவான். தன்நாய்க் குட்டியுடன் தான் பேசிக் கொண்டே வந்தான். அதற்கு அவனுடைய பாஷை புரியுமா அவ்வது அவனுக்கு அதை

விவரமாகவும்

நாளை கூடப் போனது, மூலம் கருங்கிவிட்டது அவனுக்கு. கமலா ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வெறுமனே அடிபட்டுக் கிடப்பது கித்தான்.

இரண்டு தோய் பெட்டிகள், படுக்கை, ஒரு கட்டா, பிரம்புக் கூட்ட, போனது, மருத்துப் பெட்டி, கிராமத்தில் டா, மயில் கண்ட கித்தி எல்லாவற்றையும் கத்தம் வண்டியில் கொண்டு போய் வைத்தான்.

"மேய் தூக்கி, அங்கே போகாதே" என்றான் தெரு. அவன் வாயைப் பார்த்து இவ்வாறு உத்தரவிடுகிறான் என்று திரும்பிப் பார்த்தான் நாளை. உடல் முழுதும் வெங்கை வெங்கை என்று உரோமங்களைத் துணி மூட்டை போய் மூடப்பட்டிருந்த நாய்க்குட்டி நாய்க்கை நீட்டிக் கொண்டு தின்றது. நாய்கள் ஏன் அடிக்கடி நாய்க்கை வெகிபே நீட்டுகின்றன என்பதற்குக் காரணம் நாளைவுக்கு அப்போதுதான் புரிந்தது. அந்த நாய் மட்டும் நாய்க்கை நீட்டாதிருந்தால் அது நாய்க் குட்டி என்று

உடைய பாவஷ புரிபீமா, நானுவுக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்தச் சம்பவத்தை ஜனங்களுக்கு அதுதான் போய் விட்டது போலும். அது ஜெருவின் கையிலிருந்து எவரீக் குதித்து முன்னால் ஓட்டமாக ஓடிற்று.

"ஐயோ! ஐயோ!... எங்கே ஓட்டித் தப்பித் தெறிக்க?" என்று கத்திற்றுச் சென்றாள்.

"நானு சிறிததான்...
"என் சிறிதிலுமில்லை?" என்று விவரமாக கேட்டாள் ஜெரு.

"நீங்கள் அடிக்கடி இங்கிலாந்து வார்த்தைகளை இடும் விழுவிடுகிறீர்கள்... அதைப் பார்த்து..." என்று சொன்னாள்.

"ஓ! அதுவா? நான் படித்திருக்கிற பன்னிக் கூடத்திலே ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் யிருந்தால் அங்கேயோடு பேசும் பேசும் பழக்கமாகி விட்டது... அது சரி, வாட சன் டயர் ஜெம்...?"

"நாராயணன்..."
"நாராயணன்... குட்ட... குட்ட..."
"நாராயணன் இங்கே; நாராயணன்..."
"ஜெரு சைன்... நாராயணன், நாராயணன் எவ்வளவு ஒன்றுதான்..." ஜெரு சிறித்தான்.

கமலா கேலி செய்தது போய் ஜெருவுக்குக் கனல் மூறுதுதான். வயது ஏறக் குறைவான நானுவின் வயதுதான். ஆனால் மூத்தவன் மூதுமை கடியிருந்ததால் போலிருந்தது. அவனுக்கு வேறுபாடு வரவே விருப்பமில்லை. "இந்தப் பழக்கம்தான் என்னை இருக்கிறது?" என்று கேட்டாள். கமலா. கொடைக்கானல், குற்றமம் போய் ஆறுமா! மம்மியின் பிடியாதத்தால் தான் பழப்பட்டு வந்தாலும். வரி தெரு அம்மாவை அவன் நிபுணன். "இருக்கட்டும்... நான் கம்மா விடப் போவதில்லை... இந்த ஜெரு யார் என்பதை அவனுக்குக் காட்டுகிறேன்" என்று உறுதி. அதை அவன் கண்டால் ஜெருவுக்கும் பிடிக்கவில்லை என்பதை நானுவுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. ரயிலிலிருந்து இறங்கியதும் இறங்காததுமாக நானுவை அநாதை என்னுண்டவன்?

மாமியின் நானுவின் அந்தரத்த எதிரே ஜெருவுக்கு இடம் தாம்பட்டது. அதைக் கவனம் அறை மூன்று நிர்மாணமாகி விட்டிருந்ததால் அவன் மாடிக்கு வரவில்லை. அந்த அறை அவனுக்குப் பிறரால் தீதம். எவ்வளவு வேறு வந்தாலும் அங்கேதான் தங்குவான். மருசன் காலி என்பார்களே. அது போய் சிதனமாக வந்தது.

"மம்மி, வீலே போழுது போகாதே என்று பார்த்தேன். நான் வேலை, நானு இருக்கிறேன்!" என்று ஜெரு.

அந்த மருதத்தைக் கவித்துடன். "அவனுக்கு சேராதே... அது அகர வர்க்கம்" என்று.

"ஐயோ! மம்மி..." என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டாள் ஜெரு.

"காலம் கேட்டுப் போய் விட்டது. யம்மா!... இந்தத் தடியன் பீப் சொல்லிடுங்களுள்!" என்று அந்தவன். தன் பிச்சை வாக இருக்கக் கொண்டு தன்னை இவ்வாறு அதிகாரம் செய்து விட்டுப் போலிருக்கிறான்

எவ்வளவு பெருமை தோனித்தது குரலில். "நான் ஒன்றுமில்லை பீப் கொல்லுங்கள்... கேட்கத்தய்யா, போய் விடுகார்த்தை வரச்சொல்லு. எனக்குப் பூட்டுக்குப் பூட்டு நானுயிப் போலிருந்தபோல இருக்கு" என்று.

கட்டுக்கு நுழைந்தவன் வந்தான். "வா, சிங்காரம். எந்த வேலையில் புறப் பட்டிருக்கிறீர்கள், உடம்பு உடம்பாகவே இல்லை. என் காலெல்லாம் வலி உயிர் போகிறது. நெருக்கத்தினால் இரும்புச் சங்கடையை விட்டுக் கரகரலென்று எலிவிட மாதிரி இருக்கு" என்று அந்தவன்.

முதலியன் சிறித்தான். அவரும் அந்தவன் ஒரு வயது முதலே ஒன்றுமில்லை படித்தவர்கள். அவருடைய பொருளைத் தவிர அறிந்தவர் அவர். "கல்யாணியம்மா, ஜோனா என்னவென்று நாடினாய் பிடித்துப் பார்த்தால் தெரிந்து போகிறது... அதற்குள்ளே என்னை எதற்காகப் பம்புபடுத்திவிட?" என்று.

"ஜோ பம்புபடுத்தி... விவாதிதான் உங்களைக் கண்டால் பம்புபடுத்தி" என்று அந்தவன்.

நாடி பார்த்தான் முதலியன். பட்டுத் தனி ஒன்றை அதைவிடக் கையில் வைத்து அதன் மூலம் நாடி பட்டுத் தெறிப்பதைக் கண் மூடி உணர்ந்து கொண்டதும், "தொ... தனோ" என்று அவர்.

"எவ்வளவு?" என்று கேட்டான் கல்யாணி அம்மன்.

"உடம்பு உடம்பாகவே இருக்கிறதுமாம். அந்த இரும்புச் சங்கடையைக் கண்டால் வானுமே!"

"தொய்யக் கண்டால்... நீ கருவ தற்கு மூன்றுதே தெருசே புரண்டு போக்க எடுத்து."

"தெரு புரந்தது நல்லதுதான், கல்யாணியம்மா. அது புரண்டால் இருந்ததால் தான் அப்பத்து... சில யெருக்கு தெருக் கல்வா இருக்கிறதைப் பார்த்திருக்கீர்களா? அவர்களைக் கண்டால் பூமிக்குப் பாரம்."

"எவ்வளவுதான், ஜோவது எவ்வளவு புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அது போதும். ஆறு, சிங்காரம். கொஞ்ச தாளா என் பார்வையுடன் சரியாக இல்லை... ஜோவம் போட்டாது போக, தெனி தெனியா, கண் மூன்றுதே மூன்றுதே தெருசே புரண்டு போக்க எடுத்து."

"மூத்துக் கண்ணுடி போட்டுக் கொள்வீர்கள்... சரியாகி விடும்."

"போட்டுக் கொள்ளும் பார்த்தாயிற்று. அதற்கு மூன்று ரூபாய் பீப் ஆவதுதான் கண்ட பம்பு."

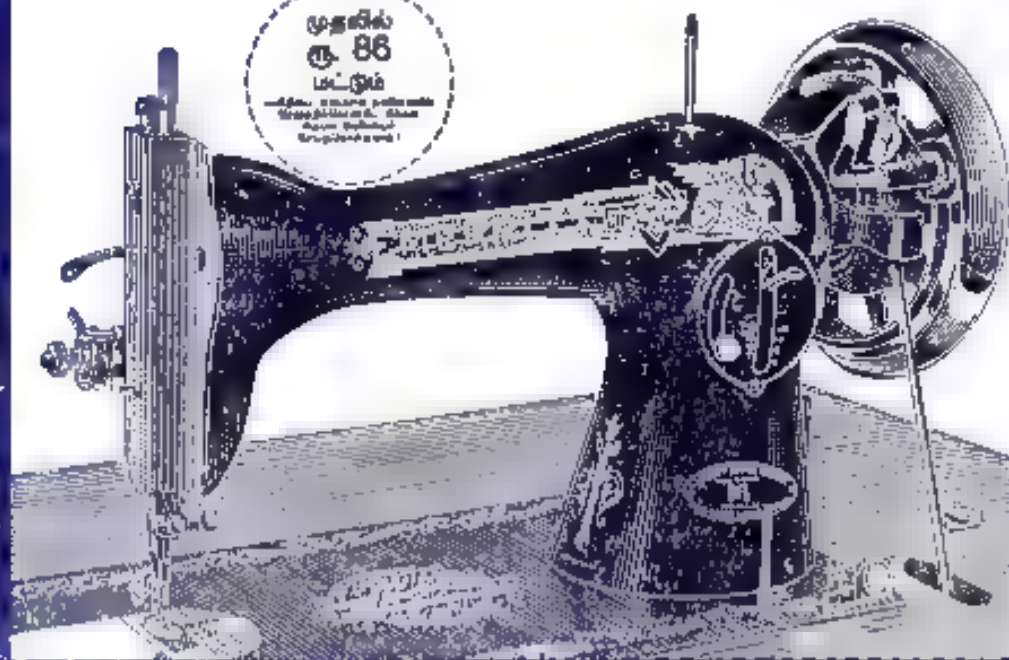
விவாதிக்குத்தான் மருத்து கொடுக்கலாம். அதற்குக்கு மருத்து தர முடியுமா? முதலியன் என்ன செய்வார்? சில மருத்து வர்கள் நோவாவினை கைத் தாதுவுக்குப் பதிவாகப் பைத்தாதுவைப் பார்ப்பார்களாம். அது அவருக்குத் தெரியாது.

"உங்களுக்கு மருந்தே தேவையில்லை... உங்களைக் கேட்டால், மருந்தே சில சமயம் விஷமாகவும் ஆகிவிடும் என்றதான் சொல்வேன்" என்று.

"விஷமாகவா?"

ஸிங்கர் அளிக்கும்

**உங்களுக்குப் பிரியமான
பழைய மாடல், புதிய உருவில்-
மெர்ரிட் 15 (ஸிங்கர் வகை)**

உருக்காத்திப்பு நெரிமறனா சிவந்தி ருப...
உருக்காத்திப்பு, பருக்கிப் போன...
உருக்காத்திப்பு, பருக்கிப் போன...
உருக்காத்திப்பு, பருக்கிப் போன...
உருக்காத்திப்பு, பருக்கிப் போன...
உருக்காத்திப்பு, பருக்கிப் போன...

தற்போதே நடைபெற்றுள்ள இடத்தில், எம்.என்.எஸ். சிபிஐ-இன் கைகளுக்குள், குறிப்பிட்ட சிபிஐ-இன் விபரப்புகளின்மீதும் கைகளுக்குள்.

2004-05-01 10:00:00

பெயர் பெரிதும், புகழ் பெரிதும்

YET ANOTHER FEATHER

Sankar Brand Calcium Carbide—the first make of Indian Calcium Carbide to be exported—has added yet another feather to its cap. It now proudly holds the ISI trademark, another tribute to its superb quality.

With the main use of Calcium Carbide in the manufacture of acetylene gas for welding and various other purposes Sankar Brand Calcium Carbide has made itself indispensable to industry at large.

SOLE SELLING AGENTS:
**V. D. SWAMI & CO.
PRIVATE LTD.**
Calcutta • Madras • Delhi • Bombay

IS 1040

“ஆமாம்..... விஷயங்கள் எல்லாத்தனமும் மறந்தாக உபயோகமாகவருங்கள்.”

அந்தவயின் கண் முன் இப்போது உண்மை உருவிய தெளிவாக, கோவம் போட்ட பாத போல ஒடிந்தே என்னவோ, அவள் விழித்தாள்.

“நொய்ற வரங்குதான் குறையிற செல்வம். மருந்தைக் கடிவயரை விசை வேண்டும், கல்லாணிவயர்மா..... நேயி விருத்து உடம்பைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பார்களே, அத்திற்குப் பதிலாக மருந்துகளை விருத்து உடம்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுதே சரியாக இருக்கும்.”

அந்தை விழித்தான். “செங்காமி நீ வைத்தியம் செல்வத்தை விட்டு விட்டு எப்போது சாமியாராகப் போனாய்” என்று கேட்டான்.

“நான் எங்கேயோ சாமியாராகி விடுகிறேன்..... உங்கள் அண்ணனைச் சொல்லுங்கள், பொருத்தமாக இருக்கும்.”

அந்தை திடுக்கிட்டு உட்கார்ந்தான். குடும்ப சம்பந்தமாக வாசிடமாகவது ஒரு மூச்சு பேசுவதாக வேண்டுமே, வரை அப்படியானால் என்று தவித்துக் கொண்டிருந்தவளுக்கு நுதலியார் வசமாகச் செங்க கொண்டார்.

“அந்த ஏன் கேக்கிறே. போ..... அங்குதான் சாமியாராகவே ஆகிட்டார்..... அன்ற நாளி விட்டிய தங்குவதில்லை. பொறுப்பாகக் கவனிக்க நாதியே இல்லாமல் போய்விட்டது பண்டா..... பொதாத குறையிட்டு.....”

அந்தை நேரக் தனித்துக் கொண்டு நுதலியார் காதில் மட்டும் விருகிறதில்லை. “பொதாத குறையிட்டு, அநாதை உயிர்தான் போய் விட்டிருக்கிறது இப்போது. தொனிக்கத் தலை நடிவாடி விட்ட துன்பு நீக்கத் தலி உய் மறுபடியும் வந்து வருத்து கொண்டிருக்கிறது” என்பான்.

நுதலியார் தனது எதிர்முகத்தில், வானத்தவத்தில் நான்குமைய் பற்றிய நிலையே அவளுக்கு இல்லை. எங்குக்குத் திரும்பிய அவள் அவ்வீடு எத்தித்ததொரு சரி. அங்கு பிரக இவ்ரு வரவே அவளுக்கு சுவடி விட்ட சிவம். இப்போது கல்லாணி அம்மாவின் வாயிலிருந்து நெருப்பெயர் போலித சேறாகக் வெளிப்படவும் அவர் துறங்குகிறார்.

“கல்லாணிவயர்மா, உங்களுக்கு நுதலியர் ஒரு குறையிட்டு வைக்கவில்லை..... அநாவய் விரைம் எத்து?..... அவ்வளவுக்கு மனசு ரொப்பர் ரொக..... துறவுக்கு மகத்தியை வரை அநாதை. வரை அநிவாசி ஒருவரு லில்லை. விட்டுத் தள்ளுங்கள்” என்று.

“ஒரு சொக்கூர் சொல்வன், செங்காரம். எனக்கு என்ன வந்தது? சொத்து பூராவையும் தான் அந்தச் சக்கரீயின் பிண்டிக் குத் தட்டிவிட. தான் ஏன் என்று கேட்டேனா?..... நீ சொல்லுதிப்போல எனக்கு ஆண்டவன் திறையக் கொடுத்திருக்கிறார்!”

பேசில் வயிற்றொக்காலும் ஆற்றலையெம சம விவித்தத்தில் வெளிப்பட்டதைக் கண்ட சிவகா நுதலியார் அவளுடன் இது பற்றி விவாதிப்பது அத்தமயிறதென்று முடிவு செய்து விட்டார்.

“புறப்பட்டு விட்டாங்க?..... எத்தரும் ஒரு டானிக்காவது கொடுவன்..... உடம்பு கல்லாட்டம்தான் இருக்கு..... இருத்தாலும்.....” என்பான் அந்தை. கண்ணிடவும், தெளி தெளியும் போன நிலை தெரியவில்லை.

“சரி, அருகிறேன்.... ஆனால் ஒரு நிபந்தனை.....”

“என்ன?”

“மருத்து சாப்பிடுவதற்கு முன்னாலே பதப்படி கட்டாது.... கோபம் கட்டாது..... கிராப்பாக இருக்கிற போதும் மருத்து சாப்பிடக் கூடாது.”

“கொப்பதாபமெல்லாம் போய்விடுத்து, சிவகாரம். பழைய கல்லாணி இல்லை நான். தெரிவிக்கிறேன்.”

நுதலியார் புறப்பட்டுப் போனார். தான் விடுத்த நிபந்தனை பற்றி அவருக்கே விடப்பட வந்தது. உண்மையின் மருத்து சாப்பிட “அது நிபந்தனை அல்ல, கல்லாணி அம்மாவிற்கு அவர் கொடுத்த மருத்தே அதுதான். கொப்பதாப் பதப்படிப் நீங்கள் விட்டால் கல்லாணி அம்மாவிற்கும் தக்கது, அந்த விட்டுக்கும் தக்கது.

“பழைய கல்லாணிவாக இருந்தால் இப்படியான ஒன்று உட்கார்ந்திருப்பவர் எல்லா ஆரோபாதையையும் விட்டு விட்டுத்தான் நமக்கெல்லாம் என்று விவகி விருக்கிறீர்கள்” என்று தனக்குத் தானே விமர்சித்துக் கொண்டான். “நான் வரையுமே காதில் போட்டுக் கொண்டேன் பிடிவதில்லை. எது எங்கெரு செட்டால் எங்கென்ன? இன்னும் நால்கு அநாதைகளை வளர்க்கட்டுமே. நான் முக்க விடுவீனா? உதறாம். ஆனால் ஒன்று, நம் வயிற்றின் பிரத்ததே நமக்கு உதவுவதில்லை. இவ்வெல்லாமோ உதவப் போகிறதில்லை பரி வராமல் இருந்தால், பொதாதா? அந்த மகராஜி சுத்தரி அடிக்க தூட்டி கொஞ்சமா நஞ்சுமா?..... பொதுமடி வயமா போதும்.....” எதிர் மாராடில் வாத போடே அந்தை பொதித்து தன்வினா.

ஆனால் மாராடிகிருத்து இறங்கி வந்த நான்குமைய் செவிகளில் இது தெளிவாக விழித்தது.

“உயிரே சிரித்தது அப்போது. அந்த எல்லாம் நான் மறத்து விட்டேனா, என்ன? செவியோ தலை காட்ட மூடியாமல் போகக்.

இந்த அண்ணாவுக்கு ஸ்ரீராமபெட்டி கெட்டிருந்தது. கடைசியில் அந்தப் புண்ணியவாதி கண்ணாவிட்டே ஓடிப் போனான். ஆனால் இதைப்பெய்வாய் தான் சொல்லவேண்டும்?... எனக்கோ பப்பப்பப் ஆடிருந்திருக்கிற... அக்ரூஷத்தை மூட்டை கட்டி வைக்க வேண்டும்... இருந்து சாப்பிட்டு வேண்டிய இதைல்லாம் கூடாது... நான் எதைவுமே சாதிப் போட்டுக் கொள்ளப்போவதில்லை.” கய்யாணி அம்மாளின் பிறர் காதுப் போடுவ தற்காகவே இவ்வளவும் பேசினான் என்று தோன்றிற்று. மாயப்படியின் கீழ் ஆணியால் அளையப்பட்டவன் போல நான்கு நின்று விட்டான். இரண்டரைக் கட்டையிலிருந்து அந்தையில் குரல் அவன் தொழில் நினைவும் கண்ணில் தீராதவன் வரவுவந்தது விட்டது.

“நான்கு கண்ணா, சாப்பிட்டு வரவில்லையா?” என்று கேட்டவாறே வந்த குக்கம்மா அவ ளுடைய கண்ணாளைப் பார்த்து விட்டான்.

அவன் திரும்பி மாய்ப்புக்கு ஓடினான். குக்கம்மாவுக்குப் புரிந்து விட்டது. இன்ன மும் கய்யாணி அம்மானுக்குப் பழைய வன்மம் தீரவில்லையே என்று ஆறுதல் எழுந்தது. அவனான். அந்த நாட்களை இப்போது நினைத் துப் பார்த்தாலும் உடம்பு ஆடத்தான் ஆடு கிறது. அவளுக்குக் அப்படி ஒருக்குமானால் சிறுவன் தானா என்று கேள்வியாக! அவனுக் குக் கய்யாணி அம்மானின் தாக்குதலைச் சமா சிப்பது கடினம்தான்.

மாய்ப்பு அவளும் சென்றான். படுக்கை யில் தலையுதைத்து சிம்மிக் கொண்டிருந்த நாளுக்குள் அருகில் போய் அமர்ந்தான். அன்னாடைய தலையை வகுடியவாறே. “நான்கு கண்ணா!” என்று அழைத்தான்.

அவன் கிம்மினான். “அழாதோ, ராஜா... அவன் போக்கு அப்படி... என்ன வேண்டுமானாலும் சொல் லிக் கொண்டு போகட்டும். அது உன்னை என்ன செய்கிறது?” என்று ஆறுதலாக, அவன் தலையைத் திமிர்ந்தான். “என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்ல தான் விடமாட் டேன்” என்றான்.

“அப்படி ஒரு காலம் வரட்டும்னுதான் நானும் ஆசைப்படவேன்...”

“வராமல் போகாது. நீ வேண்டுமானால் பார்க்க.”

குக்கம்மா பெருமூச்சு விட்டான். “என் னடா செய்கிறது, நானா? நீயும் நானும் ஏழையாய்ப் பிறந்து விட்டோம். நமக்கென்று உலகில் ஒரு நாறியும் இல்லை. ஆனால் காலம் இப்படியே போகாது... எந்திரிசெய்த தல மெல்லாய் விழுவி விடுமா என்று... நீயே இந்த விட்டின் எழமானாக ஒரு நாள் ஆளுயி ஆகாயம்” என்றான்.

எந்த நோக்கத்தில் அவன் இவ்வாறு சொன்னானோ, நான்கு அமைத் தொடர்ந்து போனாலும். “நீசையாராக ஆகத்தான் போகிறேன்... அப்போது இந்த அக்கையை என்ன செய்கிறேன் என்று பார்க்க” என்றான்.

குக்கம்மா வயதிலும் அறுபவத்திலும் முதிர்ந்தவன் அல்லவா! சிறுவனாக நான்கு யின் சீதறம் எதிர்க்காலத்தில் எப்படி உருக் கொள்வதாக இருந்தாலும் இப்போது அது

இம்மியும் பயன்படாது என்பதை அவன் அறிவான். எனவே உற்பிணைவ விட்டு நிகழ் காலத்துக்கு அவனை இழுத்தான். “இதோ பார். அக்கையின் வழிக்கே போகாதே... நான் சொல்வதைக் கேள். உன்னை என் போறுப்பில்தான் அத்தான் விட்டிருக் கிறார். நினைவிலுக்கட்டும்” என்றான்.

அவன் ஆத்திரத்தில் ஏதோ பேசத்தொடல் கிறது. குக்கம்மா அடக்கி விட்டான். “சாப்பிட்டு வா... ஒன்றுமில்லாத விஷயத் தைப் பெரிதுபடுத்தாதே” என்று அடக்கி விட்டு எழுந்தான்.

நீளேறு எழுந்திருக்கவில்லை. அவனுக்குச் சாப்பிட்டு வேண்டாமென்றிருந்தது. அந்தக் கணமே அக்கையின் கழுத்தை நெரித்து அவனைக் கொலை செய்துவிட்டு வேண்டும் போலிருந்தது. அவனுடைய அம்மானைப் பற்றி - அவனுடைய இறப்பதைப் பற்றி - அவனுடைய பேசிய அக்கையின் தொண்டை யின் மீண்டும் பேசும் சத்தியை எழாமல் செய்து விட்டு வேண்டும் என்று துடிப்பு எழுந்தது.

“நாய்களாண்ட!”

அந்த வாயிலில் நெரு அன்பொருட்கு அழைத்த குரல் கேட்டு நான்கு திரும்பினான்.

“மைகாட்... ஏன் அழுகிறாய்?”

“நான் அழவில்லை.”

நெரு அவனருகில் வந்து தோளில் கைவை வைத்து. “தாய்களா. நீ அழுதாக்கடப் பாதகமில்லை... ஆனால் அழுத கொண்டே அழவில்லை என்று மட்டும் சொல்வாதே” என்று சொல்லிக் கிரித்தான். “நீ கதறியமா அழறே... என்னுடைய முடியவில்லை. கீழே அம்மா வேறே அழுகிறாள். சே! சே! இங்கே ஏன் வந்தோம் என்றிருக்கிறது” என்று அழுத்துக் கொண்டான்.

“அக்கை அழுகிறாள்? எத்தகை?” என்று கேட்டான் நான்கு.

“காரணம் வேண்டுமா நம்மி அழுவதற்கு? எப்போது பார்த்தாலும் மூக்கால் அழுவான் அவன். பெட்டி நிறையப் பணம் வைத்துக் கொண்டு நான் கேட்கிறபோதெல்லாம் இவ்வளவு என்று சொல்லி விடுகிறான்.”

அவன் கைவிட அவனுக்கு. அந்தக் கைவிடைய அழுது தீர்த்துக் கொள்வதில்லை நெரு.

“வா, சாப்பிட்டுப் போகலாம்” என்றான் அவன்.

எனக்குப் பறியில்லை” என்றான் நான்கு.

“வாட்? பறியில்லையாவது?... விளம்பு... ருசத்தான் பார்த்தால் பத்து நாள் பட்டினி டிட்டுக்காது போலிருக்கு.”

குக்கம்மா சற்று மூச்சை மாடிக்கு வந்த கையால் நான்குனைச் சமாதானப்படுத்தியதை யும் ஜெரு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதான். எனவே நான்குமீன் மறுப்பை ஏற்க அவன் தயாராக இல்லை. “நாய்களா, துக்க தலையிர் அம்மானின் கோபத்தைக் கொண்டு போய் உடைப்பில் போடு. அவளுக்குக் நீ சாப்பிடா மல் இருக்கக்கூடாது தெரிவித்தாள்” என்றான்.

தன் மனநிலையை நெரு புரிந்து கொண் டிருந்தான் என்பதே நான்குக்குப் போது மானதாக இருந்தது. ஒரு வகையில் இரு வகுக்குமே கய்யாணி அம்மானைக் கண்டால்

Garfion

THE STRONGEST NYLON FISHING LINE

கிளரே நைலன்கள்

மீன்பிடி தொழிலுக்குவகை
பணிபுரிபின்றன.

“கார்க்ப்ளான்” மீன்பிடி
நைலான் தூத்களின் புகழை
குக் காரணங்கள் :

- துல்லியத்தன்மை மற்றும்
சீரான செதுகை.
- உயர்ந்த அளவு கெட்டித்
தன்மை மற்றும் வலு.
- நீண்டகால உழைப்பு.
- கெட்டுப் போனமை
இருந்தல்.

தொடர்ந்த நீண்டகாலப்
பல வேறு கெடுகளில் உற்பத்தி
செய்யப்படுகின்றன.

GARWARE

விவரங்களுக்கு :

பிளாஸ்டிக்ஸ் பேக்கேஜிங் பிரைவேட் லிமிடெட்

விற்பனை ஆபீஸ் : 135, லாக்டர் அன்லி பெண்ட், ரோடு
கோரிலி, மும்பாய் - 18

தத்தி : “GARWARECAN” Bombay

கேள்வியுண்டால் : 78168 — 69

காஷ்மீர் பொக்கே டால்க் உபயோகித்து மணிக்கணக்காக சுகந்தத்துடனும், புதுமையுடனும் இருங்கள்

அன்றலக்த மலர்களின் புதுமையுடனும்,
சுகந்தத்துடனும் கூடிய காஷ்மீர் பொக்கே
டால்க் உங்களைச் சூழ்ந்து பரவி
இருக்கட்டும்... உங்களைச் சுற்றி அதன்
சூதுமையான, பூவிதழ்போன்ற மென்மை
வான ஸ்பரிசுத்தையும், வசிகரிக்கும்
சுதுமணத்தையும் உணர்ந்து அனுபவியுங்
கள். பலமணிகளுக்குப் பிறகும்,
காஷ்மீர் பொக்கே டால்கின் சூனசுத
சுதுமணமும், புதுமையும்,
மலர்க்கொத்துகள் போன்று உங்களைச்
சூழ்ந்து விற்பதை உணர்வீர்கள்.

காஷ்மீர் பொக்கே ஒரு உள்
ன்தயான அழகுரதன
டால்க் மட்டுமல்ல, சூழ்
கதக்கும் ஏற்ற அற்புத
டால்க். அது இருவருமே
உபயோகிக்கக்கூடிய ஒரு
கலிமயான ஒரு பவுடர்!

காஷ்மீர் பொக்கே

சூடலா ஏரையும் சுகந்தமும் டால்கில் பவுடர்

கலிமயான ஒரு பவுடர்

சூடலா ஏரையும்

பேசிக்கொண்டே, ஆனால் இருவரையும் நெருக்கிய காதலம் உண்டாகியது. அவன் அவளை 'பேய் கொட்டி' என்று அடைபட்ட முடியும். தானால்தான் முடியுமோ?

"எழுதினே, சொல்கிறேன்" என்று தானால்தான் கவலைப் பற்றி இழுத்தான் நெருக்கி போன்ற அவனுடைய கை பட்டதும் தானால்தான் சிரிப்பு வந்து விட்டது.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?" என்று கேட்டான் நெரு.

"நீ ரொம்ப ஒவ்வியாய் இருக்கிறாய்" என்று தானே.

"நோ, நோ... இது ஒவ்விய இல்லை... அத் தவிரவும் பவும், உனக்குத் தந்தைமாதிரி இருந்தால் ஒரு குத்து விட்டுக் காட்டட்டுமா?"

"வேண்டாம், வேண்டாம்!"

இருவரும் சிறு இதழ்களில், கல்யாணி அம்மாள் கூட்டத்தில் ஏதோ பேசிக்கொண்டு தானிருந்தாள். பங்காள் கைவிட்டு போயிருந்தது. அப்ப நேரம் புதுசா விவரங்கள் புலப்பட்டன!

சாய்மான பரிமாறப்படுவதற்கு முன் நெரு சித்தப்படித்தவாறு பங்காவில் தானம் போட ஆரம்பித்தான். பாட்டுக்கும் அவனுக்கும், பாட்டுக்கும் அவன் போட்ட தானத்துக்கும் எப்பத்தமே இருக்கவில்லை. ஆனாலும் நெருக்கியும் தானால்தான் உள் நோய் பிசியலும் தங்கிக்கொண்டே கரந்தன.

"தாளம் போடிக் கூடாது... இது என்ன விடம், சிவியாக் கொட்டக்கொட்டா?" என்று அடைப்புகள் குக்கியோ.

"ஓர் கொட்டி... சாதம் போடு" என்று நெரு.

"உன் அட்டைக் கூடத்தோடு கைத்துக் கொள்."

நெரு சிரித்தான். தானம் திண்ணிப்பது. "குக்கியோ, நீ மொத்தப் படம் பார்த்திருக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"நான் எந்தக் கண்ணாடிக் படமும் பார்த்ததில்லை" என்று அவன்.

"மொத்தப்பட்டு என்னவென்றுவது தெரியுமா..."

"நீ பேசாமல் சர்ப்பிட மாட்டாய்?"

நெரு பணிந்து விட்டான். ஆனால் குக்கியோ சீதறும் அடைவதற்கு அடிப்படைவியல் பரம ரகசியமான காரணம் ஒன்று உண்டு என்று உணர்ந்துபவர் போல் தானால்தான் விவரப்படுத்திய சிவியுடன் அவன்.

மாடிக்கு வந்ததும் முதல் வேலையாக தானே கேட்டான் "சர்ப்பிடுப்போடு குக்கியோவைக் கேட்டாயே, மொத்தப் படமும் என்ன, நெரு?"

"அடப் பாவி! உனக்குத் தெரியாதா?" என்று உறுதி நெரு.

"தெரியாததாத்தானே கேட்கிறேன்."

"மொத்தப் படமும் காது."

"காதல் என்னுள்..."

"இது தெரியாதா? உத்தரிக் கொள்!" நெரு நோ, நோவென்று சிரித்தான். தானால்தான் அறியாமையைக் கண்டு அவனுக்குத் குதிரை மாக இருந்தது. வேளையில் இப்படி ஒரு சீடப்பினை தனக்கு அளப்பான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. தானால்தான்

"நீ சொல் கண்ணில் மூட மட்டு! என்ன பக்திதும் கேள் முட்டை வாகுதான்! ஆனால் இப்போ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" "கேள் முட்டை அப்போ வாகுதான்! இப்போ கித்திறன்!"

அபரிமிதமான அன்பு கரந்தலிப்பது அவனுக்கு. முதலில் ஒவ்விய ஒரு குத்து விட்டு அந்த அணைப் பக்தாத்திறன்.

தானே அட்டை சிரிப்புச் சிரித்தான்.

"வாதியே முதலுக்கும் ஆபத்து உண்டு" என்று ஓர் உண்மையை எடுத்துக் கொண்டு நெரு. "முதல் ஆபத்து மனக்கிடு. ஆனால் ரொம்ப சிவியோடு கிவியும், உனக்குத் காலகாலமாகக் கொக்கிறேன்."

சாய்வு தாத்தாவியில் சாய்ந்து ஒரு பாடலை இசைக்க ஆரம்பித்து விட்டான் அவன்.

தானே விவப்புடன் அவனைப் பார்த்தான். காதலிப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டு நெரு ஒரு குதிரை, உடைய கால்கள் சீறு காய்த்தது போல் மனமை, அந்த மனக்கிடுகள் குது குதுகிடு ஆகையை வளர்க்க ஒரு நெரு வந்திருக்கிறது! அவனுடைய உறவு தனக்கு மிகவும் அவசியமானதென்பது ரசியுடையிருந்து வந்தபோதே தானால்தான் தெரிந்தி விட்டது. இப்போது அது வறுப்பிப்பது. அத்தகைய சமாளிக்க நெரு துணை திறன் எவ்வளவு?

ஆனால் இந்த நட்பு பித்தகாலத்தில் அவனை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை தானே உணரவில்லை. எது இந்தியமையாதது என்று அவனுக்குத் தெரிந்திரு, அதனால் அவனுக்குப் பேராபத்தாக முடிந்தது.

அவனுடைய கால்களைப் பக்தாவிய நெரு இந்தியமையாதவனுடன் விட்டான்.

அதனால் அந்த வாக்திறனின் போக்கி மாற்றிப் போயிற்று.

வயதில் முதிர்ச்சியோ, அறிவில் பக்குவமோ இல்லாத சிறுவன் பாரம்பரிய இழுக்குகள் சிவந்ததை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விட்டான். இப்படிச் சொல்வதையிட பாரம்பரிய குதிரைபாடுகள், தகாத நட்பைப் பற்றிக் கொண்டு தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டன எவ்நேர உறவாம். (நெருவும்)

["வந்தேமாதரம்" என்ற பாடல் பாதுகாக்கப் படுத்திய அபூர்வ கொள்கை செய்தது போல், அமெரிக்காவில், நீதிமன்றம் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்டது "டம் மார்டின் குழு" என்ற தன்மை. இப்படி அரசியல் தரவரிசை நாட்டி மக்களின் வாழ்வில் புதிதுகாண்கின்றதையும் புனிதமாய் பார்ப்பதற்கு உட்கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர் இன்றைய விருந்தினர்களுக்கு நினைவுபடுத்தும்.

—ஆசிரியர்]

அதிவு வளர்ச்சி, விஞ்ஞான சாத்திர அபிவிருத்தி, சமூக பொருளாதாரப் புரட்சி, ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் குடியேற்ற நாடுகளின் மீது செய்துள்ள கொடுங்கோலத்தை ஆயிரவாறு காரணமாக உலக மக்களிடையே கடினமான பிரச்சினைகள் பரந்தோன்றி, வாழ்க்கையை மேல்மேலும் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இவை போதாவினாலும், உலக கம்யூனிஸ்த் தன்னலம் கருதி, மக்களைப் பலாத்கார முறையில் இறக்கி குழப்பம் கிளக்கித் தாண்டி வருகிறது. எவ்வுரு அல்லற்பிக்கையும், அமைதியின்மைதான் துவங்கும் துவரும் போர தாண்டலும் புரிகின்றன. அரசியல் சமூகமாகவே தம் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தின் மீதமாகப் பெருநீ தொண்டினர் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் பங்கெடுத்துக் கொண்டு வருகின்றனர். இன்று அரசியலுடன் தொடர்பில்லாத வாழ்க்கைத் துறை எதுவுமே இல்லை. அரசியலும் மேற்போக்குச் சிக்கலடைந்து வருகிறது. அதை நடத்துவதில் இன்று மக்களிடம் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புகள் ஏராளம். இவர்கள் அவர்களிடம் பொதுவான வாழ்க்கை நடை இடம்.

மாணிட வாழ்க்கையையும் அதன் பிரச்சினைகளையும் கையாளுவதில் வித்திர்ப்பித்த தன் பணியைக் கொள்ளும் இக்கட்சி வகைகளும் ஒன்றாக நாவல் மேல்மேலும் சிக்கலடைந்து வரும் இப் பிரச்சினைகளுக்குத் தங்கிய யிருக்க முடியுமா? தாவல் ஒரு கிள, மக்களின் இன்பப் பொழுதுபோக்குகளாகவே அது பாடக்கூடாது இருக்கிறது. சமூக அரசியல் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதும், சமூக மாறுதல்களுக்கு மக்களை ஆயத்தப்படுத்தி அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதும், கையாளுவதும் கருத்தையும் ஒரு சமையதும் பிரசாரம் செய்வதும் அதன் வேலைவாசனது. — இவ்வாறெல்லாம் என்ன வித்த எவன் மூலியறி விட்டது. இரண்டு உலகப் போர்களுக்குப் பின் நாவல் கையின் தொழில் பற்றிய கருத்து அடிப்போடு மாறிவிட்டது. இன்று மாணிட வாழ்க்கையின் சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் யாவும் அரசியலுடன் தொழிலிய தொடர்புடையவைகளாகவே உள்ளன. மக்களின் வாழ்க்கைப் பொருள்படங்களைக் காப்பிய நீதியில் வித்திரிக்கும் இன்றைய நாவலுக்கு அரசியல் வாழ்க்கைக்குரிய செய்கிசன் யாவும் பொருளாகின்றன. வளம் பொருத்திய வேலை நாட்டு நாவல் இவ்விதத்தில் அரசியல் நாவல் என்னும் வகை சத்திறம் குறைய துருண்டு களாகவே உரிய இடம் பெற்று வருகிறது. துரோகப்பிய நாவலும் சமீப காலமாக அமெரிக்க நாவலும் உலக அரசியல் நிலைமைகளையும் திருச்சிக்கையும் புரிந்து கொள்வதற்குரிய முக்கியமானதாக சாதனமாகி வருகின்றன.

இந்த அரசியல் நாவல்தான் என்ன? இது நாட்டையாதும் மத்திரி சபை, எட்டியத்

தும் பாராது மன்றம். நீதிமன்றம் ஆகிய வற்றின் அலுவல்களையும் அரசியல்வாதிகள், அரசியல் கட்சிவினர் ஆயிரோரின் பணிகளையும் குறித்ததொரு நோக்கத்துடன் வேலை செய்யும் அரசியல் குழுக்களில் ஒழுங்குபாடுகளையும் அரசாங்கத்தில் செயலாக்குப் பெற்ற தொழிலதிபர்கள், தலை கிழார்கள், எங்கள் அமைத்துக் கொண்ட பாட்டாளிகள் ஆயிரோரின் அரசியல் செயல்களையும் மற்றும், அரசியல் சார்புடைய எத்தனையோ மெய்ச் செய்திகளையும் வெளிப்படுத்தியும் விவரித்தும், பகுத்தாராய்த்தும், அவற்றின் உட்பொருள் விளக்கியும் கூறுகிறது. அரசியல் வாழ்க்கையின் உண்மைச் செய்திகளையும் அனுபவங்களையும் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைக் குறி ஒழுங்கும், உருவும் தத்து, அவை பொருளுடையவையாகுமாறு செய்கிறது

பாண்டித்திரர்

தாட்டின் வரலாற்றின் சிலவற்றை செய்தி களுக்கு இது கதைகளும் இரத்தமும் சில களையும் அளிக்கின்றது. உரிய இடங்களில் சமூக நாயத்தின் பண்பாட்டையும் திறப்பெய்க்கையும் அறநாடு கூறுகிறது. நாட்டின் தேருக்கடியான நிலையில் ஓர் அரசியல் சாதன மாயப் பண்பட்டுப் புரட்சி செய்கிறது. இவை யாவற்றையும் கவையுள்ளதொரு காதல் கதைபுடன் இணைத்துப் பிளவிலிடுகிறது. இதனால் அரசியல் கருத்துக்கள் அடங்கிய இத்தாயம் மக்களின் இன்பப் பொழுது போக்குக்குரிய தன் கலாச்சங்களை ஒரு போதும் இரந்து விடுவதில்லை. இத்தகைய அரசியல் நாவல் இன்று ஒரு தனி இலக்கிய உருவாகத் திகழ்கிறது. இதன் நோக்கமும் அதில் கையாளப்படும் உத்திகளும் தனிச் சிறப்புகளாக.

அரசியல் நாவலின் தனித் தன்மையை விளக்க ஓர் உதாரணம் கூறலாம். பாட்டாளிகள் முதலாளிகளுடன் சரியாகச் சமரசமாகப் பேரம் செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றுச் சங்கம் அமைத்துக் கொள்வதையும், அம் முதலாளிகள் தம் வேண்டுகோள்களுக்கு இணங்கி வரலாடின் வேலை நிறுத்தம் செய்வதையும் நாம் அறிவேோம். இவ்வேலை நிறுத்தம் பொருளாதார சம்பந்தமானதொரு செயலேயாம். இச் செயலைக் கையாற்றுவதன் விவரிக்கும் ஒரு நாவல் பொருளாதார நாவலாகும்போல்தி அரசியல் நாவலாகாது. ஆனால் அய்லேய் நிறுத்தத்தை முறியடித்துப் பாட்டாளிகளைப் பணியைச் செய்ய முதலாளிகள் கருங்காசிகளைப் போலில் பத்திரப் பஸ்துடன் அறுப்பீராம். அரசாங்கத்திடம் தும்கிருள்ள செய்காக்கைப் பிரயோகித்து ராஜ்யம் உதவி பெற்று அமைதியுடன் மதியல்

அரசாங்கம் நிலைமையைச் சீர்திருத்துமாறு செய்தன. ஆவன் பேட்டன் எழுதிய "அன்னைலின் குரல்" தென்னாப்பிரிக்காவில் வெள்ளைவரின் ஆட்சி இவ் வேறுபாடுகளை வலியுறுத்திக் கடுதா மக்களைக் கொஞ்சம் செய்வதைச் சித்திரிக்கிறது. பாரஸ்டர் என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியர் "இந்தியா பயணம்" என்ற தம் நாவலில் இந்திய மக்களின் எதிர்ப்புக்கும் அவை நிலைக்கும் பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கத்தினரின் இறுமாப்பும் உயர்வு மனப்பான்மையுமே காரணம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார். காங்கிரசுத் தம் "தோஸ்ட் ரோமோ" என்னும் நாவலில் தென்னமெரிக்காவில் குடியரசு ஒன்றில் ஆங்கிலேய கரிகை முதலாளி தன்னாக்குக்காகக் கலகப் புரட்சிக்காரர் களுக்குப் பண உதவி செய்யும் அறியாபத்ததை அப்பலப்படுத்துகிறார். நம் நாட்டில் அரசியல் நாவல்கள் மிகச் சோதபம். அரசியல்

பி.கோபாலன்

அரசியல் நாவல்

பி. கோதண்டராமன்

கலை

செய்யும் பாட்டாளிகள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து கொடுமை செய்வதெல்லாம் இத்தகையவர்களை விளக்கும் நாவல் அரசியல் நாவலாகிடுமும். ஓர் அரசியல் கட்சி பலாத் காரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு தன் அரசியல் நோக்கங்களுக்காகத் தொழிற் சங்கம் அமைத்து வேலை நிறுத்தத்தைப் போர் முறையில் நடத்தும் களத்தையும் கூறும் நாவலும் ஓர் அரசியல் நாவலேயாம்.

புகழ் பெற்ற சில அரசியல் நாவல்களைப் பற்றி ஓர் சிறிது அறிந்து கொள்ளோம். கன்னி நாவலியட் பிச்சர் ஸ்டீன் எழுதிய "டாம் மரமாயில் குடிஸ்" அரசியல் புரட்சி செய்ததொரு நாவல். அப்படி சிங்கிளர் எழுதிய "என்னைச்", "கூகிஸ்" "மோஸ் டம்" என்ற நாவல்கள் அமெரிக்க முதலாளி ஆதிக்கக் கொடுமைகளையும் பாட்டாளிகளின் அவல வாழ்க்கையையும் உணர்ச்சியுடன் சித்திரித்து மக்களின் மனச்சாட்சியைக் கிளறி

நாவல்கள் தோன்றலுதற்குரிய பொருள் ஏராளமாக உள்ளது. எழுத்தாளர்கள் வாழ்க்கைத் துறையில் பல அம்சங்களையும் பகுதி தாராய்ந்து, கூர்ந்து நோக்கியும் கவையுள்ள அரசியல் நாவல்கள் பல எழுதலாம். ஆகஸ்ட் புரட்சி, பாஸ்தான் போர், ஜெப் டையெடுப்பு முதலிய சமீப கால நிகழ்ச்சிகள் அரசியல் நாவல்களுக்குரிய புதைபொருள்.

பங்கிம் சந்திரரின் "ஆசந்த மடம்", சரத் சந்திரரின் "பதேந்தாப்" (பாரதி), அனந்தகோபால் செல்மேயின் "சுலாசா முகி" கல்பிலின் "அக்யோபாஸ்ச" இவற்றையெல்லாம் அரசியல் நாவல்கள் எனச் சொல்லலாம். சரித்திர நாவல்கள் எழுதி நமது தோன்மை வான சிறப்புக்களை என்னளிப் பெருமிதமுறும் அதே நேரத்தில் நம் கண் முன்னே நடக்கும் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் அரசியல் நாவல்களையும் எழுத இன்னதய எழுத்தாளர்கள் முயல்வர வேண்டும்.

செவ்வாய்

அத்தியாயம் அறுபத்தொன்று
மாடிப் புரு

அந்தப் பர்மியக் கிழவியை நோக்கி, "என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டான் சபேசன் தமிழில்.

அவளிடம் உள்ள காகித ஸ்க்விஸில் கைக் காகிதச் சுருள்கள் இருந்தால் அவற்றைத் தான் விடைக்கு வாங்கிக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தான் கிழவி. அதன் வாய்க்குவதன் காரணத்தாலும் விளக்கினாள்; வர்ணக் காகிதங்களைக் கொண்டு அழகுறான பூக்கள், வர்ண கருடன் கூடிய கொழிகள், மாலைகள், தோர்ணங்கள், வஸ்தர் போன்ற எழில் மிக்க உண்டுகள், விசிறிகள் முதலானவை செய்து ஸ்ரீமார்ட்கெட்டிலும், சில பெரிய நோட்டைக்களிலும், ஸ்ரீரோப் பியர், ஆங்கிலோ-இந்தியர் வீடுகளிலும் கொண்டு போய் விற்றது அந்த எளிய பர்மியக் குடும்பத்தின் தொழிலாய். அநிலை அக்குடும்பத்தினர் அவ்வளவு பேரும் ஈடுபட்டிருக்கின்றனராய். கைக் காகிதங்கள் இப்போது அதிக விலை விற்பதால் இப்படி ஸ்க்விஸி விற்பவர்களிடம் தங்கள் வேலைக்குத் தோதான அளவில் கொஞ்சம் ஸ்க்விஸி வாங்கிக் கொள்வதென்றே உண்மையே என்பது விட்டி ஸ்க்விஸி நடந்துகொண்டிருந்த அவ்வேலைகளிலிருந்து புலனாகியது.

ஒரு விவோ காகித ஸ்க்விஸிக்கு விழி கொண்டு விலை சபேசனுக்கு இரு யட்டிக்கு வாங்கரமாக இருந்ததால் அவன் உடனே ஒப்புக் கொண்டு கொண்டு ஸ்க்விஸிக்கு விற்றது அவ்வளவு பேரும் ஒடி வந்து குத்திகொண்டு வேலைக் காகித ஸ்க்விஸி வேறு, வர்ணக் காகித ஸ்க்விஸி வேறுப் பிரித்தெடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர். சபேசனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பிரித்துக் கொடுத்தான். அன்றைய ஸ்க்விஸி கொள்முதலில் எட்டாறு இலாபம் எதிர்பார்த்திருந்த அவனுக்குப் பாதிவளவு கை ஸ்க்விஸி யட்டும் ஒன்றரை ரூபாய் இலாபம் விடைத்து விட்டது!

இவ்விஷயம் இவ்வாறு தனக்குக் கைக் காகித ஸ்க்விஸி கொண்டு வந்து கொடுக்குமாறு அந்தப் பர்மியக் கிழவி அவளிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவளுக்குப் இந்த இலாபம் இருக்கிறதென்பதைப் புரிந்து கொண்டவளாய் அங்கிருந்து உற்சாகத்துடன் புறப்பட்டாள்.

விஷயம் கைக் காகித ஸ்க்விஸி விடைக்கா தான்வளாய் ஒரு வாரத்தில் விடைப்படுத்த எவ்வாறு தானே பிரித்தெடுத்துச் சேர்த்து வைத்திருந்த கொஞ்சம் கைசமாளையும் எலிக்கிழவியை வாக்கில் கொண்டு போய்ப் பர்மியக் கிழவிக்கு விற்றாவிட்டு வருவதை

ஒரு வந்தகமாவே வைத்துக்கொண்டான் சபேசன். கிழவிக்கும் இது கைசமாளே இருந்தது.

நாளாவட்டத்தில் அந்தப் பர்மியக் கிழவிக்குச் சபேசனிடம் ஒரு வார்த்தையே ஏற்பட்டு விட்டது. அவன் வரும்போதெல்லாம் தேநீர் கொடுத்து உபசரிப்பான். அவனும் இப்போது அவளுக்கு வர்ணக் காகித ஸ்க்விஸி கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுத்து வந்தான். அவன் தன் குடும்ப வரலாறு, இன்றைய அவனின் வாழ்க்கை நிலைமையும் பற்றி பெல்லாய் அவளிடம் ஒளிவு மறைவின்றிப் பேசுவான். சபேசன் தனது அநாதரவான நிலைமையும், அதன் காரணம் கணியும் மேலோட்டமாகத் தெரிவிப்பான்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின்போது ஸ்பானியன் பர்மாவின் மீது படையெடுத்துத் தாக்குதல் சமயம் உயிருக்கு அஞ்சி இந்தியாவுக்குக் காங்கிரஸ்வாதியை ஒடி வந்த பஸ் நூறு பர்மியக் குடும்பங்களில் அவசரமடைய தும் ஒன்றும், யுத்தம் முடிந்த பின் அபிவிமான வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் தம் தாயகம் திரும்பிப்போது அவசர குடும்பம் மட்டும் சென்றவர்களே தவிரி விட்டதாம். அதனால் அவளுக்கு தனக்குத் தமிழ் போத் தெரிந்திருந்தது. ஆவிலும் சபேசனிடம் அவன் தன் பர்மிய மொழியில் பேசவே பெரிதும் விருப்பம். சபேசனும் அவன் பேச்சை தனக்குப் புரிந்து கொள்வான். ஆனால் அதற்குப் பதிலையோ, அவளிடம் தான் சொல்ல நினைப்பதையோ தமிழிலேயே சொல்வான். இதைப் பக்கத்திலிருந்து கேட்கிறவர்களுக்கு நோய்ப் வேடிக்கையாக இருக்கும்.

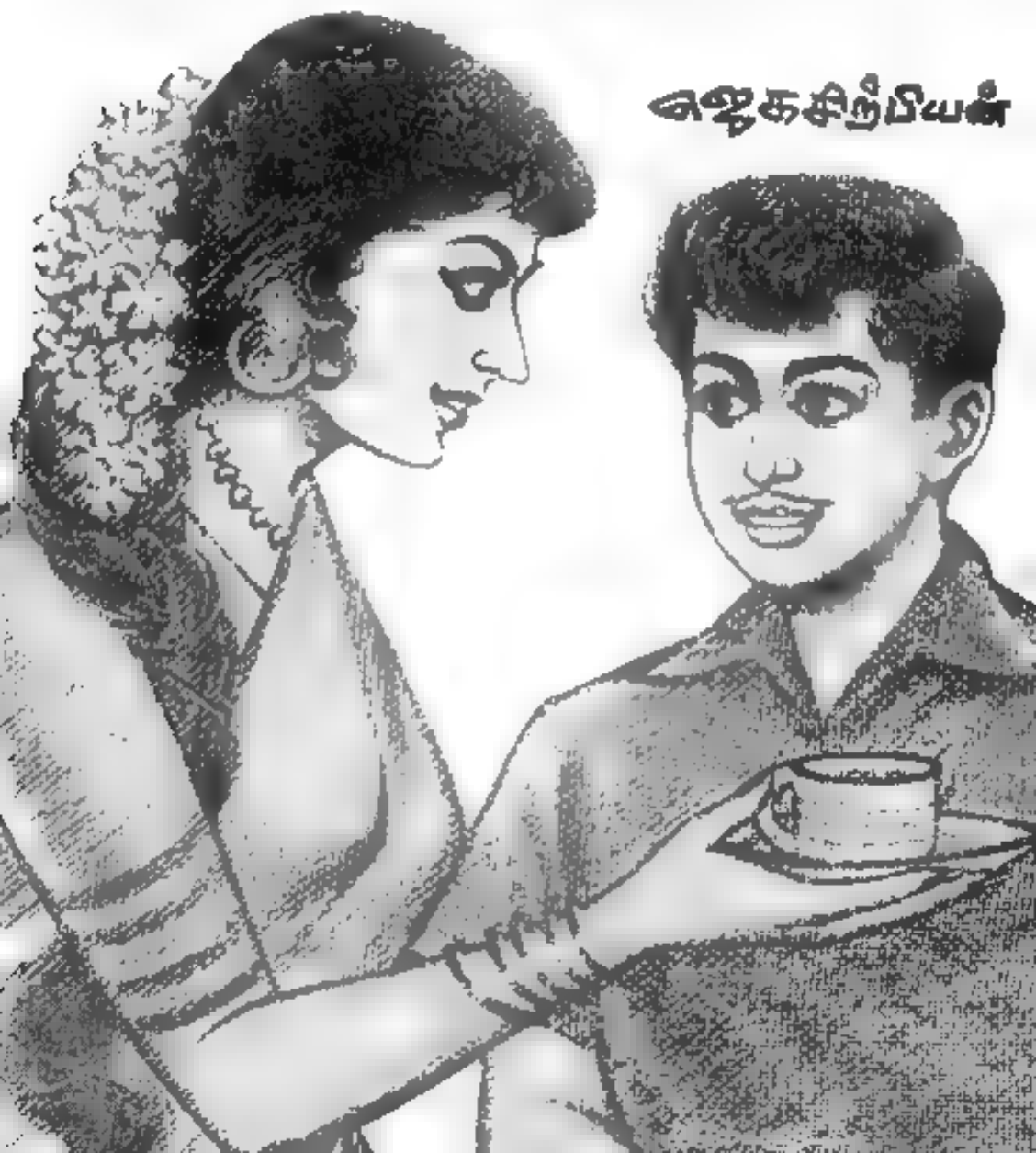
சபேசனின் நிலை சிறுசுச் சிறுசு முன்பேற தம் கண்டு வந்தது. ஒரே சட்டை, காஞ்சாக்காய் விஷமம் குளித்த பின் துவைத்து உடுத்தி வந்தது மாறி, குண்டை லொக் கட்டைகள், தாங்கு பாண்டுகள், இரண்டு பனியன், ஒரு துயாணி, காயணி, இரண்டு பெய்ட் முதலானவை புதிதாக வாங்கிவிருந்தான். இவற்றைக் காட்டிலும் இன்னமொரு முன்பேறதம் என்னவென்றால், இப்போது அவன் நோட்டைக்கிள் சாப்பிடுவதில்லை; தனக்கு வேண்டிய உணவைத் தானே சமைக்கத் தொடங்கியிருந்தான். தவிமைய வாழ்க்கையில் சமையல் வேலை ஒரு நல்ல பொழுதுபோக்காகவும் அவனுக்கு இருந்தது. இதனுடையனாம் அவனுடைய உடல் வளர்ச்சியைக்கூட ஒரு புதிய அழகம் மிடுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தது. உள்வாங்கிய ஆழத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்கி வேர் விட்டுப்போன சில இந்தப் பந்த இழம்புகு வலங்களைத் தவிர அவனுடைய தேவைகளை யோட்டி எழும் சிவனரைக் கவியவைச் சபேசனும்பாறும் அவளிடமிருந்து விடைபெற்று விட்டன என்பதே சொல்ல வேண்டும்.

என்றறக்காவது மாலை நேரங்களில் அவனுக்குப் பொழுது போகவிடும் பெய்கும்,

பக்கத்துத் தெருவிலிருக்கும் பரீயியக் ஹிஸி
 ஹிடம் போய்க் கொஞ்ச நேரம் பேசிக்கொண்
 டிருந்துவிட்டு வருவான். இந்தப் போக்கு
 வரத்தில், அவனுக்குத் தேவையில்லாத—
 ஆனால், வருத்தத் தகை— ஒரு விஷயம்
 தெரிய வந்தது. அதாவது, பரீயியக் ஹிஸி
 ஹிஸ் ஹீட்டுக்குப் பக்கத்து ஹீட்டில் ஒரு
 சேக் குடும்பம் குடிவிருந்தது. அந்தக்
 குடும்பத் தலைவர் ஒரு பய டாக்டர். அவ
 னுக்குச் சொத்துமாகப் பத் கட்டும் செஷிக்
 ஒன்று இருந்தது. அது அவன் ஹீட்டின் ஒரு
 பகுதியிலேயே அமைந்திருந்தது. செஷிக்
 பதுார் காலிடயில் செஷிக் பகுதி ;
 ஹிஸிப்ப நாஸ்கன் தெருப் பக்கம் குடி
 விரும்புப் பகுதி. அந்தச் சேக் குடும்பம்

அங்கு ஒரு காலமாகவே இருந்து வரு
 கிறது. அதுபோன்று பத் கட்டும் செஷிக்
 வகத்து தடத்தி வரும் இன்னும் சில
 சேக் குடும்பங்களும் அங்கு குடிவிருந்து
 வந்தன. இவ் மாதங்களுக்கு முன்வரை
 அந்தச் சேக் குடும்பம் இந்தப் பரீயியக்
 குடியிருந்துடன் தேச பாவமாகத்தான் பழகி
 வந்ததாம். ஆனால் இப்போது அவர்கள்
 இவர்களுடன் சரியாகப் பேசுவது இல்லை
 யாம். காரணம் என்னவென்று கேட்ட
 ததிரு, 'அவர்கள் ஹிஸிப் காக சொந்து
 ஹீட்டது; நாங்கள் எப்போதும் போலவே
 ஏழைகளாகவிரும்புகிறோம். அதனால் எங்களை
 அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை'. என்றான்
 பரீயியக் ஹிஸி.

ஐக்கிசிரியன்

சென்னைக்கு, கடந்த இரண்டு மாத காலமாக அவன் தன் திணைப் பகுதியிலுள்ளதில் சீராகத்தான் கொள்வனப்பிப்பது மூலக் கவனத்தைப் செலுத்தி விட்டிருந்தான். அந்தத் தகுதி எவ்வளவு வேகம் முடியுமா? அவன்கூட அது இந்தான் வரையில் தவறாகப் படவில்லை. ஆனால் இப்போது அவன் திரைத் திரைத்திரை, 'என்ன இப்போது இருக்கிறீர்கள்?' இத்தனை நாட்களாக அவன் அவனைப் போய்த் பார்க்காமலிருப்பது பற்றி என்ன நினைப்பான்? அவன் நினைப்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும்; அவருடைய அண்ணன் தம்பி எழுந்த, தான் எல்லாம்மேலானதுதான் என்ன ஒருதரப்பாக்கள்? கணவன் கணமையின் வரலாற்றை வித்ததான், அது திரைத்திரை எழுந்ததோடு போய் விட்டான் என்னவென்று நினைப்பாக்கள்? -- இவ்வாறு என்னவித திருஷ்டி தனித்தனிக் கொண்டு முடியாத

“... உம்... சீமைத் துறைமுகம்
மற்றும் அமைந்துள்ள இந்தக் காலம்
கட. சந்திரசேகர...”

செபாஸ்திசு என்பதும் பர்ஸியக் கிறிஸ்தியனாகவும் சத்தோஷமரணி விட்டது. அவன் உட்புற ஜுக்ஸீனைய வாங்கிக்கொண்டு பணத்தைப் கொடுத்தான்.

நாடுகளின் தோட்டத் துறைகள் மட்டுமே
தான் இவ் வகைத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி
உதவாமல் பிற்புறத் திட்டங்களைப் பின்பு
அதே திட்டங்களை எதிர்த்துக் கொண்டு
மாற்றியிருந்தால் தான் இவ் வகைத் திட்டங்களை

இதோ—
வலியை
சிக்கனச் செலவில்
விரைவாக நீக்கவல்ல மாத்திரை
 தலை நோவு, தொண்டைப் புண், துண்தோஷம்
 ஆகியவற்றைக் குணப்படுத்தக் கூடியது.

நீவாரின்

2 மாத்திரைகள் கொண்ட ஒரு பாக்கெட் விலை 10 ரூபாய்தான்
 உபயோக அருகாமையிலுள்ள விபரங்களைப் பற்றித்
 50 பாக்கெட்டுகள் கொண்ட ஒரு அடனடப் பெட்டியை வாங்குங்கள்.

nivārin
nivārin
nivārin

தயாரிப்பாளர்கள்:
 டேப்லெட்ஸ்
 பிரைவேட் லிமிடெட்
 என்.பி.சி. என்.பி.சி. என்.பி.சி.
 மதுரை-2

மேலும் வெவ்வேறு
 எடுத்துரைக்கிறோம்:
 விட்டிஸ்
 ஓரியண்டல் பாம்
 6 பார்க்கியூடிகல்ஸ் லிமிடெட்
 என்.பி.சி. என்.பி.சி. என்.பி.சி. மதுரை-2

விசுவநாதன் உள்

னார் உருத்து அன்று வரை பார்த்ததில்லை யென்பது. விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தில் அரண்மனையில் பரங்கரைமான் பிள் விசுவநாதன் ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒவ்வொரு தந்தையார் கூற எழுதியபோது கூட அவன் இந்த அளவுக்குக் கவகை மனமடையவில்லை. விசுவநாதன் உள்வாங்கலில் உருண்ட

விவற்றித் திருநகர்

அகிலன்

கண்வீரர் முத்துக்கள் அவரை நடுங்க வைத்தான்.

"இரண்டு கால்களில் ஒன்று பிடித்து விட்டாலும் அவன் நொண்டிதான். என்னுடைய கால்களில் ஒன்று பிடித்து விட்டது. என் அப்பா இந்த சாம்ராஜ்யத்துக்கும் சக்கரவர்த்திகளுக்கும் துரோகம் செய்துவிட்டார். இந்த உயிர் உள்ளவரையிலும் நீங்காத பழியைத் தேடிக்கொண்டு விட்டார்" என்றான் விசுவநாதன்.

செய்திகளை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருந்த வட்கமி. "காரணம் இல்லாமல் செய்திருக்க மாட்டார்; காரணம் தெரிந்ததும் சக்கரவர்த்திகளை அவர் முடிசை ஆதரிக்கக் கூடும்" என்றான்.

விசுவநாதனுக்கு இது ஓரளவு ஆறுதலைத் தந்ததென்றாலும் அவன் தன் தந்தையின் முடிசைச் சிறிதும் ஏற்றிக் கொள்ளவில்லை.

"இது பல மொழிகள் பேசும் பழுவேறு மக்களின் மொண்ட சாம்ராஜ்யம். அதனுடைய சக்கரவர்த்திகளின் கைபயில் கூடத் தெறுவதற்கு நேரம் சம்பந்தமில்லை. கண்டால், இப்படிப் பல் மொழிப் புலவர்களும் ஆதரவு பெற்று வருகிறார்கள். எல்லெட்டுக்களைக் கூடப் பல மொழிகளிலும் சொதுக்கச் செய்திருர் சக்கரவர்த்தி. இப்படியெல்லாம் இந்த நாட்டில் வரவாதே இதுவரையில் காணாத புதிய வரவாதைச் சக்கரவர்த்திகள் உருவாக்கி வருகிறார்கள் அப்பா அதற்கு நேர் எதிராகத் திகழ்கிறீர்கள். ஒற்றையையை வளர்ப்பதற்காகச் சக்கரவர்த்திகள் அரும்பாடு பட்டு வருகிறபோது வேற்றுமையின் வெறுப்பைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு விட்டார் அப்பா."

"நீங்கள் ஏதேதோ நினைத்து வினாக்கள் கேட்கப்படுகிறீர்கள்" என்றான் வட்கமி.

"இப்போது வட்கமி உள்வாங்கல் நடவடிக்கை தயிர் நடப்பதும் பிறந்த தயிர். அவர் இப்போது இங்கு அளவளவாத இடத்தில் இருக்கிறார். இவ்வளவு பார்த்து மனமடைய சக்கரவர்த்திகளிடம் உயிரியம் செய்யும் ஒருவர் பாண்டியாபட்டியிருந்து நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு ஆள நினைப்பது சீராகவா? அல்லது வாட்கம் பிறந்து உயிர் பெருக்கலாக வந்து செர்வத மானிக்காபுர் போவதானே நம்மை

உள்வாங்கல்? விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் புனித உட்கிரகத்தை என் அப்பா வட்கமி மறந்தார்? சொல்றே தெரியவில்லை. சக்கரவர்த்திகள் உள்வாங்கல் செய்து இப்போது நடத்தால், அவர்களுக்குப் பிறகு இந்த நாடு எல்லாம் பிள்ளைமாதம் விதவிதமாகிவிடும் போகும். வட்கமி!"

வட்கமி இதுபற்றி அவனிடம் ஏதும் பேச விரும்பவில்லை. அவன் தந்தையார்

குக்கா தாயைப்போல இருக்க அவன் வட்கமி எழுதியவன். தந்தையும் மீறித் தந்தையின் செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன என்ற அச்சமும் அவர் வாட்டத் தொடங்கியது.

"இருக்கக் கொண்டு எழும்பாக அவர் பட்டுக் கொண்டு தவிக்கிறேன் நான்" என்றான் விசுவநாதன்.

வட்கமிக்கும் அளவைய அவனிடம் உறத்தொழியது. "அப்பாவிற்கும் உங்களுக்கும் இடையில் நாளுக்கு நாள் அகலப்பட்டுத் தவிக்கிறேன்" என்று அவன் தனக்கும் சொல்லிக் கொண்டான்.

"சாம்ராஜ்யத்தில் வட்டியத்தக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று நினைவையும் என்னுடைய தாய்க் முடிவாகியது. அவ்வாறே பெருமையுடன் இருக்கு வந்துவிட்டது என்மனதையும் என்னுடைய தாய்க் முடிவாகியது. சக்கரவர்த்திகள் அவர்களை எவ்வாறு நடத்தப் போகிறார்கள் என்று ஒன்றையோ தானும் என்னுடைய கைக்குக் கொண்டுவிடுவோம்."

வட்கமி அவனாகிய தெருவி மெல்ல அவனுடைய முடிசை உறது நோக்கினான். "தயவுசெய்து அதற்கு மட்டும் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். மற்ற அமரநாயக்கர்களும் உங்கள் அப்பாவும் ஒன்றி விட்டார்கள். என் அப்பாவும் அப்பா ஏதும் நடப்பதற்கு இடம் கொடுத்துவிட்ட வட்டகம். ஆகவே, தண்டனை விடக்குமே என்று அஞ்சாதீர்கள்."

"பாண்டிய நாட்டுப் பேரரசின் என் அப்பா உயிர் துறந்திருந்தால் கூட நான் பெருமைப்பட்டிருப்பேன். வட்டகமும் சங்கீதமும் வரும் துன்பவாசியை விடக் கொடியது மானத்தக்கு வருகிறது இறுக்கு. மானத்தை இழந்து விடுமேயென்பது வரது என் அப்பாவும் உட்கமி மனமடையார்கள்."

வட்கமிக்கு இப்போதுதான் அந்த விஷயமும் புலப்பட்டது. அப்போது வாயிலு எல்வனவு பவங்கரையன் சார்பு எவ்வளவு நினைத்து அவன் நடுங்கினான். அவர்கள் இருந்த குழுவைக்கு அடுத்ததாய்போலத் தான் அதன் மறு சரிவில் அப்பாவி சிவநாயக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பா ஒரு நினைதான் நாயக்கக்கு வந்துவிட்டார் பிறகு விசுவநாதனின் உறது அதன் பிறகு அவனாக

விசுவநாதன் என்பவரது நினைவு முடியுமா?

"ஒரு காலியம் செய்திதான்" என்று கேட்டான் எட்கமி.

"என்ன?"

"உடனடியாக உங்கள் தந்தையாருக்குச் செய்தி அனுப்பி நாட்டைப் பாண்டியரிடம் கொடுத்துவிட்டு இங்கு வந்துவிடச் சொல்லுங்கள். யிதே நான் சக்கரவர்த்தியிடம் முறையிட்டுக் கொள்ளலாம்" என்று.

"என் குறுக்கிட்டால் அப்பா எதிர்ப் பாட்டார்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தியைவிடும்படி சொல்லிடுப்பதால் உடனே வந்து விடுவார்கள்."

அத்தியாயம் முப்பத்தைந்து

அமைச்சரின் ஆலோசனை

விசுவநாதனும் எட்கமியும் நெருக்கிப் பழகுவதையும் அவர்கள் அங்கப்போது துணைபுரிவாருக்கு அப்பாவுடைய தனிமையை நாடிச் சென்று வரவந்ததும் எல்லாம் நூலிற் பார் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருந்தனர். ஆறாறுப் பைசை அவர் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவில்லை, பராசுரமரிகா குழப்பவர் போலவும் அவர்களுக்கு போக்கு நமக்குத் தெரிவாதது போலவும் அவர் வட்டிக்கொண்டார். எட்கமியின் அறிவாற்றலினால், லுனி வீதும், அவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது போலவும் விசுவநாதனின் ஈரத்தினும் பண்பினும் அவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது.

அன்ற நாயக்கனிடே சிவா விசுவநாதனுக்குத் தங்கவது பெங்களூருக் கொடுப்பதற்காகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு வீட்டுப் பெண்டிர் விசுவநாதனின் தாயார் கமலா நெய்யை அடக்கடி வந்து பார்த்துச் சென்றனர். இவற்றையெல்லாம் காணும் நரசிம்மர் கவலிக்கத் தலையெடுக்க, சிறு வயதிலேயே பெங்களூரு மணம் செய்து கலப்பதும், ஐந்துநூற்றே நல்லுக்கும் மேற்பட்ட பெண்டினர் மணம் செய்து கொடுப்பதும் உட விதவகரத்தில் வந்த

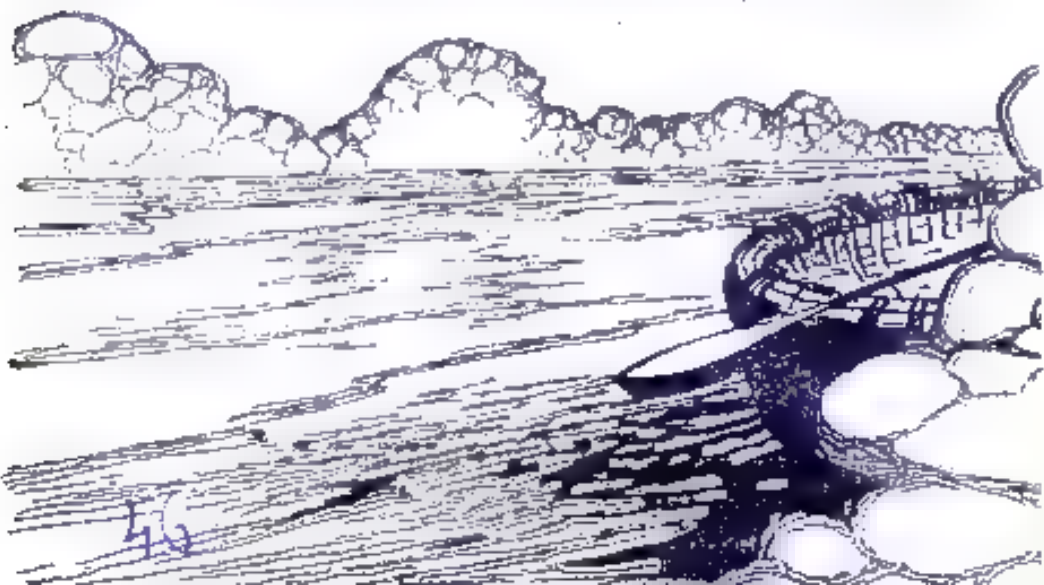
"ஒருபேய் அப்படியும் வரவில்லாது" எனக்கொல்லவோ அவர்கள் அப்படியும் வர மாட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னுவிடும்"

சோபத்தோடு எட்கமியை உருட்டி விடுத்தான் விசுவநாதன். "என்னிடமே இப்படியப் போ என்ன நுனிச்சல் உனக்கு சக்கரவர்த்திகளின் ஆணையை இனிதும் ஒருவர் மீது எழுதியென்று நீ நினைக்கிறாயா? ஆணையை மீறிவிட்டால் அவர் உயிர் தரிக்காது என்பது நினைக்காது?" என்று அவனைப் பற்றி ஆத்திரத்தோடு உறுக்கினான்.

எட்கமி அவனுடைய நினைக்காத தன்மையைத் தெம்பினான்.

மாச இருந்தது. தவிரவும் செல்வனாகக் கிளகம் பவித்து அவதாரமே தங்கவது வாழ்க்கையின் நொக்கமாகக் கொண்டிருந்த களியாகவரும் அங்கு திறந்திருந்தனர். விசுவநாதனின் இளமை, பருவி, அவனுக்குச் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்த செல்வாக்கு இவ்வளவுமே போன்று எல்லாம் அவனிடம் எடுபாடு கொள்ளச் செய்தன. விசுவநாதனோ விதிப்போடு யாதிதும் அடிப்பட்டுக் கொள்ளாமல், எட்கமியின் நினைவில் மாதிரித் தங்கிப் பறி கொடுத்திருந்தான். அவனுடைய இந்தப் போக்குத்தான் எல்லாம் நூலிற்றைக்கு அவனிடம் எங்கிலாற்ற பரிவு காட்ட வைத்தது.

ஆறாறுப் பைசை ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் அவன் அவரால் நம்ப முடியவில்லை. சக்கரவர்த்தி செல்வன் தேவராயர் எப்படியெல்லாம் நினைப்பாரோ, பேசுவாரோ, செய்வாரோ அப்படியே அவரும் நடந்துகொண்டான். அப்போது அவன் சக்கரவர்த்தியிடம் அரைநூற்றுச் சென்ற யிதே அவனுடைய தந்தையின் போக்கை அவன் தெரிந்து கொண்டிருப்பான் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவரிடம் அதைப் பற்றி அவன் போலவே யிதே, சக்கரவர்த்தியைப்

போயினே அவன் நரகம் மீது தோய் கொண்
டிருந்தான் என்றுதான் மட்டும் தெரிந்து கொண்டார்.

அவருக்கு அவரிடம் அந்தப் பேச்சை எடுப்பான்
என்று எதிர்பார்த்த சாஸ்திரத்தின்படி கடைசியில்
தாமாவே அணிடும் பேச விரும்பினார். அதற்
கொரு வாய்ப்பாக அவருடைய பிறந்த தான்
விழாவும் வந்தது. வேறு யாரையும் அழைக்காமல்
விகவநாதனையும், அவன் தாயார் கமலா தேவியையும்
தம் மாஸிகைக்கு அவர் அழைத்திருந்தார். விருந்து
முடிந்த அகிஷ்ணுமே தோட்டத்து மர நிழலில்
அமர்ந்து உலவாசனாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பேச்சுகூறியபின் திடீரென்று
நாகம் தாவுக்கரைப் பற்றிக் குழிப்
பிட்ட சாஸ்திர நரசிம்மா, "அவ
ருக்கு அபத்தம் ஏதும் ஏற்படாமல்
தடுக்க முடியுமாயின் அது ஒரே
ஒருவன்தான் முடியும்" என்று
உறு விகவநாதனைப் பார்த்தார்.

தேவர் பிலிம்ஸ்

மகாசி

வி.கே.ஜி.
கெயிப்டி
பிரபாக்
சுரஸ்வதி
தயாரிப்பு
கெளஞ்செந்திரன்

டைரக்டர்

தயாரிப்பு

M.A. திருமுகம் + சாண்டர் M.M.A. சின்னப்பா தேவர்

ELEGANT

1/100

"ஆபத்த ஏற்படுமென்றிருக்கா?" என்று அவரத்தொடு கேட்டார் மைனாவேணி. எட்டையி அப்படி வாய் விட்டுக் கேட்டவென்றேயே தவிர, அவளுடைய நெஞ்சம் துண்டாகவில்லை.

"அப்பாவுக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் தடுத்தே கொண்டு அவர்களால் மட்டுமே முடியும். அவர்கள் மனம் மயத்தாரர்களாகவும் சக்கரவர்த்திகளிடம் தக்க வரலாம் கூறி வினக்கலாம். நாட்டைப் பாண்டியரிடம் விட்டு விட்டு விவரத்தில் திரும்பி வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். உடனடியாகக் கொடுக்காமல் இருந்ததற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கக்கூடும் என்றுதான் நானும் நினைக்கிறேன். அவற்றைத் தெரிந்து கொண்டால் சக்கரவர்த்திகளின் மன்னிப்பை அவர்கள் பெற முடியும். அப்பா வந்தவுடன் அவர்கள் உளும் காரணங்கள் ஏற்றவையாக இருந்தால், நானும் அப்பாவுக்காகச் சக்கரவர்த்திகளிடம் வாதாட விரும்புகிறேன்" என்று கூறினாள் மைனாவேணி.

"இக்கறக்குப் பாண்டிய நாடு இருக்கும் நிலைமை சக்கரவர்த்திகளிடம், உன் அப்பாவுக்குத்தான் நன்கு தெரியும். அவர் நேரில் வராததற்குச் சென்றுவர். பொயிசு எத்தனைபொயிசுகளையும் வைப்போருகியும் இழந்திருப்பார், அவர் என்ன முடிவு செய்தாலும் அது சரியாகத்தான் இருக்கும். இதை நீ சக்கரவர்த்திகளிடம் எடுத்துக் கூற வேண்டும். சக்கரவர்த்திகள் உன்விடம் தனிப் பட்ட அன்பு கொள்வார்களே. அந்த அன்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நீ தவறக் கூடாது" என்று அமைச்சர்.

"எனக்கென்னவோ அப்பா செய்தது தவறென்றே தெரிகிறது" என்று மைனாவேணி.

சாளுவ நாடுமீதக் கூர்ந்ததிக் இது வேல் மாய்ச்செய்து போகிறதது. என்னுடைய தம் அநிர்சினைய வெளிக் காட்டிக்கொண்டா மல் அவர் புண்ணை பூத்தார்.

"மிகவதாது! அவர் சென்றிருப்பதே எனக்குச் சரிபென்று தெரிகிறது" என்று அழுத்தமாகக் கூறினார் சாளுவ நாடுமீதர். "தாநிர்க்குடையமொகதம் சக்கரவர்த்திகளுக்கு இந்த விபத்து நேர்த்து அவர்களுடைய ஆதி தாநித் தகிர்த்து விட்டது. அவர்களுக்குப் பின்னும் என்ன நேர்த்தும் என்ற திரிக்கதரி செய்ததொடு உன் அப்பா இப்போதே பாரித் திருக்கிறார். அதற்கு ஏற்றப்போய்தான் அவருடைய நடவடிக்கைகளும் இருக்கின்றன. உன்விடம் ஒரு வேதனை நினைத்த உன் மைனாவேணி நான் சொல்கிறதான் நீரவேண்டும்; சக்கரவர்த்திகள் இப்போது அனைவதற்கு முன்னால் உன் விட்டுப் பிரகாசினும் நீபத் தைப் போய் இருக்கிறார்கள். தம் உயிருள்ள வரைவிலும் எங்கும் போகவே தம் ஆணைகள் நினைக்கிறப்பட்டு வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்."

அந்த வேதனை நினைத்த உன்மை மிகவதாது என்னவோ செய்தது. சக்கரவர்த்தியை வேறு வாரும் இப்படி 'அனைவதற்கு முன்பாக உன் விடும் நீயும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்ததன் அவர் வெள்கு எழுத்திருப்

"காண்க! இவருக்கு விடும் வந்ததும் தான்மே தவிர எந்திர என்ன கூறி அட்டவாசை வெந்து கொள்வதற்குநிறை. என்ன வென்?"

"தருவாது நீ இருக்க விட்டு விடுக. திருவாவையு போகிறது."

பாக், ஆனால் கூறியவர் சாளுவ நாடுமீதர் என்பதால் அவர் பொறுத்துக் கொண்டு வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

"சக்கரவர்த்திகளுக்குப் பின்னும் என்ன நடக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?" என்று சாளுவ நாடுமீதர் கேட்டால் மைனாவேணி.

"அவருடைய தம்பி அந்த ராபிரா மருமகன் சாமராவிரா சக்கரவர்த்திகளாக வரக்கூடும். அந்தராவருக்குத்தான் முதல் உரிமை இருக்கிறது. அவர் வந்தால் நான் இங்கு அமைச்சராகவிரா உன் அப்பா தகுதி காலியாகவிரா இருக்க முடியாது. சோழ நாட்டில் என் பெற்றபார்க்கையிற் உள்ள நாட்டைப் பிடுக்கி அவருடைய நெருக்கித் கூற விளக்குக் கொடுக்கக் கூடும். உன் அப்பாவுக்குப் பின்னும் நீ அவர் ஆட்சியிலுள்ள நாட்டை ஆள் முடியாதது செய்துகொள்வார். திருவாவை நெருங்குக்குப் பிறகு இந்த சாமராவிரம் இப்படியே நினைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது."

பூ திருக்கிட்டால் மிகவதாது.

"அதனுடைய இப்போதே நீ கூறுவது எந்நினைத்துக்கு ஒரு வழி நேர்த்து கொண்டு வேண்டும் என்று நானும் உன் அப்பாவும் விரும்புகிறோம். எட்டையிசின் எந்நினைத்துக் எனக்குப் பந்ததக் இருப்ப தால்தான் நான் உன்விடம் பந்தியும் வெளிக் கொள்ளுகிறேன்."

எட்டையி அப்போது மிகவதாதினக் கூர்ந்து நோக்கினாள். நாணத்தால் அவள் முகம் மிகத்திருத்தாலும் அவளால் மிகவதாதினக் கவனிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. 'என்னுடைய அப்பா சொல்வது போலவே நடத்து கொள்ளுகள்!' என்று அவளுடைய விழிகள் அவளிடம் வெள்கின.

முதல் முதலாக எட்டையிசைத் தன் நெரு குணத்துப் பெரியதால் மிகவதாது அந்த விதாடியில் மதிர எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டான். மைனாவேணியும் மனம் பூரித்துப் போனார். சாளுவ நாடுமீதர் மிகவதாதினக் முதல் நோற்றத்தைக் கூர்ந்து கவனித்து அவளுக்கு எட்டையிசிடம் இருந்த அன்பை அவருக்குக் கொண்டார்.

“ஒரே ஒரு உதயிதயம் செவிய வேண்டாம் அகலியம் உலகம் ஏற்பட்டதாம்” என்று தொடகிழை அமைச்சர். “அந்த உதயிதய உலகமாகவும் ஸ்டாலின்களாகவும் உள் அப்பாவுகளாகவும் நீ செவிய வேண்டும்.”

“என்ன உதயி?”

“ஒருவேளை, நாம நாயக்கருக்கும் சகல கார்த்திகளுக்கும் மோதலும் ஏற்பட்டால் நீ சக்கரவர்த்தினிடம் உள் அப்பாவின சார்பில் வாதாட வேண்டும், நீ கூறியல் சக்கர வர்த்திகள் ஆயோகம் செய்வார். நமக் கெல்லாம் அதனால் நன்மை ஏற்படும். இவ்வா ளிட்டால் ஏதும் விபரதங்கள் நிகழக் கூடும், உள் அப்பாவுகள் ஒருவருவாகிய முரட்டுத்தன மான பிழவாதம் கொண்டவர் என்பது உலகத்துத் தெரியும்.”

“எத்தனாக தான் வாதாட வேண்டும் என்றே புரியவில்லை, திரும்பி வந்தவுடன் அப்பா தம் சொந்தக்காக வகுத்தி மன் விப்புக் கொட்டாயே போதும். அவசிய மானால் அப்போது நானும் கூறுகிறேன். வேங்கட நாயக்கருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை போல் அப்பாவுக்குக் கொடுக்கப் படமாட்டாதென்றே நினைக்கிறேன்.”

“சாணிய நரசிம்மருக்கு அவனிடம் ஏதோ ஒரு ரகசியத்தை வெளிப்பட வேண்டும் என்ற துடிப்பு ஏற்பட்டது. அதை அவனிடமே வெளிப்படையாகக் கூறி, அவனைத் தன் சார்பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டமிட்டார். ஆனால் பெண்கள் அருகில் இருந்ததால் அவர் அதை அப்போது கூற வில்லை.

அப்போது பிக்குத காரிக் வழிவகை பதாரப்போடு அவருடைய புகாரினால் ஒருவன் ஓடி வந்தான். அவசரமாக அவ னிடம் எழுந்த சென்ற சாணிய நரசிம்மர் அவன் கூறிய செய்தியைக் கேட்டுத் திகைப் படைந்தார். சாமபத்திர நாயக்கர் அவரைத் தேடி வந்திருக்கிறார் என்ற செய்தியை அவரிடம் தனித்துக் கூறியான் பணியான். “மேல் மாட்டத்துக்கு அவரை அழைத்துச் செல்: இரோ வந்து விடுகிறேன்” என்று கூறி அவரை அனுப்பி வைத்தார்.

அடுத்ததாற்போல், அவர் தமக்கு அவசரக் கடமை ஒன்று வந்துவிட்டதாகக் கூறியே, அந்தக் கட்டிடம் அதோடு விலகிற்று. மிகவு நாதன் தன் அச்சியாரோடு மாணிக்கமூர்ப் புறப்பட்டான் அவன் அங்கு போய்ச் சேரு வதற்கு முன்பே அவனுக்கு அன்மாவியி லிருந்து ஒரு கட்டளை அனுப்பிவிருந்தார் சக்கரவர்த்தி.

“மதுரைலிருந்து எந்நிரசேகர பாண்டி வர் வந்திருக்கிறார். நாகம் நாயக்கரின் சார்பில் ஓரம் வந்திருக்கிறது. இது பற்றி விசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் நாளைக்கு அவர் நாயக்கர்கள் எல்லோரும் சம்பாதி வந்துவிட வேண்டும்.”

“நாகம் நாயக்கரின் சார்பில் ஓரம் வந் திருக்கிறது” என்ற செய்தியைப் படித்த வுடனேயே மிகவுநாதனின் தனி கழனிற்று. சக்கரவர்த்திகளின் ஆதரப்பை அவர் வந்து சேராமல் ஓரம் அனுப்புவதன் மூலம் இரண் டாவது முறையாக ஆணையை மீறத் துணிந்து விட்டாரா அவர்? (தொடரும்)

உறையின் மேல் “தமிழ்த் திரை-1965” என்று குறிப்பிட வும், இது மிகவுநாதன் கடிதம் போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்வதற்கானது. நிரசேகரவாத கட்டுரைகளை நிறுப்பிப் பேற விருப்பமோ தங்கள் விளக்கிட, நபன் திரைவடம் உதா ன் உறையை உடன் அனுப்ப வேண்டும்.

ஆண்டுதோறும் தமிழ்த் எத்தனையோ திரைப்படங்கள் வெளி வருகின்றன. ரசிகர்களின் எண்ணிக்கை வளர வளர, திரைப் படங்களின் எண்ணிக்கையும் வளர்ந்து வருகின்றன. - மாணிட, வாழ்க்கையில் காப்பீடு அருந்துதல் என்பது தினசரிப் பழக்கமாகி விட்டதோ, அப்படியே சினிமாப் பார்க்கும் பழக்கமும் வளர்ந்து விட்டது. ஒரு படத்தை ஒரு தரமானிலும் பார்க்கும் மனநித் திராத நேயர்களைக் காண்பது அபூர்வம்.

1965ல் எத்தனையோ புதுத் தமிழ்ப் படங்கள் வெளிவந்துள்ளன அவ்வளவு? அவற்றில் எந்தப் படம் உலகன் மனத்தில் இடம் பற்றிக் கொண்டது? அந்தப் படத்தில் எந்தக் கதாபாத்திரம் உலகன் நினைவில் அழிவாமல் நிற்கிறது? அதில் எந்த அம்சத்தை தீங்கள் பாராட்டுகிறீர்கள்? இது பற்றிக் ‘சுலி’-யில் அரைப் பக்கத்துக்கு மேல் போலாமல் கவனவாடி எழுதியுணர்ப்புகள். சிறப்பான கட்டுரைக்குப் பரிசு உண்டு: முடிவு தேதி 8-8-1999

பெட்போர்டால்

எதிர்காலம் உருவாக்கப்படுகிறது!

இந்தியாவுக்கும் டெட்டா ரெகனாஸ் தடையும் ஆயிரக்கணக்கான மில்லனில்—ஈரூபாய் உதவியும், தீவிரத்திறுப்பதில் தங்கியுள்ள சிங்கத்தையச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி வருவதற்குப் பெரிசெய்த

மேலேப்பேரேடு உள்பயிர், அரிநாட்டெட்டுகள், வெயிலு கோடுகள்
அழைப்பதற்கு, கரைய அழைப்பதற்கு, தலை சேதி முதலான அம்சங்கள்
மேலே கருவியிலேயே பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை மானிடரால் செய்து வந்த மானிடராகிய கைப்போனர்கள் இதை
விலக்குவதற்குள் அந்த மேலேயே வேறொரு சத்தி பயன்படுத்தலாம். உதா
விர்த்து-தலைவரையே, அமைச்சரையே கொண்டு, மேலேயேயே உள்பயிர்
உருவம் செய்துக்கொண்டு அதற்குமுள்ள அம்சங்களை எல்லாம் மேலேயே முடிவாக
வைத்து மேலேயேயே அதன் மானிடராகிய மேலேயே வைக்கலாம்.

மாநில பேரவைக்குமாறுக் கீழ்க்கண்ட
புடய பெட்டியோடு அங்கியுள்

பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை

ஒளிந்துகொண்டேன் மோட்டர்ஸ் விட்., கல்கத்தா

[illegible]

நீனைவுக்குப் பின்

ஆன்டாளுக்கு நான்கு வார்த்தைகளோடு பெண் பார்த்த வரப் போகிறார்களாம்.

தெருப்படியில் நின்று படித்துக்கொண்டிருக்கிற ஊர்விலகிய பெண் ஊர்விலகிய வந்த அம்மா இதைச் சொல்லுகிறாள். நான் அப்போதுதான்

கொஞ்சம் கூட மிச்சமில்லாமல் பிரவாகமாக விளையப் பெண்மான் தூட்டத்துக்கு விட்டு விட்டுச் சீப்பும் கையுமாக கைகளில் வந்து வந்திருக்கிறேன்.

ஒன்று வருஷத்துக்குப் பிறகு கைக்கு வந்ததும் கொள்வதும் முதல் செப்தி இதுதான். நிச்சயமாக என்னை இது ஒரு 'செப்தி'யாகவே இருக்கிறது.

இன்னமும் ஆண்டாளுக்குக் கல்லாமை ஆக்கியவன்! எட்டியவரை நினைப்புகளைத் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கிறவனின் கைகளில் சமீபத்து வட்டமிட்டது இந்தச் செப்தி. ஆனால் வாய் நித்தம் அம்மாவின் இதைக் கேட்கவில்லை. அவளுக்கு இது அநிசயமான செப்தியாகும். போகிற போக்கில் ஏதோ பேசக்கூறு நடுவில் கேட்டதை மறந்திருக்கிறதற்குக் கொண்மான் என்னிடம் சொல்லி விட்டுப் போகிறார்.

நான் திரும்பி நிமிர்ந்தபோது என்விடமிருந்து என் நினைப்பின் அந்தந்ததைப் புரிந்து கொண்ட மாதிரி நின்று அம்மா சொன்னாள்.

"எப்படி ஆனது? தெரிவது வருஷக் கணக்காய் அகியிருக்க. ஒன்று கொண்டு வரைத் தாய் இருக்கலாம். இவ்வளவு கழுத்திலே, கையிலே தாது தலை தட்டு இருக்கலாம்."

இதற்குமேல் வரைக் கதை பேச அம்மா வுக்கு நேரம் ஒழிந்திருக்கவில்லை. அவள் கதைமையவற்றைத் தவிர்த்ததும் துண்டை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

பெருமான் கோவில் சமீபத்தில் தெருவில் முதல் வீடு தெரிவாக்காக்கி. படியில் மறி நிமிர்ந்ததும் முதலில் பார்ப்பவையிலிருந்தது துண்டைகளில் பெரிய வரைத்திருக்கிற என்மும், சக்கரமும் குறு நின்று திருமாய்க்காள். காலை மெய்திற்று, என்னால் மல்கியபோல், என்மேல் பார்த்தும் பளிச்சென்று மறைத்துக் குன்று பறித்திருந்த 'Ani' என அறிந்த மறைக்க குண்டும் காட்சியாகவே இருந்தது அது.

உதய திறந்துதான் இருந்தது. நான் தயக்கி நின்று மெய்க் 'மாமா!' என்று அழைத்தேன். உன்னமையில் தெரிவாக்காக்கித் தும் என்மும் நடுவில் உரிமை கொண்டாடி அழகாகும் உதய எழுவாய்க்கும். வாரில் எவ்வாரும் அழகாகத் 'தேவென்' என்றதால் அழகாகிறது வழக்கம். பெரியவர் முதல்

நினைவாகவரை என்மேலுக்கும் அவர் வெறும் தேவென். ஆனால் அப்படி எல்லாவற்றும் போலக் கூப்பிட என்மும் துண்டைக் கொட்டி, மேலும் அது அந்தியமான உணர்வு அவரின் எழுப்பும்.

'மாமா!' என்மேல் மறுபடியும், உன்மேல் நினைப்பது.

"மாமா!" - ஆண்டாளுக்குதான் கேட்டுக் கொண்டே வந்தான்.

"நான்தான் ஆண்டாது!"

"அடடா! வந்தது, வந்தது!"

"இது என்ன ஆண்டாது?"

"ஓ!"

"வாக்கோ, போய்விட்டது. பெரிய வார்த்தை பெண்மான் போட்டுப் பேச ஆரம்பிச்சுட்டே!"

"இனிமேல் அப்படித்தான் சொன்னால்?"

"எதுக்காக?"

"நிறையப் பெரிய படிப்பெண்ணம் படித்துப் பதிந்திருக்கிறேன்! தன்மேல் கொள்ளும் போய்விடுவா!"

"கெட்டுக்குப் போகிறது மிக்கட்டும். ஆண்டாது! நீ இந்த மாதிரி அநாவசியமான மரியாதையெல்லாம் போட்டுப் பேசுவது நான் சொல்லுவேன்."

"கொள்கக்கூடாதே, வந்தா! உன்மேல் வரவேண்டும்."

"அப்பா இப்போது?"

"வருவார். கண்டித்துப் போய்விட்டார். நீ உன்மேல் வரவேண்டும்."

நான் நன்றாகப் பார்த்து நினைவு ஒரு முதல் அழகியப் பார்த்துவிட்டு உன்மேல் துண்டித்தேன். போன தடவை இவ்வளவு பார்த்தபோது இவளுக்கு வயது பதினெட்டு. இப்பொழுது இருபத்தொன்று. உருவத்திலே புதிய மாறுதல் எழுவாய்க்காமை, அந்தப் பதினெட்டு வயதத் தொற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் அப்படியே நின்று விட்டாள்.

"நீ சொம்பு மாதிரியோலிட்டே வந்தா! ஏ அப்பா! பார்த்தால் என் உன்மேல் பட்டு விடும் போலே இருக்கே!"

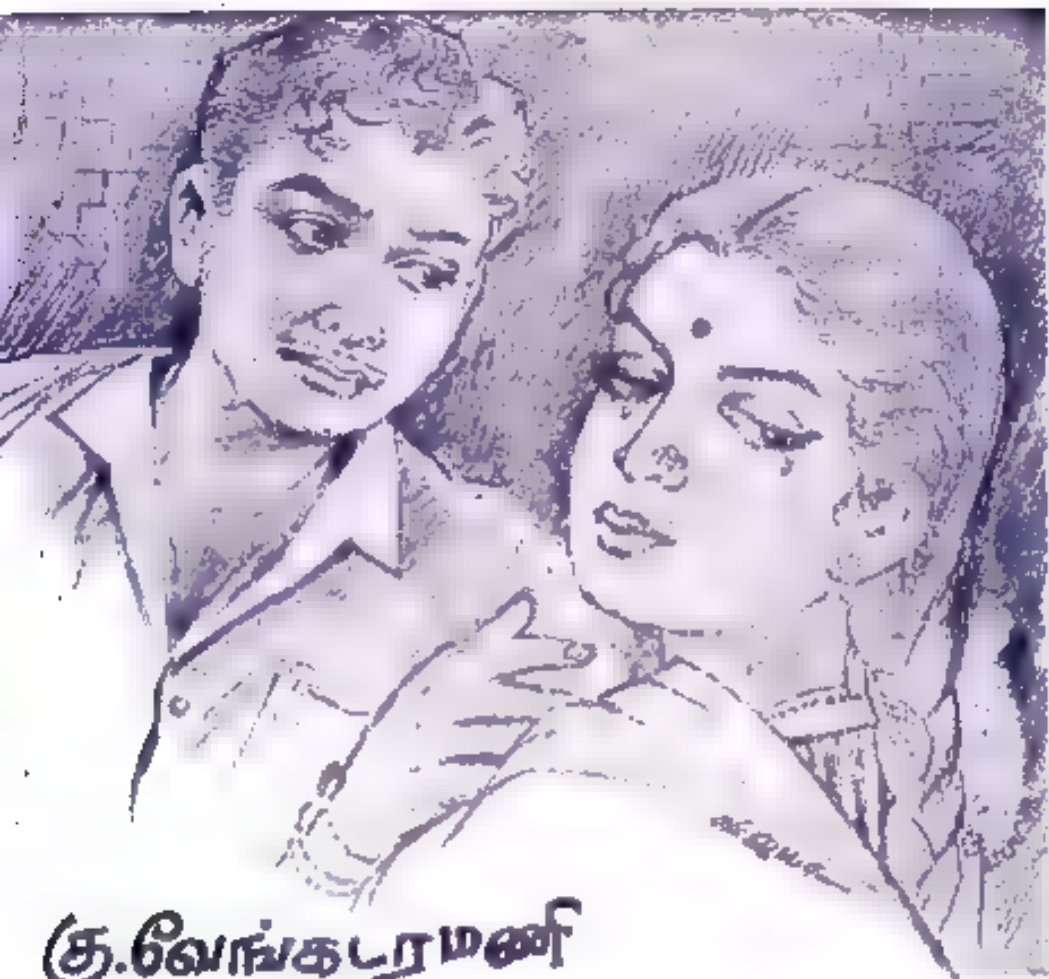
"உன் கண்ணில் உன் பார்வை என்மேலே படுகிறதுக்கு நான் கொடுத்து வைக்கிறேன்!"

"என்மேல்வரவேண்டாம் வந்தா!"

"இன்னும் என்னவெல்லாமோ கொஞ்சமும் என்று ஆனதால் ஆண்டாது, எப்படிச் சொல்வதென்று என்றுதான் தெரிவாக்கே!"

"ஓ!" என்று பெரிதாகச் சிவந்ததால் அவள்.

திறமாவிலே இவள் ஒரு மாதிரிதான்! அவள் உற்று கைக்குப்பி பார்த்த என் பார்வைக்கு. காலம் அகலா வளர்க்கவில்லை; தேய் கவந்துக் கொண்டதால் போகிறது என்றுதான் தொன்றியது. அவள் மாதிரி இவ்வளவு என்று ஏதே ஒன்றும் முதல் பார்வையில் திரிவாக்கித் கொண்டதால், அந்த கெளரவத் தொற்றத்தையும், அதை மட்டுமே

கு.வேங்கடரமணி

பார்த்துவிட்டு அவரையே மூடி கட்டி, பதையும் எண்ணி, ஏமாற்ற போனதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

நின்றபோது எங்கள் பெயரை மீண்டும் தொடங்க நான் மூவதும் நேரத்தில் தேவிகள் வந்துவிட்டார். மனிகைக் கடை? விழுந்து காய்வி வந்த சாமாங்கிதை நான் வாரத்தில் இறக்கி வைத்துவிட்டு, "ஆண்டாரு, உங்களை எடுத்து வை அம்மா!" என்று சொல்லிக் களைப்புத் தீர மேன் துண்டினால் விடுத்தவொன்றை ஆரம்பித்தார். அவர் உடலில் நன்னாமவின் ஆதிக்கம் மேலொழிந்து தின்றது.

தேவிகள் இன்னமும் நான் வந்திருப்பதைக் கவனிக்கவில்லை. ஆண்டாருவும் அவரிடம் சொல்வதே தோன்றாமல் குறதிக் கொள் முருத்தான்.

நான் சட்டென்று எழுந்து அவர் எதிரில் போய்த் தரையில் விழுந்து வணங்கினேன்.

"பார், பார்?" என்று உச்சமும் பட மட்டும்மாடி பிங்குளக்கி கொண்டு கேட்டார் அவர்.

"தம்ப வரதம்!" - துல்லியமான தரையில் ஏளனமான உரிமைபோடு இப்போது ஒலித்தது ஆண்டாருவின் அறிமுகம்.

"வரதனா! எப்போ வந்தே?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அவரையே என்னைத் தரக்கி திறத்திவிட்டு, "இதென்ன அசட்டுக் காரியம்?" என்றார் தேவிகள்.

"எது மாமா அசட்டுக் காரியம்?"

"நான் என்வ சாதாரணம். வேலில் மட்டுமல்லவோ ஏளனமாகப் பிடிக்கிற வன். என் காரியம் வந்து விழுந்து சேலிக் கொடுத்துவது?"

"நிவேமாய்ச் செய்யலாம் மாமா! அதற்கெனவும் உங்க ஆசிரவாதம். உங்க கைகளைப் பிரசாதம் காங்கிக் காப்பிட்ட உடம்பு இது!"

"அது மிகக்கட்டும். நீ எப்போ வந்தே? பழப்பெய்யாம் முடிந்த பொச்சா?"

"தேத்திக்கூத்தான் வந்தேன் மாமா. குறு வகுஷம் வேளிதாட்டியை தனியாகப் பயிற்றி முடிக்கப்பட்டேன். இனிமேல் வேலிக்

இந்தியாவில் முதன் முதலாக
டெலிவிஷன் மூலம் இந்தியன்
ஓவர்ஸீஸ் பாங்க் கட்டரல் காரி-
யாலயத்தில் சில விநாடிக்குள்
உங்கள் காரில் இருந்தபடியே
உங்கள் செக்கிற்கு பணம்
பெறலாம். இதே மாதிரி பணமும்
கட்டலாம்.

இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமைக் காரியாலயம்: 151, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2.

எம். விடி. முத்துலா
தேர்மன்

கே. எம். ரஞ்சன்பா
ஜெனரல் மானேஜர்

மவுண்ட் ரோடு

ஆண்டாளுக்கு எங்கு அப் படித்தான் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது."

"ஆனால் நான் நம் பிசை இல்லை."

"ஏனாம்?"

"எனக்குமே ஒரு ஆசை."

"என்னது ஆண்டாளுக்கு?" நான் படிபடத் தேன்.

"இது வலரக்கும் இத் தனை பேர்கள் வந்து என் கைப் பார்த்துப்பிட்டுப் பிடிக்கவேண்டு சொக் வகையா? நானும் ஒரு தடவை அப்படிச் சொக் கப் போறேன். 'உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவே' என்று தானாகக் சொல்லி அனுப்பிடப் போறேன்."

"ஆண்டாளுக்கு ஆன் டாளுக்கு!" என்று கூறி வேன்.

அவன் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"ஏன் அப்படிச் சொக்கக் கூடாதோ?"

"சொல்லலாம்."

அதற்கு மேல் என்னும் எதுவும் பேச முடியவில்லை.

அவன் போய் விட்டான்.

3

பிற நாள் மாலை.

ஆண்டாளுக்கு விட்டை நோக்கிப் புறப் பட்டேன். சந்தித் தெருவில் நுழையும் போது கோவில் மணி ஒலித்தது.

நினைவில் உடலார்த்து தெருவெப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆண்டாளுக்கு என் கைப் பார்த்ததும் எழுந்து தெருப் படி வலர வந்தது. "ஹ். ஹ்ஹ்" என்று சொல்லி விட்டுக் கொழு வாயில் நோக்கிப் பார்வை வைத் தாவ விட்டான்.

"அதோ பார், அதோ பார்!" என்று அவசரமாகச் சுட்டிக்காட்டினான் ஆண்டாளுக்கு. திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒரு பெண் கோவில் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

"அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாயா?" என்று கேட்டான்.

"அவளுக்கு என்ன?"

"அவனத்தான் மாமி உலக்காகப் பார்த்து வைத்திருக்கிறாள்."

"எனக்கா?"

"உம். உனக்குத்தான். ரொம்ப அழகு அவள். நிறையப் படித்தவள், அவள் அப்பா பெரிய இஞ்சினியர்."

"போதும், ஆண்டாளுக்கு. நான் அவளைப் பார்க்கவும் மாட்டேன். எனக்கு அவளைப் பார்க்கவும் பிடிக்காது."

"ஏனாம்?"

"உன்மையைச் சொல்லட்டுமா ஆன் டாளுக்கு? நான் உன்னைத்தான் கல்யாணம்

"நம்மம்! உன் கை உய்வனவு தெரியுமா?..... 1,86,000 ரொம்!"

செய்த கொள்கைப் போதி நேன்."

"ஆண்டாளுக்குத்தான்."

"செிக்காதே!" என் நேன் அவசரமாக.

அவன் என்னைப் பார்த்து மெனமமாக நின்றான்.

"நீ அசட்டு ஆன் டாளுக்கு."

"ஏன் அப்படிச் சொல்றே?"

நிமிசென்று அவளுக்கு எடைய மூலம் வாராய் போயிற்று கண் வன் கவல்கின.

ஆண்டாளுக்கு அவரின் குரல்?

"ஏன்?"

"ஹ்ஹ்!"

அவன் பெரு மூச்சு விட்டான்.

"ஆண்டாளுக்கு!"

"உம்..... உனக்கு என் மேலே அனு தாயம். நான் கஷ்டப்பட்டுத் தை, கல்யாணம் ஆகாமல் நிற்றிறனைப் பார்த்து நீ இரகைப் பட்டே. அதுகொத்தானே இப்படிச் சொக்கிறே?"

நான் தன்மைய அடைந்தேன்.

"அதுக்காகக் கல்யாணமே பண்ணிக்க முடியுமா? சேத்திக்கு எனக்கும் கொஞ்சம் ஆசையும் உலக்கறமாதான் இருந்தது."

"நான் யாருக்கும் பஸ்ப்படவும் மாட் டேன்; கவலைப்படவும் மாட்டேன். இதைத் தெரிஞ்சுக்கோ ஆண்டாளுக்கு."

"அதெல்லாம் சரிதான். நானும் உனக்குச் சமமா விடுக்க வேண்டாமா? அப்போத் தானே என் மனசும் நிம்மதியா விடுக்கும்?"

இல்லாட்டா 'ஏதோ போலும் போதவன்று தானே நீ கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டே என்னு என்னுடைய மனக் உறுதிநீட்டே விடுக்காதா?"

எனக்குப் பதிக் சொல்வத் தெரியவில்லை.

"இன்னிக்கு உன்னைப் பெண் பார்க்க வந்தது என்ன ஆச்சு?" என்று கேட்டும் பேச்சை மாற்ற முயன்றேன்.

"வந்தவாளுக்கு என்னைப் பிடிச்சப் போச்சு."

"உனக்கு?"

"எனக்குத்தான்."

ஆண்டாளுக்கு என்னைத் துடைத்திக் கொண்டான்.

"என்ன. நான் சொன்னது உனக்குப் புரிகுக்கா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"புரிந்தது!" என்றேன்.

ஆனால் என்னைக்கும் அழாத ஆண்டாளுக்கு இன்று மட்டும் ஏன் என் கைவிடுகள் என்று புரியாமல் குழம்பிற்று என் மனம்.

இவனை ஏன் எல்லாருமே அசட்டு ஆண்டாளுக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றும் புரியவில்லை எனக்கு.

போட்டி முடிவு

நாசுதோறும் மலைபோக வந்து கூனிந்த ஊதாநிலைப் பாரத்த போழுது பாரப்பிபுத் தட்டினதும் தேவர் களின் நடைக்களை உற்சாகக் கதைகள் குறையெழுந்தனவே ஏற்பட்டது. உற்சாகமிகுதியில் பல தேவர்கள் நடைக்களை வாக்விவங்கியவே தொடர்ந்தார்கள் என்பதற்குக் கிறே தரப்பட்டிருக்கும் இது கடிதங்களே காட்டு பகரும்.

‘சிந்தியுங்கள், சிந்தியுங்கள்’ பருதியில் வந்துள்ள சிந்திரத்துக்கான காலகம் 6-2-60 கல்வி இறுதியே இப்போது என் அபிப்பிராயம். கல்வி இறுதி எல்லாம் பக்கப்பின்பு பருவங்கள் களையில் படிக்க வேண்டுமென்று எண்ணத் துடன் செய்து தந்திரம் இது. தருவாரி என். வெங்கடாசலி

கல்வி 6-2-60 இரண்டே முதலியிருந்து கடைபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது படித்துப் படித்தேன். எத்தக் கடிதமில்லும், கடிதமில்லும், அப்படி அபிப்பிராயம் முதலிய என்னுள் சேரவில்லை என்பதற்கு உட்கற்பித்ததுக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. இவ்வாறு பின்பு சிந்தியுங்கள் தாக்கம் கல்வி தேவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டாம். கிடைத்தபடி என். எம். பொத்தரராவும்

இப்படி எத்தனையோ கடிதங்கள் என்ரு தும் அதுக்களை உண்டியில் எது அதுக்களை வாய்ந்தது உட்பட எப்படியும் பின்பு கடித முடிவாகிதோ, அப்படி அமைதிக்குள்ளே படிக்கவேண்டும் தேவர்களின் நடைக்களை வாக்விவங்கிய. என்னும், பரிசுத்தமில்லாத வாக்விவங்கிய இரண்டே வாக்விவங்கிய தேவத் தெருத்தோம். இத்த வாக்விவங்கிய என்ரு சேர்க்கையின் சிந்தியுக்கான இவ்வாறு, என்னுள் சிந்தியுக்கான இவ்வாறு பரிசு தருவது என்றும் முடிவு செய்தோம். பரிசு செய்த வேண்டிய என்ரு உற்சாகத்தில் ஒருவருடே பரிசு நடைக்களை வாக்விவங்கிய என்னுள் அதுபுரியுத்திருக்கிறார். அவர்களுடைய உற்சாகத்தைப் பார்ப்பதில்லாதவர்க அவர்கள் வரிசைப்படுத்திய என்னுள், இவ்வாக்விவங்கிய முதலியும் செய்திருந்தால், அவர்களுடைய பரிசு வழங்குவதென்று எரிவு செய்தோம்.

சிந்தியுங்கள், சிந்தியுங்கள்!

முதல் பரிசு வாக்விவங்கி

“அறிவாக் குழந்தைகளுடன், ‘தொடராதே, ஸ்கூல் அடிக்கும்’ என்ற சொல்லக் கூற திருக்கிற காலம் இது.”

— வட்டவார் வளருதிருது. பக்கம் 33.

இவ்வாக்விவங்கிய என்னுள் பத்திரம் பத்திர குபாய் பரிசு பெறுவார்கள்

- (1) ஸ்ரீ சந்திரவாசாயன், 30, மெட்டா நுதலிய எதிர்த்த தெரு, ஹர்.
- (2) ஸ்ரீ சி. கிருஷ்ணமணி, 15, வாக் W. L. இல்கோபுரம் ஆம் இத்திரை, துள் சிந்தியுக்கான, உட்கற்பித்த வேண்டுமென்று.

இரண்டாவது பரிசு வாக்விவங்கி:

“ஆரம்ப காலத்தில் ஆரம்பியில் குழந்தையின் ஆரம்பி என்ரு வாக்விவங்கியில் சென்றுதோ, அத்த வேண்டிய இத்தப் போர்க்கு முன்னேறி வருகிறது.”

— எதிர்த்த கட்டிக்கிய கட்டையா, பக்கம் 4.

இவ்வாக்விவங்கிய என்னுள் இத்த குழந்தை குபாய் பரிசு பெறுவார்கள்:

- (1) ஸ்ரீமதி சி. எம். சிந்தியுக்கான ஆரம்பிய, 15, குழந்தையின், உட்கற்பித்த தெரு, என்னுள் வேண்டிய, தெருவிலேயே 2.
- (2) சி. கிருஷ்ணமணி, அறிவாக், என். சி. து. என்ரு, சிந்தியுக்கான அறிவு, குழந்தையின் அறிவு, தெருவிலேயே 3.
- (3) கே. மணி, உட்கற்பித்த, உட்கற்பித்த, தெரு, என்ரு 4.
- (4) அ. கிடைத்தது, 31, குபாய் சிந்தியுக்கான, தெரு, என்ரு 5.
- (5) குபாய் செ. உட்கற்பித்த, இறுதியில் குபாய் என்ரு, தெருவிலேயே கட்டையா, என்ரு 6.
- (6) சி. கிருஷ்ணமணி, குபாய், சிந்தியுக்கான குபாய் என்ரு, தெரு, என்ரு 7.

“நீ இரண்டு வயது
சிறுவனாக இருந்தபோது
உன் தந்தை உனக்கு அளித்த
முதல் சவாரியும், அப்போது
நீ மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளியதும்,
இப்பொழுதும் எனக்கு
ஞாபகமிருக்கிறது.”

ஹெர்குலிஸ்

வெறும் கைகளில் மட்டுமன்று—
வாழ்க்கை முழுதும் உலாழக்கும்
ஓர் உறுதியை

12 வகுப்பின் பதத்துரிட்டவர். தொழிலில்
தொடர்ந்து தந்தைகளும்—இப்போது மனதில்
ஒரு—பணி புரிந்து வருகிறது. எப்போதும்போல்
தம்பிக்கைக்கு ஏற்றதாக விளங்குகிறது.

தம்பிக்கை ஒரு தொழிலில் கைகளில் வரும்
போது உங்கள் வாழ்க்கையுடன் அது ஒன்றி
விடுகிறது. ஆங்குள் செல்லக்கூடிய உங்கள்
வாழ்க்கை மற்றும் ... உத்தியோக உயர்வுகள்
விளங்கும் ... உங்கள் குழந்தைகள் வளர்ந்து
பெரியவர்களாக வாழ்கின்றனர். புரிந்து வேறொரு
கனவி புது வாழ்க்கை தொடங்குகின்றன. ஆனால்
உங்கள் தொழிலில் எப்போதும் உங்களுட
னோடு இருக்கும்—எப்போதும் தங்கு பணி
புரிந்தபடியே இருக்கும்.

உ. து. கைகளில் ஆப் இந்தியா, அப்பர்ஜார்,
மதராஸ் 53

உ. ராமசுந்தரன் :

புதுப் இன்டென்ஸிட்டென்டென் ஆப் இந்தியா
லிமிடெட், சென்னை

JWT:YIC H-2562

காஸ்சக்கரம்

அத்தியாயம் 27

பற்றுதல்

ரோஜா மலர் மாலை வொண்ணா ஓரிதழ் கூடக் கீழே விழாமல் எங்கே வீழும்பதிலைக் போட அதனை மெதுவாகத்தான் மிதந்து விளியை மெத்தை தளரவில் படுக்க அமர்ந்தான் தங்கப்பன். எவ்வளவு அவன் உயிர் எதிர்த்து தான் விட்டது. என், எதற்காக அவன் இம் மாநிலி சென்று விட்டான் என்று யோசிக்க அவனுக்கு நேரமில்லை. அவனை இழக்க நேரத்த தற்காலத் துக்கப்பாட்டின் கண்ணீர் மருக்கக் கூட நவர்த்து அங்கு அழிக்க அவ்வளவு கண்ட தங்கப்பன். தன்னைவிட அமர்த்தொழி நொது யார் இருக்க முடியும் என்று மனம் நொத்தான்.

விழுவுப் போதுதான். பிறகு பங்கித்தொடி லுன் செவிசொன் இருந்த பக்கம். 'செவிசொன்' எடுத்துக் கூடிக் கவத்துக் கொண்டு வந்துக்கு அதில் 'செவிசொன்' என்ற 'ப' என்' போலாக் போக முடியுமாறு அதிர்ச்சி அளித்தது. செவி சொன் 'செவிசொன்' 'செவிசொன்' தட்டிப் பாரித் தான்; என்னதான் கழுத்தினுள்; பங்கிசொன்.

செவிசொன் பங்கிசொன் விட்டான். அது விழுந்து விழிக் தெவியாமல் இருந்திருக்கான். அவனுடைய... ஒரு வேலை என்ன? பங்கிசொன் 'செவிசொன்' கம்பியை செவிசொன் அதிர்ச்சி விட்டிருப்பான் கிழை? தங்கப்பன் என்ன துக்கிசொன் தங்கப்பன் வாயில் அங்குமேயு மிதந்துவிட்டான் சொன்னி அதுப்பே தங்கப்பன் அவன் முழுமையாக தங்கப்பன்

கி.ராஜசுந்திரன்

42

தவிர்த்து அனுப்பி வைத்தார். பெண் சிலபடி உட்காட்டி யிருந்தார். படுத்தார். பக்கத்தில் அவரையே அவசரமாகப் புரட்டினார். அவர் விழிகள் பிதுங்கின; கரங்கள் நடுங்கின.

"இது..... இது..... நடத்தது... நீ.... உனக்கு....." பரப்பை நென்விசை ஒலரிக்ை அவர் உள்ளத்தில் எழுந்தது. எதையும் கேட்க ஏதாவதாய் தாக்குதல்தது.

தங்கப்பன் நடத்தவற்றைத் கூறுகிறான் கூறினார்.

கேட்கக் கொண்டிருந்த அவர் மூலம் வெகுத்துப் போகிறது. "கொளின் பாரட்டினான் ரெண்டுக்குக் கொண்டுவிடுகிறேமே! தனித் தனித் கூட்டங்களாகப் பிரித்து அவர்கள் தனித் தனி பரப்புகளுக்குப் போய் பல விடுகளிலும் ஆய்வினைகள் அரெண்டு காரணங்களுடன் நுழையுமார்களே! அவர் களை வெய்வாய் எப்படி எப்படி தடுத்து நிறுத்தினது? அதையும் சொல்லுங்கள்!"

இந்த இக்கட்டான நிலையில் அவர் சித் திக்கும் திறமையே இந்நின்று விட்டாய்மேல் காணப்பட்டார்.

"அவர்கள் எப்போதும் ஒரே இடத்தி லிருந்துதான் கொம்புமரங்கள்? புதுமரம் இடத்திலேயே அவர்களால் செய்யக்கூடாது. ஸார்! வெள்ளைகள் எழுதுகிறார்கள்! என்று துரிதப்படுத்தினால் தங்கப்பன். "கருத்து உள் நம் பக்கம் இருந்தால் கருத்து வேத துரிதம் இல். நிமிஷங்கள் தாமதமாகத்தான் அவர்கள் புதுமரவாரங்கள்!"

சிறிதுநேர எடுத்து அவர் மலம் தனித் தான் தங்கப்பன். உயர் செயல்கள் போல் திவதாரை. பட்டினத்து சிவனரைத் திருப்பாய் எழுத்து விடுத்த கங்காபா பங்காரைத் திருப்பாய். "மதகை தாம கைவெறத்தால் போட்டது போலி என்று இதுதான். அதை எங்கிருந்து எங்கள் அத்தாட்சி?"

தெருவில் உள்ளம் மலராத ஓயல் அடித்துக் கொண்டுள்ள தங்கப்பன், பொறுமை இழக்காமலும், "தங்கப்பன்" எக் தேசப் பிராணியாக இருக்காதினம். எப் படிப்பட்ட பேராயத்து தங்கப்பன். இந்த நாட்டையே ஆளிக்கொண்டு போய்த் தயங்கித் தங்கப்பன் காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதேன். தங்கப்பன் கெடுத்தே பட்டினத்துச் சீக்கிரம் ஸார்! சீக்கிரம்!"

அவறு காணவில் அவரையே போட்டது. காரோ ஸித்திலில் உரத்த குரலில் அழைத்த கொளியைப் பிடிக்கிறான் உள்ளே அறுமதித் கப்பலாய்மேலும். என்று இரண்டாம் செய்விதவராய்த்தான் இருக்க வேண்டும்.

"பட்டாச்சாரியின் குரல் நொண்டித் திருக்க!" என்னார் தீவதவானு. பித்தகை அருத்தி வெள்ளை மணிபோலக் கேட்க வைத்தார்.

"பட்டாச்சாரியா அது என்ன வரத் தொன்று?" என்று காரணியில் அவர் அறுமதி வழங்குமளவுக்கு உயர்ந்தது. வந்திருக்கிறான் இவ்வளவுதான். எந்நேர இழந்த நாடகாசிகளும் ஒரேசை அயர்ந்து கொண்டான். சபாஸி திரும்பிப் போய் விட்டான்.

"இன்று ரெண்டுக்குக் கொம்பு மரங்கள் பல போனான். பாரட்டினான் ஒன்றுக்கு தங்கக் தங்கம் தாக்க வேண்டியவர்களாகா! வி. பி. து. நெடுந்தவாரிட்டரில் இன்று காலை தங்கக் 'சிப்பியார்ட்' செய்வதில் கிடை 7" என்று விவரப்படி சந்தேகமும் கோபமும் மிகக் கேட்டார் தீவதவானு. உரது உத்தரவுகள் மீறப்பட்டு அவர் கண் டதேவீக்கை. குடிப்பத்தில் ஆழ்த்தார்.

"புதுமரத்தான் தவிர்த்துக் கொண் டிருக்கிறேன். அதற்குள் இந்தப் பங்கு இந்தப் பக்கமாக வருவதைப் பார்த்தேன். இவன் வெள்ளை அலோக்கியன் என்பது எனக்குத் தெரியும். இவரால் எங்களுக்கு ஏதும் துன்பம் தெரியுமா என்று பார்ப்பட்டான். அதனால் என் மேலுயிரில் ரொட்டி நடத்த வேண்டிய பொறுப்பை தங்கப்பனிடத்திலிரு் இவ்வளவு பிரச்சினை வந்ததென்."

செட்டென்று மின்னல் போன்று ஓர் கண்ணை தங்கப்பனின் உள்ளத்தில் பாரித் திட்டது. புதுமர மூன்றுவரையில் ரகசியக் கூட்டத்தில் தான் கவந்து கொண்டான் செத்த பொது இந்தப் பட்டாச்சாரியையும் அவர்களின் ஒருவராக அங்கே அமர்த்திநித் தான் என்பதுதான் அது.

"ஸார்! இவனை தவிர்த்துக் இவரால் புது மரவாரத் தான்" என்னும் தங்கப்பன்.

வேதவானு புதுமரங்கள் தெருவ் பட்டாச் சாரியாகக் கூர்ந்து கோக்கியார். "என் னுள்ளை மீறி நீ ஏன் இங்கு வந்தாய், அந்தத் தொண்டா!" என்று கருத்திட்டார்.

பட்டாச்சாரியானின் குரல்கள் கொஞ் டான ஒரு புள்ளைக் அரும்பியது. அவன் காதலில் ஒரு துன்பம்கி இருக்கிறது இப் போது "காரை கத்தாதிர்கள், ஸார்! உங்கள் இவனை அதிகாரங்களுக்காரன் அங்கேயே காணல். தெருவி விட்டது! தங்கப்பன் மூலக்காரன் அங்கே கொண்டு விட்டது. இனி தான் மறுத்துச் சொன்னு தான் வாரது தங்கப்பனாகத்தான்..."

தங்கப்பனு ஏதோ உதவகருகத்தார்.

"சார்! காணாத திறக்கக் கூடாது. இவன் பேரும் அங்கதியாக உட்காரித் தங்கும் வரை நாளும் இதைப் பங்கு எடுத்தே காட்டேன். உங்கப்பன் பேரந்து கடுகார மயமாக்கொண்ட சிவனர்த தீர்த்துக் கூட்டை வலியாடுதான் ராஜ்யம் ஆட்சி அமைக்கப்பட சிறக்கிறது. இப்பொழுதைக்கு தங்கம் மாற்று உத்தரவு ஏதும் பிழம்பிப் பதைத் தமட செவ்வாய்க்குமே நான் தங்கப் பன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன். தங்கப்பன் மிகுஷணியிவிட்டிருத்து கப்பி விட்டான் என்று செய்தி விடைத்ததும் தங்கப்பன் என்னை ப்மோலில் அழைத்து விஷயத்தைக் கூறினார்.

"இன்னும் மூக்கால் மணி தேரம் -நாற் பதினத்து திரிபுக்கள் - விடைத்தான். இவறு எங்கேயோ, எக் கூட்டகாரியிப்படி தங்கப்பன் காரியங்களும் கடுகிதான். நடந்த தங்கப்பன் அதுவரை தங்கப்பன் உத்தரவு விட்டது சொந்தம்..." பட்டாச்சாரியா னின் கிதகம் அவர்கள் இருவரது ஒப்போர்

கொண்டையும் உறித் தோக்கின. துப்பாக்கி இருவருக்கும் பொதுவாகத் தயாராக இருந்தது. அவர் கடிதாரத்தில் 'டிசு டுக்' என்று குறிப்பிட்டுத் தெய்வாகக் கெட்டுக் கொண்டிருந்தது. விழுந்திரு விழுது அது 'காவத்தில் கொலையை உயர்தல் மாதிரி அமைக்கப்பட்டது தங்கப்பா' என்று கதையாண்டி செய்து கொண்டிருந்தது.

'என்னும் முடிவாகப் போகலாம்; ஆனால் முன்பு பார்க்காமல் விடமாட்டேன்' என்று தனக்குள் சபதம் செய்து கொண்டான் அவன். 'தேவதாஸ் எதிர்க்கத் துணிவாய் விதிவைத் கட்டிக் காட்டுவான் கொண்டு!' தங்கப்பாவுடைய காதலின் ஒரு விதிலை தீவதாஸனின் மேலதலின் மீது இருந்து டேவிஸோய் பட்டாச்சோரிமையின் மூலத்தில்த் தாக்கியது. திடீரென்று இப்படி டேவிஸோய் பதக்கும் கதி பெற்றது வந்து போதுங் என்று எதிர்பார்க்காத பட்டாச்சோரிமையே தவிர தவறாமல் இயல்பாகத் தன் கரங்களை மூலத்தில்குடிக் கொண்டு போனார். தங்கப்பா தன் காவராய்ப் பதக்கும் கையை விட்டு மிகுதியிலேயே மிகுந்து தான் விடுவதற்குக் கொண்டு வந்த துப்பாக்கியை எடுத்துப் பட்டாச்சோரிமையை தோக்கித் கட்டினான்.

ஆனால் அதற்கும் பட்டாச்சோரிமையும் தங்கப்பாவுக்கும் துப்பாக்கியை இரகிவிட, குண்டு தீவதாஸனின் தெத்திய வசது புறத்தில் பாய்ந்தது. சந்தர்ப்பங்கள் எத்தம் கெட்டு அவரின் புலத்தற்குக் கொண்டு ஓடி வந்தாராம். தவிரயின் பட்டாச்சோரிமையே இறந்த விழுந்திருப்பதையும் தீவதாஸன் தம் மேலதலின் சேத்து விடப்படுவதையும் கண்ணுத் துக் கவனித்த விடையாதி நின்றுகொள். பக்கத்தில் கண்ணாடி துடிக்கிவிருந்த தீவர உயர்வாகையின் விதிக் கொண்டு தீவதாஸனின் மூலத்தில் தெளிதான் தங்கப்பா.

"தயவுசெய்து டேவிஸோய் எடுத்துப் போகலாம்! பேசு மாட்டமார்களா?" என்று கேளுகிறது. பெருமையறி செய்து தட்டுத் தடுமாறி அவர் வேறு மீறிருந்த மற்றொரு விடையாக எடுத்தார். "ஓ. டி. ஐ. நெடல் குவார்ட்டரி - அரிஜனம்!" என்றார்.

உந்துவத மத்திரி கையின் துப்பறியும் இயக்கம் தங்கப்பாவுடையதாய் பெரிதார். "நான் தீவதாஸன். ரெட்டுகளை மீறுத் துக்கம்! மோசடி நடந்து விட்டது! நான் கயாந்து போனேன், எனக் கிடக்கிறேன்.

என் அம்மரிக் தங்கப்பா காதலிக்குமிருள். அவன் உயர்துக்கு எவ்வா விவரங்களும் சொல்வான். உயர்வாகச் சதிவாரர்கள் என்னாவது உய் விவரத்துப் பிடிக்க உதவுவான். சேதுவின் துண்டுதலும் இதில் இருத்திருக்கிறது..... ஆமாம், சீக்கிரம் இங்கே வாருங்கள்!"

தீவதாஸனுக்கு மூக்க வாய்க்கியது. கண்கள் செருகிக் கொண்டு போயின.

"அமைதியாக இருங்கள்! பட்டாச்சோரிமையுக்குமிடுதல்" என்றும் தங்கப்பா.

தீவதாஸன் புதுத் தெம்பு பெற்றவர் போல் தங்கப்பாவுக்குத் தார். "தொத்தரவு பண்ணுதே, வேலை இருக்கிறது எங்கே?"

"நான்மோ! உடனே பி. எம். நுக்குப் போடு!" பிரதமரிடமும் கருக்கமாக விஷயத்தை விளக்கிவிடார் தீவதாஸன். "நான் ராஜிதாஸா செவ்விதன்" என்று கண்டிப்பின் சேத்துத் கொண்டார். தீவதாஸன் அவர் காதலிக்குந்து தருகியது.

தருத்திய போல் அவர் தெத்து கிம்பித் தனித்தது. வயிற்றில் அவர் முகம் அக்டி கொண்டவர்க றுதுக்கிக் கொண்டது. வேதனை உய் துடித்த தெத்து அவர் ஒரு கரத்தால் அழுத்திப் பற்றிக் கொண்டார். விரல் இருக்குகளினுடைய கண்டவாழ்வும் வறித்த குருதியுடல் அவர் பங்காருமாதத் தெற்றி மலித்தார். அவரது மற்றொரு கரம் தங்கப்பாவிடம் கைகளை மூலம் பிடிக்க இறுக்கமாகப் பற்றிவிருந்தது. "தங்கப்பா! எங்குச் செறிவிறான் காருகிம் கிடலானது. தங்கப்பா எவ்வுடையவிடிக் கொள்ள முருவன்கட்டினான். கண..... கண....." முன்னுருதுவாக்கிச் சொதான் கவனிவதகை. கண்கள் கெத்திடல் அவனை தோக்கிய.

அவர் எவன் கேட்டிருர் எவ்வது தங்கப்பாவுக்கு விளகியது. அவரது இதழிக் கிடக்கலக அது. "எனக்குப் புரிவது" என்றும் தங்கப்பா. "உருவக் குருங்குத்துக்கு உறி தங்கப்பா தான் முருவக் இருக்கிறேன், கண்களை நான் கவனித்தற்க் கொள்கிறேன்."

இப்படி அவன் உயிவதகி கேட்கும் பாக்கியத்தகை அவர் பெற்றிருக்கக்கிவன்.

தன் கரங்களைச் சிரமப்பட்டு விடுவதற்குக் கொண்டார் தங்கப்பா. வாழ்க்கையில் அவருக்கு எத்தனாவோ பற்றுதல்கள். எனடரி பாச அவர் பற்றிய தன் கரங்களை அவன் பார்த்தான். அவரின் மூலத்தையப் புறத்த துக் கொண்டு அவருக்காகக் கண்ணீர் உருத்து அழுதான். (தொடர்)

"அவர் தமிழுக்குத் தொண்டு புரியக் கிளம்பிவிருக்கிறார் மார்த்தியசனா?"

"புரியட்டும்! அதுக்கென்னத்துக்குப் பக்கெட்டில் தன்னலம்?"

"அவர் கடத்தகவரிதுள்ள உ. வே. கவாமிரதய்யர் கிண்பய முதுகில் தேய்த்துக் குயிப்பாட்டப் போகிறது!"

சேவகன் ஒரு சகோதரி

மோனிகாஃபென்ட்ஸ் - அருந்தமா

இருண்ட அந்த அறையில் அடைத்து விடந்த இரு சிறுவிகளும் எடுகமலான குரலில் மீண்டும் பிரேகர் அந்தக் கேள்வி மையப் போட்ட போதிலும் அஞ்சவில்லை, திராசையும் ஏமாற்றமும் தொலிக்கும் குரலில் சிறுமி பத்மா பதிலளித்தாள். "ஐய் இப்பே இருக்கிறதா பன்றிதேடிக்கொண்டிருந்தோம். எங்குமே கிடைக்கவில்லையே!" என்றாள்.

ஐய் தரவுகளில் அக்குழந்தைகள் ஐய் தேடியதில் விவரப்பெண்? விஷய மறிந்து எவ்வோரும் கொங்கெய்று சிசித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

இரவு ஒன்பது மணிக்குெய்யும் பெண்கள் அடியமாதும் நிம்மதியாக உறங்கி விட்டனர். அரு அறையிலில் கூழ்ந்தது. தவறு சிறு அறையில் தவிவாகப் படுத்திருந்த கப்புலஷ்மி மட்டுமே உறக்கம் பிடிக்காமல் ஐய்னல் வழிவே நடத்திரவர்க்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். சய்வித்திருக்கை லீய் இரவு நேரத்தில் அலை ஒலையக் கேட்டது அவளுக்குப் புதுமையான ஓர் அனுபவமாக இருந்தது. தான் பிறந்தது முதல் காணாத சத்தொலையை இன்று அடைத்து விட்டதாக உணர்ந்தாள்.

அடியத்தில் உள்ள அந்த நடத்திரவர்களில் திரைடைபு பூமியானது அருத்திரத்தில் தரும உயில் ஒரு துளி நீர்ரப் போன்றது தான் என்று அவள் யோசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது பவத் மேக மில் பவராய் கிருஷ்ணன் தொண்ட சொற்கள் நினைவுக்கு வந்தன. "உள்ளுடைபு உடைபவத் மேக. இருளும் தேவர்க்கைப் பேறுவான். தேவர்கள் உய்க்கைப் பேரைட்டும்து. பரன்ரன் பேணி அதனுல் மெய்மை சிரிப்பை அடைவார்."

இந்தியாவது தன்னுடைய பராமரிப் பின் கீழ் இன்று உள்ள பெண்களுக்கும்,

இனி வருங்காலத்தில் ஐய்னலுக்கில் வந்து நேரக் கடிய பெண்களுக்கும் கிவ்வறத் தொத்தரவுகள், இடைபுறங்கள், மனக் கஷ்டங்கள் ஏழுகின்ற நயல் கன்னியை அலிக்க முடியும். அவர்கள் முகத்தில் மீண்டும் சத்தொலையும் கிடைக்குவதைக் காண முடியும். அத்துடன் இவர்க்கும் இய்கிருந்து வெளி யேறிச் சேர்ந்துப்போது தாய்கள் இருந்து உறவாத வெள்ளம் மகிழ்ச்சி உவந்த ஆர்வத்துடன் பிற பெண்களுக்கும் சொல் வித் கொடுக்க இய்தும்.

கப்புலஷ்மி தன் தய்வகைப் பற்றிச் சித்தித்தாள். பாளமும் ஈண்டியும் சிறுவர்களால் கிவ்வியப்போது இருத்ததைப் போய்வே, இன்னும் ஒருவருடன் பூறுவா ஒன்றி வாழ்ந்தார்கள். சாவித்திரி மென்ப டோமியாகில் இத்திய ராஜ்யத்தில் இப் போது பண்பாற்றித் கொண்டிருந்த தன் கணவரி டாக்டர் துரைசாமியிடம் மீறித்த அகபு வைத்திருந்தாள். துரைசாமி அவளுக்கு அடிக்கடி வாதம் எழுதி வந்தார். என்றாலும் தேரத் தொகையிருந்து வருகிற தயவானதால் பக சத்தாப்பங்கலை வர தாமதமாகலவே வந்து சேரும்.

சாவித்திரிக்கு எப்போதும் கணவன் பற்றிய கவியதாக. கப்புலஷ்மியும் வந்தம் சீக்கிரமே முடித்து துரைசாமி சௌக்கியமாகத் திருமீப் வரவேங்கும் என்று நினைத் தோறும் பிரார்த்தித்த வண்ணம் இருந்தாள். இவ்வேன்று காரோ விதிட்டாலும் குர யோமி கேட்டது.

கப்புலஷ்மி பதறித் துடித்துக் கொண்டே விழித்தெழுந்தாள். அவன் எழுத்து சென்ற பார்ப்பதற்குள் வேறு பாலுரி அந்த போல் கூக்குரலிட அவர்கள் போர் உச்சம் அக் கிட்டும் முறுறுதும் திரையி எஞ்ஞெவித்தது.

"பொறாய் இருங்கள்" கப்புலஷ்மி படுக்கை அறையில் வாகிலில் நின்று அகட்டு சிற குரலில் கட்டிக்கிட்டாள். "என்ன அது...?"

"பாய்பு! பாய்பு!"

"எங்கடா, எங்கடா! ஆறு பாடு வெய்யோ
வார்த்தை சொந்தது....!"

“சரி சரி! இனிமேல் காலம் நன்றாகிவிட்டது.”

பித்தி அகலவதற்கு மறு கோஷலிடுவது குரல் கொடுத்தான். அவன் தன் இடத்தைவிட்டு ஓர் அங்குசை எறியவும், வயது எவ்வளவு ஒரு நீண்ட கழியையும் பிடித்துக் கொண்டு ஓடினான். தவிர குவித்து அப்பெரிய புரம்பலுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அது நெல்லியின்மை. அதன் துடிப்பு தின்றுபோல் விடிகுருது. "கொத்துப் போய் விட்டது" என்று சொல்லிவிட்டார்.

ஆனால் பாம்புகள் சாதாரணமாக நோய் வளர்த்தால் கரைய வந்து சாகும் நம்பப்படுவதை அவர்கள் மறக்கவில்லை. அந் முழுமையில் தள்ளுதல் நோய் பரந்தது கிட்டுப் பித்த தால் படுத்தல் கொண்டால்.

மதுரைக் காசி எல்லோரும் எழுந்தவுடனேயே ஒரு செம்படவம் தன் சகாக்கள் நூற்றாறு பேர்களை அழைத்துக் கொண்டு அங்கு வந்தாம். அவர்களுக்கு இரவில் இயானை போட்ட சத்தம் கேட்டதாம்.

“அப்பா!” மீனாள் திடீராகச் சொ
தரிசிய தொக்கிப் பெருமூர். “இது எதிர்
மார்த்த தொக்கிதானோ நீங்கள் திசை
பகை விட இது மீனாள் பங்குதான்
விஷயம். இந்த வீட்டின் மீது ஒரு சாபம்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது தெரியுமா?”

சகோதரிகள் பதினாளுக்குக் கூடக் காத்திராமல் தங்கள் தொடர்ந்து பேசினார்கள். அந்த விடயம் பேல்கனரின் தடமாட்டம் உள்ளது. தீயிருமற தீயிருமறதான காய்ந்து வந்த மீனவர்கள் இங்கு உண்மை என்னு அறிவார்கள். திருவள்ளூர் கோட்டில் உள்ள பள்ளி இங்கு வசிக்க வந்திருக்கும் பெண்களுக்குத் தீயிரு செயல் தீயிருத்திருப்பதும் தந்த மீனவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இவர்கள் அப் பெண்களுக்குத் தண்டனையைத் தவிர வேறெதுவும் தீயிருக்காவிடும். அவர்களுக்குத் கலாபாச என்ன வேண்டுமானாலும் செயல்படுத்தினால் திருத்தனர். காலு கொடுத்துத் துர்த் தெலு வதவிடத் திருப்பிச் செய்துவிடலாம். ஒரு செயலையும், ஒரு வேண்டுகோளையும் செயல்படவர்களைத் தெலுத்திக்குத் காலு கொடுத்தாய் போதும். பெண்களினால் பணம் தத்தாய் தாய்களே அப்பிராணிகளை வாகத்தித் தடுத்த நிலங்களுக்குள் காலு கொடுத்துவிட அவர்கள் கலாராத் இத்தகையர்.

செலாந்தர் அங்காட்டுக்கு தயார் உதிர்ந்து, ஓர் அடிமீ, ஒரு வேலையும் கொள்கில் பரி கொடுக்கப்பட்ட பிறகு மேம்படவும் குறும் பங்குதரு அமை நங்கிருந்தார் அமைமும் என்று அவன் அறிவான். அங்கம் மாமிசம் சாப்பிடுவதைவோ அல்லது பிறிதாவ வந்த ஸாக்கிடம் கொடுத்ததைத் தட்டி லாவாடு போக அங்கம் நமன்தைவையோ அவன் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்எனைய மூட நம்பிக்கைகளுக்கெல்லாம் ஆதரவுபிறையதெனினும்"மேனாவ வகை மீன்மீன் பிரேகரும், இத்தியும், தானும் அம் மீனங்களுக்கு உதவி செயல் முடியும் என்று கம்பலாந்தர் உதிர்வாக என்னதும். அவன்

[illegible]

பிறகு அவன் தன்னுடைய அறங்கூர் சென்று ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டவனானான். பின்புதான் அந்நேரமான நேரமிருந்து மீதப்படுத்த அவருக்கு இன்னும் பலவிடங்களிலே இருந்தது. இந்தப் பணியை சீக்கிரமே பயனறத்துவிட்டு என்று அவன் நம்பினான். தான் தவறக் இடது பரந்த உலகிலுள்ள வேறு எந்த விடத்திலும் நுகறத்ததன் என்று கூறும் வகையில் சீத்திரமும் திரப்பிய இலங்கைத் திரமும் எப்பதின் அவன் உதிரலாக இருந்தான்.

T

அந்தக் கட்டத்தில் தங்களுக்கு முன்
இருந்த வேறு யாரும் எந்திருத்ததாயினால்
அந்தப் பெண்ணுக்குத் தோஷமில்லை.
ஆரம்ப நாள் முதல் துள்ளாது எல்லாம் தாங்கள்
யுடைய வசித்த வந்திருப்பதுபோல் சொத்
தம் கொண்டிருந்தார்கள். தாங்கள் எங்
கென்று யாத்திரையாகிய எப்போது யாரும்
அங்குக்கு எடுத்துத் தர வேண்டிய அள
விலும் இருக்கவில்லை.

பல இடங்களில் இருந்து வந்த பொது மக்கள் சோதனைகளைத் தவிர்த்து இன்னும் இருக்கிறார்கள். உதிரிகள் தங்கள் வீட்டு வேலைத் திட்டங்களில் தீவிர வேலிதழும் பார்ப்பார்கள். மற்றவர்களையும் வந்து பார்ப்பதும் படி கூலி அளவுப்பார்க்கும். கொஞ்சமளவு தவறான மோழிகளைப் பேசுவார்கள்.

யின்படி, மின் விலைச், மின் குரகர்
மூலம் இத்தக தொகையைக் குற்றியுள்ள
காலக் இரு நிபம் அருத்திருந்தனர். அது,
உலர்நிலைப் பள்ளிகளாக புதிய பட்டம்
ஒன்று ஐய்நாவுள் காம்பவுண்டுக் கவரையடுத்த
தற்போது இருந்த பொதுப்பெண்கள்
அமைத்துவிட வேண்டும் என்பதுதான்.

அது பொருத்தமான இடம். அங்கு பன்னீக்கம் கட்டித்துக்கு மட்டுமீயிற் றிவையாடு மொதலாய்க்கம். தென்னி லையோட்டுகள் போன்ற கல்வாறுகளும் போலிய இடம் இருக்கது. ஆனால் வந்தம் முடிபுறங்கரை இந்தக் கிட்டத்துக்குச் சரி கலாதி அதுமதி பெற முடியுவுது வீண பிர வாகவாகிய இருக்கும். இதற்கெனயிற் பெண்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்பியடைவ வேண்டியதுதான். பொதுமையாக இருக்கவும் அயர்கள் கற்றுக் கொண்டு வேண்டியதுதான்.

பண்டிதகட்டி கட்டபட்டான் பழமைமயாகவும், குறைந்த வசதிகளையும் இருந்தன. இட தெருக்கடி, மருத்திருந்தாலும், பண்டிகட்டத்தில் மலிந்தோரென் தீரம்பி வழிந்தது. அதன் உச்சேர சேன்று சிட்டாள் பிரதமத்துவம் பெண்ணுக்கும் மதற்பு பெண்

தாஷ்கெண்டில் திருமணம்

...அடுத்த விதத்தில்...

மாணவர் உலகில்

இது ஒரு பிரச்சனை

விவகாரந்தர கல்வா

முதல்வர்

திரு வேங்கடராமன்

பேட்டி.

*

நவரச நிகழ்ச்சிகள் :

இரண்டு அற்புதங்கள்

அகலம் வகிக்கவிருந்த ஸ்ரீ வி. எஸ். ஸ்ரீவிவாச சாஸ்திரி தொடக்கத்தில் சில வருஷங்கள் வரை நிறுவனங்களை இந்து மதஸங்கையில் ஆங்கிலம் கற்பித்து வந்தார். அவருடைய சரஸ்வதி ஆங்கிலப்பாடசாலை அவருக்கு 'மென்னி நாகு பண்டித' சொற்பொழிவாலை' என்று பெயரை வாய்க்கித் தந்தது. அவருடைய நடை தாய்மொழியாகவும், இவர்களை கத்தாய்க்கவும் இருந்ததால் தம் உயர்நிலைத் தர ஆங்கிலத்தில் வெளிவிட்ட போது வாங்கிவிட்டு அவர்களை கையெழுத்துப் பிரதிக்க இலாபம் தராத இருந்துவந்ததாக அறியப்படுகிறது.

திருவயங்கு கோவில் சர்க்கார் பள்ளியிலுள்ள சிறுமிகளுக்கு அதிகாரம் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்கும் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுவதாக அயர் எவ்விஸ்டர். 1916-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 3-ம் தேதி சென்னை சட்டசபையில் பேச்சுமையில் அவர் இதைவே குறிப்பிட்டார். சிறு வகுப்புகளிலுள்ள குழந்தைகளின் மூள்க்கு அறவயிசமாக அதிக வேலை தரப்படுவதாக அவர் கூறினார். குழந்தைகளுடைய நாய்மொழிகளில் பாடம் சொல்லித் தரக்கூடிய ஆசிரியைகள் போதுமான அளவு இல்லாததால், இப்போது ஆங்கிலத்திலேயே போதனை நடக்கிறது போதும் என்று அவர் தம் கருத்தை வெளிவிட்டார். இப்போதுள்ள நிலைமைக்கு இது காரணமாக இருப்பினும் மேல் படிப்பவர்களுக்குச் செல்லும் காரணம் பெண்களுக்கு அந்நிய மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்ட காரணம் என்று அவர் கூறி முடித்தார்.

இதில் விவகாரம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், உயர்நிலைத் தலைவர்களும் அப்பயிற்சிக்கடத்துக்குச் செல்வது என்றும், தாங்களே நிலைமையை நேரில் அறிந்து கொள்வது என்றும் தீர்மானமாகிறது. அவர்கள் வந்தபோது மின் பிரேகரும், பிற ஆசிரியைகளும், மாணவிகளும் அவர்களை வரவேற்றனர். வந்தபொழுதுபாராட்டும் நடந்த பிறகு, வந்தவர்களையும், மாணவிகளையும் தனியே விட்டு விட்டு ஆசிரியைகள் அப்பால் சென்று விட்டனர். பெண்களுக்குத் தகுதிடமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்தன. அவர்கள் சிறிதும் எக்ஸ்காஸ்பெண்டிவீஸ், கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில்களென்று பதில் அளித்த தம் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தனர்.

வாக எடுத்துக் கூறியபடியால், அவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சி இருந்தது என்பது தெளிவாகிறது. வந்தவர்கள் ஒவ்வொரு வகுப்பாகச் சென்று ஒவ்வொருவரையும் கேள்விகள் கேட்டனர். மின் பிரேகர் இதைப் பற்றியும் எவர்க்கு எழுதி விருத்தாயி : "சுற்று மணி தேர்த்துக்கும் பிறகு அவர்கள் சென்றார்கள். ஒன்றுமே கருமம் போல் விட்டார்கள். நாங்களும் எங்கள் வழியே சென்றோம், ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்படுவதற்கான விநிதத்தைக் கீழ்க் கொண்டு விருத்தோம், வழக்கம் போல் தங்களுடைய உயர்நிலைத் தர ஆங்கிலம் கற்க அவர்களுக்கு இருந்த திறமையைப் புரிந்தது."

தங்கள் உபாத்தியாயிகளை மாணவிகள் மிகவும் நேசித்தனர். அவர்களில் ஸ்ரீமதி எலிசபெத் என்பவர் ஓர் இத்திய மிஸ்ஸுவர். அவர் நடந்து கொண்டிருந்த கோரணங்கள் ஓர் உயர்நிலை ராஜ்ய அபிவிருத்தி நிதிக்குப் பற்றிய சிறுமிக் குழுவின் அமைச்சராக இருந்தார். அமைச்சர் சென்னைப் பள்ளிக் கட்டடத்துக்கு ஸ்ரீமதி அலிசபெதர் அம்மைமாரின் ரொஸ்ஸோஸ் கார் வரும். அதற்கு வழி ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக மிகவுடனடியாகவும் மாட்டு வண்டிகளையும் ஒதுக்கும் முயற்சியில் எலிசபெத் ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரைப் போலத் தகுதியில் நின்ற அமர்க்களப்படுத்துவார். மாணவிகளும், சில உபாத்தியாயிகளும் கொல் வெய்ஸ் சிறித்து மிஸ்ஸுவார்கள். 'மதராஸ் டைம்ஸ்' என்ற பத்திரிகை ஆசிரியின் மார்பில் மிக் கலிப்பாரோ (Gyano Barrow) ஆங்கிலம் போதித்து வந்தார். அவர் சென்னை வாழ்க்கையைப் பற்றி வேடிக்கையான நகல் சொல்லுகிற இவற்றினால், பிரின்டில் (Printed) இருந்த ஒரு சத்தித் தாபத்தை விட்டு விட்டு வந்த. மிஸ் ஹெல் (Miss Hae) என்பவன் மிகவும் நன்றாக ஆங்கிலச் சத்தித் தாபத்தைக் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார்.

இப்படிப் பவர் - முப்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள்.

* இன்று கல்கத்தாவை நடத்தி வரும் ஸ்ரீமதி குமாரிதேவி.

பள்ளியில் கிதாபுத சங்கீதம் கற்றுக் கொடுத்த ஒருவர்தான் ஆன் மகன். அவர் குறிப் பெட்டியைக் கைக்கு அடியில் இருக்கிக் கொண்டு வருவார். மிஸ். பிரேசுக்கு ஹார்மோனிய ஒலியைக் கேட்கவே பிடிக்காது. ஆகையினால் அந்தப் பாட்டு வாதியவரின் வண்ணத் தலைப்பாகையை ரெழியின் மறுகோடியில் கண்டதுமே அவன் ஓடி ஒளித்து கொள்வான். பாட்டுவாத்தி பாடும்படி வெகுநாட்கள் கறை அவன் கண்ணில் படாமல் தலைமறைவாகப் போய்விட்டதான் நினைத்தார். பிறகு ஒருவாறு சாதரி வத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு ஒரு நாள் அவர் அவளுக்கு எலுமிச்சம்பழத்தைக்கொடுத்தார். அவளுக்கு ஹார்மோனியம் வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கவும் முன்வந்தார்! ஆனால் மிஸ். பிரேசர் அதற்கு மறுத்துவிட்டாள்.

கப்புலக்ஷியியும் மிஸ். பிரேசுக்கும் வேறு வேறு குழந்தைகளிலிருந்து தோன்றியவர்கள் தான். இருப்பினும் மாணவிகளுக்குப் பழமைபுரான இத்தியக் கிண்கணின் பவிர்தி

அளிக்கப்பட்ட சென்றும் என்பதிலும், ஆன் மகன் கற்பதிலும் மற்ற படித்த இத்தியர் களைப் போல் இவர்களும் போலி ஐரோப் பிரேசனாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதிலும் மிஸ். பிரேசுக்கும் கப்புலக்ஷியியும் ஒன்றிய மனத்துடன் ஆர்வம் காட்டினர். திருவள்ளிக்கோணி பள்ளிக்கூடம்தான். தெற்கில் (ஏன் இந்தியா விலேயே என்று சொன்னாலும் மிகையாகாது) மூதாள் குதலாகச் சித்திரம், சங்கீதம், நாட்டியம் முதலன்றையும் நமது சம்பிரதாயப்படி சொல்லித் தர ஆரம்பித்தது. குழமிகையையும், கொலாட்டத்தைவும் ஆதாரமாக வைத்து, குதுக்களைச் சித்திரிக்கப் பதற்ப விதமான நாட்டியங்களை கப்புலக்ஷியி கருவாக்கினாள். அவற்றை மாணவிகளுக்குக் கற்றுத் தந்தாள். சில சமயங்களில் பொறுமேடைகளிலும் அப் பெண்கள் ஆடினார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் அப்பெண்கள் வண்ணத் தலைப்பைப் பட்டுப் பாலாடைகளும் கருத்த வெவ்வேட் சொக்காய்களும் இடுப்பில் ஒட்டியவர்கள்

களும் அணிவார்கள். அவர்கள் சேம் தாழம்பூ வைத்துப் பின்னப்பட்டு அணிவாரமாக விளங்கும். நவம்பேய் வசிப் போரும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தால் கோகுமான கிருத்தினர்கள் இத்தியக்கிண்கணைப் பார்ப்பார்கள்.

விதவைகள் இவ்வந்தைப் பதறி ஒருநிலா இன்னமும் குற்றம் சாட்டினார்கள். சென்னைவைச் சேர்ந்த ஒரு மயங்கனவைப் பெண்மணி ஒரு நாள் சகோதரி கப்புலக்ஷியியைப் பார்த்து, "துள்ளுவனில் வைக்கவார்களுக்கு ம் க்மார்த்திரகளுக்குப் தவித்தனியாகச் சமைவல் நடக்குமென்று நம்புகிறேன்" என்று குற்றம் குறை கண்டுபிடிக்கும் தொரணியில்.

"ஒருகாலும் இல்லை" என்று சகோதரி பணிச்சென்ற பதிலளித்தாள். சென்னைகேட்ட இதை மறுவி, மவுண்ட்ரோடும் உள்ள ஐரோப்பிய பாணி நோட்டல் ஒன்றில் தன் கணவருடன் தான் மறைவில் உட்கார்த்து ஆய்னெட்டுகளும், மட்டம் உட்கொட்டுகளும் உண்டாகச் சகோதரி நம்பத் தகுந்த

"என்ன சா! சோகமாய் உட்கொடுத் திருக்கிறீர்களா?"

"ஐயும் செவ்வந்தசாயியும் ஓரே னுடில் பிறந்து ஓரே ஸ்கூலில் படித்து, ஓரே காலத்தில் செவ்வந்தசாயி. பிறகு, ஓரே ஆபிரேலும் வெவ்வேறுப் போனோரும். பாவம்! கடைசியிலே அந்தக் கோவந்தசாயி....."

"என்ன? ஆன் அகட்டா?"

"அவள் நம் எழுத்துப்படி மானேஜராகி விட்டாள். லான் லொர்க்காகவே காலத் தங்குகிறேன்!"

வர்கள் உறக் கேட்குத்தான். இத்தவை மைதாரியைக் கண்டு வெறுப்புக் கொண்டு அவன் தொடர்ந்து பேசினான்: "எங்கள் பெண்கள் கால உணவையே உண்பார்கள். நம் முன்னோர்கள் சுத்தத்தைக் கருதி ஏத படுத்திய ஆசாரங்களைத் தவறாமல் கடைப் பிடிப்பார்கள். இதவே போதும். ஓரே னாதினிகளிடையேயே வித்தியாசங்களைத் தொற்றுவித்து அந்தப் பெண்களிடையே வேறுபாடுகளை வளர்ப்பது உசிதமல்ல, தியாயமுமல்ல."

விதவைகள் இவ்வந்தைப் பார்ப்பவரிட வந்தவர்களில் அநேகம் பேர் இதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். கடைசியாகக் கண்டனக் கொற்கள் குறைவ ஆரம்பித்தன. பிராமண விதவைகள் இவ்வந்தைக்குப் பெண்களை அனுப்பும்படி வெவ்வேறு உள்ள பெற்றோர் களை இவ் விண்ணிசைச் வேண்டிக் கொள்ளத் தேவையயில்லை. அநேகம் பேர்கள் தாமதமே விரும்பித் தங்கள் பெண்களைக் கொண்டுயந்து செர்த்தனர். அந்தப் பெரிய கட்டடமும் மெதுவாக திரிய ஆரம்பித்தது! (நொட்கும்)

பதுமை! வரி யணிந்த பற்பசை!

ஸிக்னல்

கிருமிகளைத் தாக்கும் செவ் வரிகள் தரித்தது!
துலக்கிய வாய் முழுதும் தூய்மை நிலவும்!
① உங்கள் பற்களைத் துலக்கும் ② துலக்கிய வாய் மணக்கும்.

✽ அந்தச் சிவப்பு வரிகளிலே இருப்பது நெருக்கத்தோரின்,

பற்களின் துப்பாவுக்கு ஒரு புதிய உறவு திருப்பித் தரும் செவ் வரிகள் தூய வரிகளாக வாய் திரவக் துப்பாக்கியென்தேவியத்த ஒரு பற்பசை. பற்களைத் துலக்கும்போதே, உங்கள் முக்காயும் மனமும் துய்யைப்படுத்திற்று ஆம் வரிதலுள்ள நெருக்கத்தோரின், வாயைத் தாந்தமுண்டாகும் சிவப்பின் உடனடியாக ஒழிக்கவல்ல பற்பசைப் பதுமை!

செருமே நெருக்கத்தோரின், வாயை, வரிகளைத் தேய்த்த வாய் முழுதும் துய்யாவின் துட்டி. செருமே வரிகளின், செவ்வரிகளும் துளாவும், நுணுக்குப் போய்விடுபோன்ற தன்மை... ஆகவே நெருக்கத்திலுள்ள வாய்தான் செருமே செருமே வாய் முழுதும் துய்யாவின் துய்யாவின், வாயைத் தேய்த்தும், இன்றே பெறுவதன் வரிகளும்.

**...உங்கள் பற்களைத் துலக்கும்,
துலக்கிய வாய் மணக்கும்.**

செருமே-10, 24, 48, 72

சிவப்பின் வாய் செருமே செருமே செருமே செருமே

12 மயங்குதல். விட்டிஷன் நுணுக்க என்னை மயங்கி விடப்பட்டது வரவேற்கும். "என்ன, சம்பந்திகள் ஊருக்குப் போகா விற்று? இன்றுதான் துறாவைக்கு இந்த ஏனையின் மிகையு வந்ததாகும்? ஏது ஒரே பூமணமாவியுக்குமே....."

"அட்டா, என் அவரை புத்தி போகவில்லை இன்றுதான் விடை ஆற்றி ஜி.டி.யில் ஆறுபி விட்டால் அப்படிமம் 'தொல்'யாக விட்டிஷன் 'அப்பா'கள் சேனாவ'தான்." நான் சொல்லப் போகிறேன். அவள் ஏமாற்றத்தைக் கொஞ்சமாய் நன்றிக் குறையிலேயே, ஏமாற்றத்தைத் தொல் பாட்டையிலே இடிந்தால் காட்டி, கண்ணியை மறைக்க

என்போ திரும்பினால் கனா, என்ன சொல்வது? பணக்கும் அறிவு இல்லை. அவன் சம்பந்தி என்னுடைய பிட்ட நயர் ஒரு நாடகக் கொஷுக்கு தகவல், சம்பு என்று பெயர். எங்கள் சங்கத்தில் கவிப்பிரிவாகப் பணிபாற்றிய நான், அவரை வரலாறுதான் ஒரு காரை நாடக விழா நடத்தினேன். அவர் ஊருக்குத் திரும்பும் உபசாரத்தை முயற்சிட்டுத் தொண்டன் என்று ரீதியில் நான் கொடுத்த மாக ழுத்து ரூபாய்க்கு மாக வாய்க்கிப்போது. விட்டிஷன் எங்கு ஆயும் தொண்டனாக சம்பு மாகவிக்கு அரைமூலப் பூகா. நான் வாய்க்காதது என் புத்திக் குறைவுதானே! கனாவின் கொடியும் அரித்தந்திரதயலும்.....

மணி ஏழாத்து விட்டது..... அட்டா, பரபர சென்று மயங்கி கண்டபடிமம் நுழைப்போம். எட்டரைக்கு வண்டி, நாடகக் கொஷு என்பது அவர்கள் ஆரணகவிக்குத் தென்படுவதே அமைத்துக் செல்ல வேண்டும்.

"கனா, நீயும் வருகிறாயா, ஸ்பேஷ் ஸ்டூக்கு? என்னவையும் அங்கே பார்க்கலாம்."

"ஆகா, உத்தரவு....." திண்டிவாசு வந்த பதில் குரலுக்குக் செவி சாய்க்க தேரமியில், ஆறு அலகுக்கும் சங்குர ஆனதான். பல நாகரிக மனிதர்களாயும், நடிக்கிறாயும், காணலானே என்ற கருப்பாணையில் டாக்கி வருவான் கனா தயாராக விட்டான்.

"இந்த ழும்பத்துக்குக் குளையவில்லை. இந்த டாக்கிச் செவ்வையாவது சங்கக் கண்களில் காட்டத் தெரியுமா, இந்த அட்டாப் புருஷனுக்கு.....ம்..... இது மாதிரி எத்தனைவா.....!" என்று கனா முணுமுணுப்பதை டாக்கியின் ஒளி அழக்குவதை உணர்த்தினேன். என்ன செய்யலாம்! என் பலனினால் அது நம் கொள்கையத்துக்கு டாக்கி. அந்தக் கண்களைப் பொதுக் செவியில் எழுதுவதா? நான் கண்ணமயான தொண்டன், அனாதப் பிறி ஏடை போடுவதை நான் நிரம்பவில்லை.

திண்டிவாசு நுழைந்ததற்கு நின்று நாடகக் குழுத் தகவல் சம்பு, அவரைக் கத்தியிற் குறையின் கூட்டம். பெரிய பெரிய அறிவாளிகள் என்ன, கவிஞர்கள் என்ன, விழாபாரம் புரவிகள் என்ன! பெரிய தலைகள்தான்! சங்கத்தில் முதல் காரியதரிசிகூடப் பெரிய டாக்கட்தான், அந்தஸ்துக்காகச் சில பெரிய மனிதர்களைச் சங்கத்தில் லாபத்துப் போடும் வாதிகளாக இழுத்துப் போட்டான் அவர், உணர்வுக் கதான் எங்கியப் போன்ற சில இடங்களில் டாக்கி ஒய்கொடுவதாக வந்து 'சம்பு'வுக்கு மாகவிட்டான். என்! என்ருதுக்கென. டாக்கி ரத்தினம் - காரியதரிசி - சோனாவில் ஆண்களால் சட்டகார்த்து நாடகம் பார்த்தது போலவே, சம்புபுடன் தொனோடு தொன் கோத்து வாய் திறையக் கிரிப்பிடம் மூகம் மலர் தின்று கொண்டிருந்தார்.

"என்ன நீங்கள் போகின்றேன்....." கனா என் காதலனை கிவகித்தான்.

"இரேன், அவர்கள் நன்றும்....."

"அழகாயிருக்கிறது. கனாவுக்குத் தென்னம் நீங்கள். பெருமையாக திறக் அவரை?"

மாயா பூமி

பிரதம துறையிலே ஸ்ரீமதாசுர
காப்பீ, சேவத்தீர். பத்தியை
என்று விட்டிருந்து எடுப்பே
செய்த தான்..... ஒரு நாடகம்
கூட சூழப்பட்டதாக முழுதான
பார்க்கவில்லை இப்போது முடிவாகி
நிற்கு பாக்கி தாயிடையே சில
கண்களே சம்பந்தி போதாது...
கவியின் பொறுமைவற்ற முடிவு
முடிவாகிய என் கவிஞர் பார்வை
வாய் சாம்பலாக்கியேன். இசை...
இத்தகப் பெண் பத்தி போகாது

"எவர்க, வாய்க,.... எதுக
இத்தக சிரமம்? அதுதான்
விட்டேனே சிலை கொடுத்திரு
கபிசை..... மரமாவேனே.....
உங்களுக்குமேயாய். அதை
பிரிவர்....." சம்பு பெய்து தம்பி
இடம் வரவெற்றார் ஒரு பிர
முகமே. அத்தகை பிரமையா
தான் கூட்டத்தில் மூன்றுவர்த்து
மூன்றுவருளார். எங்கே
காயிர் பவிச்சிட்டது!

"நாயா காய் தெரியுமா?
செய்த கண்ணாக்கி, பெயிசை
கவையிடு.... அம்ம விட்டேய
மட்டும் என்ன? நாயாவுக்கு எத்த
அம்மாய் அங்களுக்கு அங்கு விட்ட
விருந்து மறக்கவே மறக்காது...."
சம்பு வாயிலேயே சொல்கிது
கொண்டிருந்தார்.

வந்தவர் பெருமிதத்துடன் ஒரு
மூவடி கற்றிப் பார்க்கார்.

"அட, நீங்கவா? இதைப்பா?
அடடா, நாயாவுக்கு சிரமம்
சாமாது? ஆகா, ஒரு பேச்சுக்குச்
சொல்லைவ் அம்மனக்கு.....அத
காக....." சம்புவின் கண்கள்
வேறெழுபுறம் தானின. அங்கு
வந்தவர் கண்களே திரைப் பெண்
கைகள் ஒரு வெளி.

"எதுதான் பாத் நாயாவுக்கு
சிரமம்? பிரமாதானமே, பார்க்க
வாய்வு சொல்வோம். அம்மனக்கு
யென்னிக்குமேயானே. கடை
இல்லைவருளா? அப்போது முடிவாகி
அத்தகப் பக்கம் போக.....ஆனால்
நாயா அத்தக திரைவா வாய்கி
வந்திட்டாடு..... தன்நி, தன்நி,
சத்தோவாம்....."

வந்தவர் ஒரு படி மூன்றேறி,
ஒரு பங்கு அதிகமான பங்குத்து
வெய்தும் காய்க்கைகளை நீட்டி
ஒரு கூட்டம் கரகோஷம்செய்தது
பொறுமை இறக்கம் கலகல
திருந்திப் பார்க்கக் கூடத் தெர
பித்தி நின்றுவ் தான். பரிசு
கூடம், அவருக்குப் பிடிக்கும் என்று
பலவார வரிசைகளும் பிளாட்
பார்க்கில் குவித்தன.

சம்புவின் கைகளில், "நாயா
விட்டேயென் தாது பேசுக்கு
விருந்துவ் சொல்வி விடுகி
கூடம், உறுமிய்குமாய் தாற்பு

நாயாவுக்கு கூப்பிட்டுக் கவையை ஆவரி செல்
விட்டாரு..... என்ன பாக்கி சம்பு. நீங்களுக்கு
நினைக்கினே, எப்போது....." என்று சொல்லும்.....

"தாய் 'கவையை' பிளாட் மென்' ஆவரி
வாய்க்கை 'மாய்' பிரமாதம். இனி நான் அதைக் கட்டி
கொண்டிருக்கிறேன் சொல்லுவாம். மடிக்கு மடி
குவிக்கும். அடக்கம்....." என்று இது போல ஒரே
வளையும். "கூடம் மாயாபெயி விட்டேயென் கவையுக்கு
விருந்தோடு அவர்க ஒரு மலரிதேரம் கச்சோர் கெய்த
நாயாவெல்லாம் மலிந்தித்ததை நாய் மறக்கவே
முடிவாகு. எங்க மலரிதே அவர்க கச்சோர் மாய்வு
பத்தி காய் நான் 'பிளாட்டுவோ' ஆக்டுக் 'கிடி'வீம் தித்த
வேறுமும். எங்கள் பாக்கியை இங்கு கொடுத்து வயத்
திது....." என்று முக்கியமாகவந்தியைக் கொள்கித்
துக் கொண்டிருந்தார் எங்கும் சம்பு விருத்தாவியாக
வந்த கவையுச் சம்பு!

"பிளாட் மூதகம்! பகலாபத்தான் எங்களுக்குப்
பழக்கம்! மிஸ்டர் நாதன், எங்களுக்குத் தியம் ஆயி
பார்க்குக்குக் காய் ஆவரி மலரிக்கு வெந்திர் ஏற்பாடா
கட்டும்.....மிஸ்டர் கபாசாரிதானே சார், 'தாய்' காயிடு
ஆக்டு இங்குக்குக் கொடுதான் தவையி, விட்டிருந்தே
பத்தியை சாப்பாடாக எடுத்து வர முடிவாயா? பிளாட்
நாதன், மிஸ்டர்யை பார்க்க ஏற்பாடு. நாதன், ஒரேயா
பிளாட்டுப் பட்டைக் கடைக்குப் போக கடன்....."
இப்போது ஒரே விஷய அத்தகப் பெண் இன்று சம்பு
வின் கையில் மரத்த மறத்து விட்டதோ?

முதல் மறநாயக என் மறத்துக்குள் ஏதோ
இறுதித்தது. உறுமிய்வாய்க்கைக் கபாசாரி
அத்தகவது வென்றும் பொது மலித்தது. 'பிளாட்
கூடம்' மிளக்கி எங்கே ஒரு குமாஸ்தாவாக இருக்

மும் என்ரு இந்தக் கூட்டத்தில் அதற்கு அப்பால் இல்லைவா?

அப்பா! என்ன கிண்டிப்பு, உபசாரம், பிசி வுபசாரம்!

ஆனால் ஒன்று நிச்சயம்! இந்தப் பேச்சைச் சிறிதும் உண்மையாகக் கருதாது என்பது என் உண்மையாக இருக்கிறது. இதோ தான் மாதக் கடைசியில் கடன் வாங்கிச் செலவழித்துள்ள மானியின் தாய் மதிப்பு அந்த அண்டுகளின் உயர்ந்த பரிசை அளக்கெல்லாம் இல்லை. அதே போல் பெரும் விழாவை இவ்வாறு முடித்துக் கொடுத்தும் சங்கத்திற்கும் இருபதிலுயிரும் முதல் பதிகத் தந்த தாயகக் குழுவிலேயும் எவர்களுடன் உண்மையான பந்தி. தந்தி யாருக்கு இருக்கும்? ஆனால்... இந்தப் பிளாட் பாரத்தில் இருக்கும் ஒரு தாடகியை மட்டையாடு?

முதல் மணி அடித்தது. "ஏழுமணி, ஏழுமணி." சம்பளம் வண்டிக் குத் திவித் தவர! பட்டு அங்கலத்திரம் பாயாக்கப் பேசிய கும்பிக்குடன் முதல் வகுப்புப் பேட்டி யில் கம்பிரமாத நின்று அந்தக் கலையன்னை யின் தயர் புதல்வர், பிரமாத நடித்தான் அவர்! சந்தேகமேயில்லை!

"ம்... இன்னும் என்ன, மாணவரே! போடுங்கிளன்... காமிராக் காராக்டர் கடை ஸ்காட் ஒரு பிளாக் தேடுகிறார்!" என்று கனா எங்கித் தான் இருந்தார்.

திடீரென்று கூட்டத்தில் ஒரு கிம்மக் எழுந்தது. அட, இதென்ன, பிசேய் உப சாரம் வந்திருக்கிறாரு! இன்றிக் கண்ணீர் தாடகம் கூட ஆரம்பித்தாடுவாரு! உற்று ஒற்றும் நோக்கினோம்.

"மேலே... உங்களை இனி மறுபடி எப் போது பார்க்போம்? இந்தக் கிழக்கட்டைக்கு அந்தப் பாக்கியை இருக்குமா?... குதிய னால் ஒன்று தரமுதுக்குது. கண்ணீர் மக்கிய மூக்கை இதை என்ன எனக்கு அதிக தேரம் ஆகவில்லை.

அவனாடுகி இரண்டு குரத்தகைக் கிவரம் புரியாது "அப்பா... பிப்பா... டாட்டா..." என்று கைவாட்டினான்.

அவனுக்குப் பின் ஒரு மனிதன். கைகள் கலங்க, ஆனால் கலங்கி கூடாது என்று அறிவு தருக, இறுதிக் குரக்க, ஆனால் மறுபடி கவம்பேசு என்று கவறுவது கூட அப்படி

வரோ என்று தடுங்குவது போல் சொக் தெருக்கென் அகட்டைப் புறமில் அடிப்பட்ட கொடியெனத் துடித்து திர்ஞன். அந்தச் சிறு குழுமத்தின் பாரியைக்கு இலக்கான அன்பு ஆத்மாவை நோக்கத் திருப்பினோன். மூன்றாம் வகுப்புப் பேட்டியின் வரலிலில் அவன் கம்பிர மாத நின்று. அவன் கைகளில் கலக்கத்திறை மீதிய வெறுமையும்; முகத்தில் பொலியு; நம் பிக்கை, இடைபில் அலங்கரித்தது காக்கி நிற நுழைப்பாரம்! போர் மூலையில் அப்பா சாதகங்கள் புரித்து தாய்நாட்டின் கொளர வத்தை திறைதா. அவ பாரதத் தாயின் கீரப் புருஷன் அவன்! ஆபிரமாவிரம் மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கப் போகும் - ஏன், பாரதத் தாயின் கலையையே துடைக்கத் துணித்து கிட்ட அத்தத் தயர் புதல்வர் தன் தாயின் கண்ணீருக்குக் கலங்கலில்லா பிந்திப் பாதத்துக்குப் பதறலில்லை!

"என்ன, அங்கென்ன கொடுக்க... இதோ சம்பு கம்பிடுகிறார் உங்களை... சீக்கிரம் கொடுக்க... கண்டி புறப்பட்டப் போகிறது." "கனா குரக் கொடுத்தான். என் கிவரத்தில் இருத்தான். "சீக்கிரம் மாநி போடுங்கள், கொட்டோ எடுக்கப் போகிறார்கள்."

பரபரப்புடன் முப்போட்டலத்தைப் பிசித் தெய், என் கையில் பெரிய ரோஜா மாநி மின்லியது. "இதோ வருகிறேன் கனா... விட்டு விடுவோம்!"

"ஒ... தாதது?" சம்புலின் குரல் ஒலித் தது. "அங்குக்கெல்லாம் ரோம்ப வேலை... நம்... நம்..."

"ஒ... அத்தகென்ன... ஒரு நிமிஷம்..." மாநிலில் சீக்கிரம் துமொன்றை தூக்கிரைத லாக அகற்றினோன். என் கைகள் கவறுவது தெருக்கின, மறு கணம் என் கைகளிலிருந்த மாநி அத்த கீர சகோதரனின் மாநிலில் மின்லியது!

"ஓய் வேலை!" - கறுப்பனுடன் அத்த கைகள் மனதாற காழ்த்தினார். தானார் "மகனே..." என்று கிழிசி இட்டான்.

மனைக் காங்கலத்தைக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டான். அவன் கைகள் ஆட்டினும்; தனி நிமித்தம் தின்று, கண்டி நகரித்தது! தான் கைகொப்பினோன்.

சதமத்தியராக், தஞ்சாவூர், ஆர்தேவ கித்தான் U. V. கணபதி அனாலின்

பிரசவக்கிற்குப் பிறகு ஜீரண-லேகியம்

டோனடெல்

குழந்தைகளுக்கு

காஸ்மஸ் கர்ஜன் பாலக்ஸ் சிகராக்

குழந்தை மாந்திரிகர் கோரோகிண மாந்திரிகர் பேதையாக மாந்திரிகர் ஜீரண டிரானிக்

கோதலுக்கு: புலிடெ கண்கள், 52, மத்தி - தரு 25-50-1 (மதுரை: குடந்தை, மேலே)

திருவாரம் சதுரம் :
 பொருடா னுரு திவப் பரப்பில்
 இருபது அடி நீளமுங் கத்து
 அடி அகலமுங் கொண்ட
 மாடி இம் மாட, வீடு நவது
 இருக்கம் நது. அங்ஙனங்
 பெரிய இடம். இருந்தது
 ஏன் இதற்கு மெய்யை விட
 கம் கூட்டிக் கொண்டேன்
 இம் பத்து வீடு காணமுந்
 தருந். ஆதலால் அது
 பரமசிவத்தையப் பதிலி அறிந்
 தவாகலுந் இவ்வீடு ஆதலி
 மாய்வு எதுவாயிடு இருந்
 கது வீடு இருந் தெயி
 யுள்ள திவத்துக்கும் ஏக
 பொருட உரிமையுள்ளான்
 அயுந் இருந்தது மர் இம்
 சிவபிகக் கருவியைப் பக இந்
 திவ் ஆதற்குக் காரணம்.
 தெயிர்யுள்ள திவத்திவ்
 தொட்டி கொண்டுவர
 வந்து வரவே பொருளை
 கொள்வனாகம். பரமசிவம்
 கருத்தப் பொட்டும் பரமத்
 தாக். தொட்டிகாரணத்தி
 ந்க கொடுக்கும் சம்பரம்.
 பரமமயிப்புச் செவவு
 இயற்கையாய் தரக் கரு
 வாய்க்கையுங் திராவித்துப்
 பரமத்தாக். சிவமருந்ருந்

தகுந்த மாவட்டத் தொட்டத்தி
 ளிருந்து வருவது என்று தெரிந்
 ததுடன், தம் எம்ப்லஸத்தை அவர்
 மார்புமீதுச் சூதாண்டு விட்டார்.
 பை. 1. பரமரிவதற்குக்குப்
 பின்புல குடுவெய்து. கெட்டவர்து.

“இவ்விதம் தான் நான் அங்கேயே என்முன்” என்று சொல்லிக் கூடிய இவ்வாட்டம் உண்டு. ஆகவே மகாபலாசுக்கு நூல்கள் எழுதினாலும் சாகையி் ஆகவே மகாபலாசுக்கும் எழுதினார்கள்.

இவ்வாறு வந்தால், இவ்வாறு மகாபலாசுக்கும்கூடிய இவ்வாட்டம் உண்டு. இவ்வாட்டம் உண்டு. இவ்வாட்டம் உண்டு.

பேரரசு பரமசிவத்துக்கு அருள் செய்து தான் 'சுருஷோபதீப' கொடுத்தான். 'சிறீராம' நெருத்தானது. திருவடிகளிலே ஒரு பாடல் எழுத்துக் 'சுருஷோபதீப' வரால் திருவடிகளில் ஒவ்வொரு இடமாய் வராததினால் 'மேனாதி' அருடிக் திருவடிகளிலேதான்

பெரிய
பரமசிவம்
கே.வி

புதிதாக வாரிக வேண்டும். தடுவில ஒரு நாள் அவன் குரல் கொடுத்தபோது, "ஊயாவுக்குக் கருவேப்பிலி வாங்கி ஒங்கி தாட்கல் ஆடுவதா, அதற்குள்ளா?" என்று கேட்டு விட்டார். அந்தப் பேசல் அவருக்கு நிமித்தப் போய் விட்டது.

கமலா பள்ளிக்கூடத்தில் எஸ். எஸ். எல்.சி வரை படித்தான். அவளுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் உபகாரச் சங்கமம் கிடைத்தது. இம்வா விட்டால் ஊயா பரமசிவத்தில் செல்வான். எஸ். எல். எல். சி. வரை படிக்க முடியுமா?

பரமசிவம் நம் சென்னையில் மேல் உயிரோடு ஊர்த்திருத்தார். அவர் உயிரைத் தவிர - மற்ற எல்லாம் பொருள்வெற்றுக்குமா? ஆகவே, அவர் ஊயா கண்களில் கைத்திருத்ததால் - அமைப்புப் பெண்ணின் மேல் வைத்தார். செவ்விலுமாய் சொங்குகுடி லாரிவர் உயராக இருப்பது ஒன்றுதான்.

கமலா வேளியோ போளும் போது அப்பாவுக்குக் தெரியாமல் ஒரு பொருள் வாங்கிவிட்டான். சில கொடுத்த அம்மா சில கொடுத்த தாழம் கிடைக்கக் கூடியதல்ல. ஆரம்பித்தான் என்று பிள்ளை தன் மனசை அவரிடம் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டான்.

கமலாவிடம் தோழி ஒருத்தியின் அண்ணன் இந்தக் கண்ணன். போட்டுக் கொண்டிருக்கும் சட்டையின் மூலம் பித்தான் எப் போலும்தான் அழிந்திடு விட்கும். அத்துப் பித்தானைப் போட்டு விட்டான். உன்னை கைத்த தூக்கச் சங்கிலியில் தொங்கும் புவி நாம் வெளியில் தெரிவாதல்வரை? துவம் பனையுள்ள இடத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளை. ஊயா பரமசிவத்தைப் போல் ஊயோகிலா வாங்கக் கூடிய கொடுத்துக் ஒரே லாரிக்!

புரையார் ஒரு நாள் வரவில்லை என்று தன் தங்கைவரைத் தரவே பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து அழைத்துப்போக வந்த கண்ணன், அப்போதான் தான் வந்தான். திறமை வந்தான். புரையார் போக வந்தவித்தபோதெவ்வாம் அவனை அடக்கிவிட்டுப் புறப்பட்டு விட்டான். கமலா இந்த இருபது கண்ணன் கைத்த தூக்கச் சங்கிலித் தோலுக்கு அந்தக் காரணம்! கமலாவுக்குப் பரிட்சையெல்லாம் குடித்து விட்டது. அவன் விடுதி திரும்பும் வழியில் அவளுக்குக் கண்ணன் வந்திருந்தான்.

"இனிமேல் என்னும் பொதுக்கு ஒதுவாத உயி... உன் அப்பாவிடம் வந்து..."

"வந்து..." என்று தங்கைய உயர்த்தின அவன்.

"உன்னை எங்குத் தரச் சொல்லிக் கேட்கப் போகிறேன்?" என்றான்.

"இப்படிவெவா?" என்று கேட்டான். கண்ணன் தன் உல்லஸ் பாண்டையும் இடையில் சட்டையையும் பார்க்குக்கொண்டான். பண்பனத்த கண்ணனின் அவன் குனிந்த போது அவன் மருத்தின் பிரதிபலித்தான்.

"என்? எங்கு என்ன குற?" என்று புலியாமலும்தான் கேட்டான்.

"குறவு ஒன்றும் இல்லை... என் அப்பாவுக்கு ஆடல்பரமசை இருப்பவர்களைக் கண்டால் பிடிக்காது. கைதாரி, விண் செவவுக் காரன் எந்தெவிலாம் இட்டுவான்..."

கமல் மூக்கலிசை. "எனக்குப் புதிதது விட்டது. ஊயா பரமசிவம் இல்லையா உன் அப்பா? அவருக்குக்குறிப்பாகக் கருகிறேன்!"

என்று அவன் பதத்த விட்டான். என்ன வம்படி என்று அவன் கேட்பதற்குள் அவன் மறைந்து விட்டான்.

அன்று மாலை தன்னிடமிருந்து ஒட்டுப் போய்... என் உடையாரும், நிழித்து கைத்த கொட்டியாரும் சிலை எழுவான் ஏன் கால்கில் போக வேண்டும் என்று புலியாமல் தவித்தான் கமலாவர். அதுமீ... மூலகம். அவன் எப்போதோ தூக்கி எடுத்திருந்த பங்கு கொடுப்புகளிடக்கூட அவரை அவரமாதத் தோடிக் கொண்டிருந்தான் கண்ணன்.

விடையா பரமசிவம் திரிந்தான். அவர் விட்டு முன் வேலியில் பொருத்தப்பட்டிருந்த மூல்கில் ககசை யாரோ திரிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அவர் நிமிமி குனிந்தது.

அந்தக் காலில் துக்கு என்னென்றே போட்டிருந்தால் திறக்கும் சத்தம் கேட்டிருக்காது. உன் வந்தாழும் தெரிந்திருக்காது. "காலில் பெல்". தெளையில்காமலே. சில போட்ட ஒளியை வந்தலர்களை அழிக்கு வந்தது.

கெடு கரினமது... அந்த இளவலன் அவர் விட்டுக்கு வந்தான். அவன் தலை களைத்திருந்தது! என் உட ஒட்டுப் போட்டிருந்தது; போட்டி நிழித்து கைத்திருந்தது. நடக்கும்போது ஒட்டைக் கொடுப்பு 'மடக், படக்' என்று எய்தித்தது.

"நீங்கள் தானே... பரமசிவம்..."

"ஆமாம்! ... நீங்கள் வார?" என்று விட்டான் பரமசிவம். அவன் வந்த திரிவிதியுந்து அவனை ஒரு காலகல் என்று அது எய்தித்துவிட்டான் என்று கைத்திரான் கண்ணன். என்ன கேட்கப் போகிறோடு என்று அவர் மனம் தவிக்கும் என்று எண்ணினான்.

"சங்களுக்குக் கண்ணன்மன் சில கைக் கைபனையத் தெரியுமா?" என்று கேட்டான் கண்ணன்.

"தெரியுமா என்ன?... கொடகவரன்."

"அவருடைய ஒரே பிள்ளை நான்... பெயர் கண்ணன்..."

பரமசிவம் தம்பியதாகத் தெரியவில்லை, மேலும் மேலும் பார்க்கார்.

"என்ன அரமதுப் பார்க்கிறீர்கள்? கொடகவரன் பிள்ளையாக இருந்தால் கைதாரி கைத்தான் இருக்க வேண்டுமா? காலில் தான் வரவேண்டுமா? தூக்கக் கூடாதா? தெரியுங்களா?"

"நிச்சயமாக நீங்கள்..."

"நான் அவர் கைத்தான். சத்தெகயிருந்த தால் உங்கல் பிள்ளை கண்ணனைக் கூப்பிட்டுக் கொளுக்கலி!"

"கண்ணனாரா!..." பரமசிவம் திகைத்துப் போய்விட்டான் திண்ணன்.

"ஆமாம்!"

பரமசிவம் கூப்பிடாமல் அவன் ஒரு ராஜ்யம். "ஆமாம் அப்பா! கண்ணனை விட்டிருக்கு தான் வந்திருக்கிறார். என்னுடன் கூடப் படிக்கிறார் என்று சொன்னேனோ ராது - அவருடைய அண்ணன்!"

"வாருங்கள், வாருங்கள்!" என்று வாயெல்வான் பல் தெரிய வரவேற்றுப் பரமசிவம்.

"பெரியவர்களைப் பார்க்க வரும்போது கம்பா வராமமா? ... ஓர் எழுவிரைப் பழம் வாங்கி வந்தேன்." என்று சொல்லியவர், ஒரே ஒரு எழுவிரைப் பழத்தை மேனலுவின

மேல் வைத்தான். "என்ன விடப் போங்கள் முடியாமல் ஆறு வாயை கொடுத்தேன்!"

ஸ்பாஸ பரமசிவம் தன் நிமித்தம்.

கோலகவரம் சிங்கம் ஆறு வாயை கொடுத்தவதில் பெரிதாகச் சொல்லுகிறீர்கள் என்று கிண்டலார். அவரின் அப்படி இருக்கும்போது அவர் அப்போது சொல்லு வரும் சில செயல்களால்தான் கொட்டு நிழல் செய்ய வேண்டும் என்று நீர் மனமித்துக் கொண்டார்.

"கவனம்! ஒரு கட் காட்டி கொண்டு வா. அம்மா!"

எவ்ளார் பரமசிவம். காரணவது கிருத்தாமி ஒரு தான் மந்தரம், சித்தரம் தம் காரியை இரண்டு தர்ட் களுக்குக் குறைத்து விடுவார்.

"காப்பிமா? என் வீட்டிலேயே நான் ஒரு வேள்தான் காப்பிடுவது. ஆமாம், சிறு பாய்களுக்குச் சொல்லாம் காப்பி கொடுத்து உன் களுக்கு இத்தக் காலத்தில் காப்பிக் கட்டுப் படிவாவிருது?" எவ்ளர் கேட்டான் கண்மணி.

பரமசிவம் பதிலே போய்க்விட, ஸ்பாஸ ஏன் அழுகிறான் என்று விசாரித்துக் கொண்டார்.

"நீங்களும்தான் உங்கன் பெண்ணும்தானே இருக்கிறீர்கள்? இத்தக் பெண் வீடு எதற்கு?" என்று கேட்டான் அடுத்தபடி.

பரமசிவம் அவர்ந்தலிப்பாய் உட்காரித்தார். கண்மணி சற்று நிதானித்தான்.

"தொடிக் காக்கி கொடுப்பீரேன்!... நான் வந்த காரியம் - ஏன் தங்கன், கமலாதான் தன் அண்ணிக்கு கொல்லுது! அப்பா அப்பா காப்பிவரும் நாளைக்குப் போ யரு வாங்க... நீங்க என்ன சொல்லீங்க? அவ்வளவு வரலாமா?" என்று கேட்டான் கண்மணி.

"பேஷாக வரட்டுமே!" எவ்ளார் பரமசிவம்.

"நான் சொல்வது போவது உங்களுக்குத் தெரியாததில்லை. நங்குக் காக சேர்க்கிறது தான் கஷ்டம். செவ்வழிக்கிறது தண்ணி கொட்டல் மாதிரி. எங்க அப்பா அம்மா சொல்லும்கூறும் கண்ணாத்தை நீங்கள் நட பட்டாய் நடத்தக் கூடாது. ஒரு கோவியிலே, சிலவேளை அப்பாது, அதுபடி குறாய்க்குள் முடிக்கலாம். மட்டுப் புடனாவது ஒன் றாம் காலக் வேண்டாம். சிவ்னும்கூட்டி புடனல் போதும்!"

ஸ்பாஸ பரமசிவத்தில் விழிகள் அவ்வளவு கிளிந்து விட்டன.

"உங்கள் மனத்தை அடுத்த பிறகுதான் அப்பா அம்மாவை வரச் சொல்ல வேண்டும். இத்தக் கண்ணாத்தின் உங்களுக்கு கிருத்தம் தானே..."

பரமசிவம் எழுந்து விழுந்தார்.

"எனக்கு கிருத்தம்தான்! நான் இன் னிக்குக் காப்பியிலே இவ்ளார் இடத்திலே வாக்குக் கொடுத்திட்டேனே!" எவ்ளார் பரமசிவம்.

"என்ன?...?" என்று துன்பிதான் கண்மணி.

"ஆ!" என்று அப்பாது போனான் கமலா, கதவுக்குப் பின்னால்.

"என்ன! என்ன கிருத் தான் கிருத்திலே... எந்த இல் காப்பி கொல்ல கண்ணா தங்கு இவ்ளார் இவ்ளார்... என்ன சொன்னது!"

"உங்களை எனக்குப் பிடிச் சிறுக்கு. ஆனால் நீங்கள் தாராளக் கண்ணா தோலுது.

கோவியிலே நடத்தற கண்ணா தங்குக்கு அந்தாது குறாய் நான் செவ்வழியும்... நீங்கள் அப்பாது அதுபடி குறாய்க்குள் எவ்ளர் கொட்டு போ... நீங்கள்... கமலாக்கக் காட்டுவார்களா தங்கு?" எவ்ளார் பரமசிவம்.

கண்ணாத்தை நீங்கள் காப்பிவது அப்படியே மலக்க மலக்க காப்பித்தான். கமலா சிறிதும் போய் சிவ்ளார்.

பரமசிவம்: தங்கன் வர எடுத்து வந்து கண்ணா மூக்கு நிலம் தெளித்தான்.

"எவ்வளவு அப்பா?... மருக்கப்பா காக் குக் கொடுத்தீங்க?... என்று பரமசிவம் கிவையிலும் கமலா தன் கை மண்ணை அடைத்தவாறாய்.

"எருக்கப்பா காக் குக் கொடுத்தீங்க? தெருவில் போவதுவா கருத்திமா?... எவ்ளர் விட்டுக்காரங்களுக்குத்தான்!"

"சம்பந்திவா... சம்பந்தி! எவ்ளர் கம்பந்தியிலாத கண்ணா கண்ணா இது... நான் ஒத்துக்கொண்ட மார்ட்டெல்..."

"பேர்க்கண்ணா பார் அப்பா... மண்ணை மாதிரி இருக்கிறது. குறுதும் பார்த்தால் மார்ட்டெல் என்று சொல்ல மார்ட்டெல்."

ஸ்பாஸ பரமசிவம் தம் கண்ணாத்தைக் கைக்குக் கொட்டை ஒர் ஆணியில் மாட்டி விருத்தார். அதன் உள் வாய்க்கிருது ஒரு போட்டோவை எடுத்துக் காண்பித்தார். பார்த்தவன் கண்மணி கிளித்தான். "இவ்வா அப்பா?... உங்களை நான் தப்பாக எண்ணி விட்டேனே!" என்று கமலா பரிசா தாய் மட்டென்.

அவர் மலக்கமாக இருத்த கண்ணா கமலா இப்படிப் பரிசாத்திலாக மாதிரிவதைக் கேட்டும் சிவ்ளர் போய் சீறி எழுத்தார்.

"வார்க் அத்தக் குறாய்க்கு முத்தி மண்மது?" என்று அப்பாத்தைப் பிடுங்கிப் பார்த்தான்.

அவன் முகத்தில் அசைவு தெரிகிறது. குறாய்க்கு முத்தியும் அவனும் ஒவ்வொருதான்!

ஸ்பாஸ பரமசிவம் மெதுவாகக் கிளித்தார். எதிதான் அளி கண்ணாத்தான்.

"அம்மா கமலா! நான் கருத்தான்! ஆனால் நான் சேர்த்து கவையதெல்லாம் உணக்குத்தானே! நீ இத்தப் காய்க்கைப் பார்த்தும் சிலவே முத்தக் தானே தான் முடிவு சேய்துவிட்டேன்! இவ்வளவு அப்பா அம்மாவைப் பார்த்தும் பேசியாகிவிட்டது. நீங்கள் இரு கருதும் இத்த நாடகம் எவ்ளர்... அது கிருக்க வேண்டாம்!" எவ்ளர்.

"எவ்ளே மண்வித்துவிடுங்கள் அப்பா!"

"எவ்ளே மண்வித்துவிடுங்கள், மண்ண!"

எவ்ளர் கண்ணன்.

"தப்பி எவ்ளேயித்தான், அப்பா!" என்று கெஞ்சினான் மகன்.

"இரண்டு குழந்தைகளைப் பெருக்க கொண்டு ஆனந்தமாக வாழ வேண்டும்!" என்று ஆசிரியத்தார் பரமசிவம்.

அறிமுக அலகுக்குச் சிவ்ளர்ந்தான்!

பெட்டமேனாஜ

- ★ கட்டுப்பாடு தேவை
- ★ பிரபலம் இல்லை
- ★ வருத்துகிறோம்
- ★ கட்டாயத் தனிப்பு

புதிய கருடப் பிரெய்லிசெனாஜ புதிய, நுட்பம், விநோத முறையில் காலண்டர்கள் வெளிவருவது சகலம். காலண்டர்களின் அவசியத்தைப் பற்றியும், சிறப்பினைப் பற்றி தமக்கெல்லாம் நன்கு தெரியும். ஆனால் இன்று அநாதிக முறையின் காலண்டர்கள் வெளிவருவது பற்றி நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். மிகவும் அவலமான, அமைச்சரவை காட்சிகளில் நம் திரைப்பட நடிகைகளைக் காலண்டர் காப்பெனிகள் விளம்பரப்படுத்தி விடுகின்றன. அத்தகைய காலண்டர் 'மோலி'களைப் பார்த்தால் பெண்கள் தனி கவனிப்பார்கள்!

மேலும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைக் கொட்டி, எடுக்கும் படங்களில் வரும் பெண் காட்சிகள் செல்லலாம் தவிர்த்தல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால் வெட்டப்படும் திரைப்படக் காட்சிகளைப் போலும் பார்வைக்கு காலண்டர் கம்பெனியார் மனிதனை விடக் கூலாவண்டர்களாக அச்சுக்கு வெளியிடுகிறார்கள்! அவர்கள் விவரப்படுத்து ஒரு கார்ப்பை இவ்வாறும் போலியிட்டது.

மேலும் மனிதனை விடக் கூலாவண்ட ஆகத் தனக்கு சிறித்தரமான படங்கள் மானவர்க்களின் விருதினையும், தோட்டுப் பத்தகங்களை ஏன் அவர்களிடத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதெடுத்தாலும் 'கலா' ரோகம் செய்கும் கலாக்கார இத்தக் காலண்டர் மோலிகளைக் காலண்டர் கம்பெனிகள் விவரத்தில் மட்டும் கட்டுப்பாடு செய்வாமை இருப்பது மிகவும் குறை நெறி மன்றம், டி.டி. ராணம், பி.ஏ. தங்கமையல், கார்த்திகம், பி.ஏ. 31-1-66 பிச்சைத்து. பி.என்.சி.

ஆட்டிப் பொறுப்பில்லாத வந்து நடத்தும் காலண்டர் கம்பெனிகள் பணம் மூலம் சட்டம் கலை இயற்றி அரசியல் மேலாட்சிக் கிளை எட்டுகின்ற காலண்டர் கொண்டு வருகிறார்கள். "காலண்ட்ரீஸ்" மறுவை திரைவிவற்றின் சட்டம் சம்பந்தம், கண்காணிக் குச்சிட்ட மாவது மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. பணம் இச் சட்டத்துக்காகப் படுத்து இவ்வ மாவது - காலாட வரதா. சிலை மன்ற வாங்குமாம் மிகப் பத்திரங்கள், தனக்கான வரைவிக் கொள்வதில் நான்.

சட்டமியற்றி ஆட்சி வீட்டில் உண்மையில் தங்கிவிட்டதில் உண்மை பற்றும் பார்வை எண்ணிக்கையாகக் காட்டிக்கொள் கின்றனர். சட்டசபையில் ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருப்பதோடு தன் கடமை முடித்து எய்தே அரசு என்னுமெது. பெரும் பார்வை பவத்திலும் தேவைவந்து சட்டங்கள் நினைவேற்றப்படுவது ஒருபுறமிருக்கட்டும், அவசியமான சட்டங்கள் கூட இயற் தப்படும் விடமாம். ஆனால் அன் சிறப்பும், நன்மைகளும் மக்கள் மனத்தில் பதிய வேண்டும். இரு இராஜாஜி அமைச்சரவை

உண்மையில் தன்டாமை மறுவிலக்குப் பிரசாரத்திலேயே அவர்கள் 'சட்டம் என் களால் இயற்றப்பட்டது. ஆனால் அது உங்கள் மனத்தில், ஸ்தலத்தில்தான் திரைவேற்றப்பட வேண்டும்' என்று அடிக்கடி அரசியல் மேலாட்சிக் கூறிவந்தனர். இத் திட்டங்கள் வெற்றி கண்டன. ஆனால் இக்கால அமைச்சர்கள் பிரசாரமே செய்கிறார்கள். மத்தியிகள் என்ன, கால்கிரஸ் அக்கிரசைக் கூடத்தாம். அவர் களுக்குத் திரை விழாக்களுக்கு விஜயம் செய்வதற்கும், கட்டித் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கும்தான் நேரம் சரியாக உள்ளது. வரதா. சிலை சட்டம் இருக்கும் உண்மை பிரசாரம் இன்னமாவது அடிநிலை பவம் ஏதும் விளையவில்லை.

மேலும்...

21-2-66

ச. அரங்கராசன்

புதுவது கத்தராமன் எழுதிய 'ஒன்று சென்னா ஹா?' என்ற கதை மிக மாயப்பின்பை அளவறுக்கு மதுவரையில் "சென் ஹா?" என்ற ஆயிரம் கத்தியோகம் என்னுருப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது கவறு. தமிழ் நாட்டில் சென்ஸில் மட்டும் தான் சீரன் பார்ப்பு இருக்கிறது.

தேவை

27-1-66

கோ. ராமகிருஷ்ணமணியன்

மிகவும் 'சலாமி' எழுதிய 'பதனாகல் பவலம்' என்ற அட்டைப்படத் தகையில் அக்க 'மக்கள்' என்ற அட்டைப்படத்தில் தனி காகச் செத்து எழுதிய 'சலாமி' மெக்கா கலி' கொடுத்த கொள்கைமட்டும்' என்று இவ்வது எழுத்துத் தகை தகை இருக்கிறது.

31-1-66

அப்துல் கலாசன்

கருத்துமேலும்.

— துச்சிபர்

தென்னிந்தியாவில் பிழைக்க நாடுவியவா தகை ஆரீக் கணக்கான தென்னிந்தியர்கள் செங்கல் ஸ்டீல் இரும்பு வந்து பிழைக்கிறார்கள். தம்ம திவளமையில் வாழ்பவர்கள் இவர். மற்ற எல்லோரும் பத்திர அகல, திவம் கொண்டு ஏறி அனாதை ஸ்தலம் போன்றவை வாழ்கிறார்கள். இத்தக் கல்டுத் திவ வாறாவாரம் ரெய்க். அதுவும் மக்கால் பந்து கோவலம், கால் பந்து அரிசி, மாவ ராஜ்யத்தில் வந்து தங்கிவிடுபவராவே அவர்களும் ரெய்டு, சம்பாத்தி, சம்பி சாப் பிட வேண்டும். எப்படி மத்தியமாத் திவகிக் ஸ்தலத்தில்தான் அதேபோல் கோவலம் காவலம் தென்னிந்தியர்களுக்குத் திவகிக் கிறார்கள். தென்னிந்தியர் கண்கள் மத்தியி. தென்னிந்தியர் கால்கிரஸ் திவவர். ஆனால் திவப்பிதோ இத்தி. உட் கொள்ளக் கூடாமைப் படுத்தினால்தான் கோவலம். இத்தி. மாவது? பவலம்

30-1-66

ஜி. கோகடராமன்

75பைசா
மிச்சப்படுத்துங்கள்

மக்ளீன்ஸ்

இரட்டை பாக்
வாங்குவதன்மூலம்

■ தேர்ந்தெடுத்த வர்ஜீனியாப் புனையில்களின் தன்மைபாள் புகையம் தரும் பனாமா, பல லட்சம் பேர்களின் முதல் தேர்வாக விளங்குகிறது ■ அகில இந்திய ரகங்களுள், தன்னினத்திலேயே பெருவாரியான விற்பனைபுடன் முதன்மை வகிக்கிறது பனாமா. ■ என்றும் புகழ் பரப்பிய வண்ணம் உள்ள பனாமா நாட்டின் பல பகுதிகளிலே முதன் முதலில் நிற்கிறது ■ இன்று மக்களைக் கவர்ந்துள்ள இருபதடங்கிய உறையில் இரு பது ஆண்டுகளுக்கு முன் முதலில் வெளிப்பட்ட ரகமே பனாமாதான்.

பல வகைகளிலும் முதன்மை! பனாமா

Panama 20 CIGARETTES

100% TOBACCO LEAF
TASTE AND QUALITY
FROM VIRGINIA
Tobacco Leaf